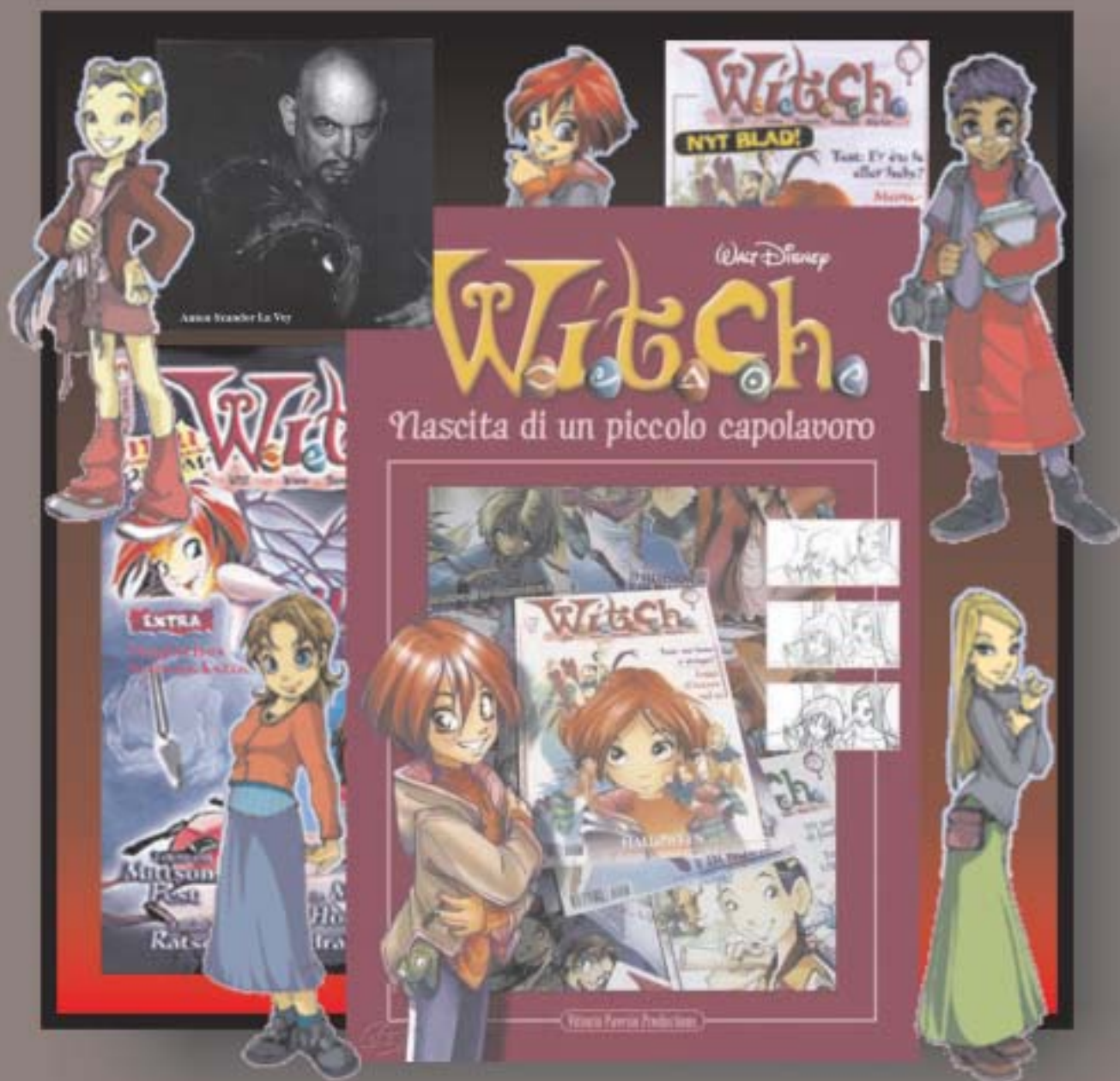

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002, ΤΕΥΧΟΣ 30

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφóρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰαοῦ 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναήλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφóρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφóρος Τσιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Ἀρχ. Χριστοφóρος Τσιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς. Τηλ.: 210 6082271 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολὴ σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς) ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<p>Μήνυμα Ἀρχιεπισκόπου στή 14^η Συνδιάσκεψη . 2</p> <p>«Ὁ Ὑπερβατικός Διαλογισμός τοῦ Μαχαρίσι», τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ . . . . . 3</p> <p>«Ἡ ἀλήθεια», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου (†) . . . . . 5</p> <p>«Συνέχεια ἢ ὀπισθοδρόμηση», τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ . . . . . 8</p> <p>«Ἡ “κενή” ὑπαρξη καί ὁ μηδενισμός τοῦ ἀνθρώπου», τοῦ κ. Κων/νου Γρηγοριάδη . . . 9</p> <p>«Ἡ πρώτη προσέγγιση», τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου . . . . . 11</p> <p>«Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐταιρείας “Σκοπιά”», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου . . . . . 14</p> <p>«“Παιδικά” περιοδικά», τοῦ κ. Ἰωάννη Μηλιώνη . . . . . 16</p> <p>«Νέα Ἐποχή καί “Νέα” τηλεόραση» (6^ο μέρος), τῆς κ. Δάφνης Βαρθιτωιάτη . . . . . 21</p> <p>«Εἶναι ἡ Παράδοση πρόοδος ἢ ὀπισθοδρόμηση;», τοῦ κ. Κων/νου Χολέβα . . . . . 24</p> <p>«Ἡ πνευματική τροφή τῶν παιδιῶν μας» (6^ο μέρος), τοῦ κ. Βησσαρίωνα Μπακόλα . . 25</p>	<p>Πορίσματα τῆς 14^{ης} Συνδιάσκεψης . . . . . 27</p> <p>Εἰδήσεις - Σχόλια</p> <p>Κάθε Γενάρη . . . . . 30</p> <p>«Μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές» . . . . . 32</p> <p>«Ποῦ πηγαίνεις παιδί μου;... », μέρος α' . . . 33</p> <p>«Ποῦ πηγαίνεις παιδί μου;... », μέρος β' . . . 34</p> <p>«Τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας προειδοποιεῖ...» . . . 36</p> <p>Ἡ «παραίτηση», μέρος α' . . . . . 37</p> <p>Ἡ «παραίτηση», μέρος β' . . . . . 39</p> <p>Ἀπόφαση Ἐφετείου . . . . . 40</p> <p>«Ψευδοθρησκεία μέ βούλα» . . . . . 40</p> <p>«Ἡ Σαϊεντολογία δέν εἶναι θρησκεία» . . . . 41</p> <p>Τά δύο πρόσωπα τοῦ Ἰανοῦ . . . . . 41</p> <p>«Εἰρηνική θρησκεία...!» . . . . . 42</p> <p>Διάφορα «ἐν συντομίᾳ» . . . . . 44</p> <p>Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις . . . . . 46</p> <p>Ραδιοφωνικές ἐκπομπές . . . . . 47</p> <p>Βιβλιοπαρουσιάσεις . . . . . 48</p>
--	--

TABLE OF CONTENTS

<p><i>The Archbishop's Message to the 14th Conference</i> 2</p> <p><i>"The Transcendental Meditation of the Maharaji",</i> by Fr. Kyriakos Tsouros . . . . . 3</p> <p><i>"Truth",</i> by Fr. Antonios Alevizopoulos (†) . . . . 5</p> <p><i>"Continuation or Retrogression",</i> by Fr. Georgios Metallinos . . . . . 8</p> <p><i>"Empty' Existence and Man's Nihilism",</i> by Constantinos Gregoriades . . . . . 9</p> <p><i>"The First Approach",</i> by Athanasios Neophotistos . . . . . 11</p> <p><i>"The Identity of the WatchTower Corporation",</i> by Anna Bourdakou . . . . . 14</p> <p><i>"Children's' Magazines",</i> by Ioannis Milonias . . 16</p> <p><i>"New Age and 'New' Television" (Part II),</i> by Daphne Varvitsioti . . . . . 21</p> <p><i>"Is Tradition Progress or Retrogression? ",</i> by Constantinos Holevas . . . . . 24</p> <p><i>"The Spiritual Food of our Children",</i> by Vessarion Bakolas . . . . . 25</p>	<p><i>The Conclusions of the 14th Conference</i> . . . . . 27</p> <p>News - Comments</p> <p>Every January . . . . . 30</p> <p>"I like Satanists" . . . . . 32</p> <p>"Where are you Going, My Child?" (Part I) . . . 33</p> <p>"Where are you Going, My Child?" (Part II) 34</p> <p>"The Ministry of Health Warns..." . . . . . 36</p> <p>"The 'Resignation'" (Part I) . . . . . 37</p> <p>"The 'Resignation'" (Part II) . . . . . 39</p> <p><i>A Decision of the Appellate Court</i> . . . . . 40</p> <p><i>"A False Religion with Certification"</i> . . . . . 40</p> <p><i>"Scientology is not a Religion"</i> . . . . . 41</p> <p><i>"The Two Faces of Janus"</i> . . . . . 41</p> <p><i>"A Peaceful Religion...!"</i> . . . . . 42</p> <p>Sundry items "in brief" . . . . . 44</p> <p>Ministries and Functions . . . . . 46</p> <p>Radio Programmes . . . . . 47</p> <p>Book Reviews . . . . . 48</p>
---	--

ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΙΔ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Μέ ιδιαίτεραν χαράν ἀπευθύνομαι καί πάλιν πρὸς πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἐκπροσώπους τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι, τῇ πρόφρονι φροντίδι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου, συνελθόντες ἐν τῇ Ἱερᾷ νήσῳ Τήνῳ καί ὑπὸ τὴν σκέπην καί εὐλογίαν τῆς Ὑπερευλογημένης Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς διαρκῶς Εὐαγγελιζομένης τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον, διατελοῦντες, κατάρχεσθε τῶν ἐργασιῶν τῆς **ΙΔ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως διὰ θέματα Αἱρέσεων καί Παραθρησκείας.**

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συγκαλεῖ κατ' ἔτος τὰς Πανορθοδόξους ταύτας Συνδιασκέψεις ἔχουσα διαπιστώσει, ἀφ' ἑνὸς μὲν, τὴν ἀνάγκην διαρκοῦς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν κόσμον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, ἀφ' ἑτέρου δέ, τὴν ἀνάγκην τῆς διαρκοῦς ἐνημερώσεως τῶν ὑπευθύνων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ συνεχῶς ἐξελισσομένου σιγητικοῦ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐνεδελεχοῦς μελέτης τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐντόνου δραστηριότητος αὐτῶν καί τῆς λυσιτελοῦς ἀντιμετωπίσεώς των.

Τό θέμα τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως φέρει τὸν τίτλον **"Ποιμαντικοὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων"**. Ἄλλ' ὁ τίτλος οὗτος τί ἄλλο φανερῶνει παρά τὴν ἀνάγκην καί τὴν εὐθύνην τῆς συντονισμένης καί συστηματικῆς ποιμαντικῆς μερίμνης ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου, ἐν ᾧ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἡμᾶς ποιμένας καί διδασκάλους, μερίμνης ἀφορώσης τοῦτο μὲν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ποιμνίου, τοῦτο δέ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν πλανηθέντων.

Ἡ Ποιμαντικὴ μερίμνα περιλαμβάνει τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐνορίας εἰς χῶρον κοινωνίας καί ἀγάπης καί ἀλληλοπεριχωρήσεως τῶν συγκροτούντων αὐτὴν καί τὴν προσφορὰν τῆς Ὁρθοδό-

ξου ἀληθείας πρὸς ἀκριβῆ ὀριοθέτησιν τῆς Πίστεως, ἅτινα ἀποτελοῦν τὴν μόνην ὁδὸν προστασίας τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἔργον εὐκολον. Προϋποθέτει κυρίως τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πλανηθέντας ἀδελφούς. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι καί τό θεμέλιον τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων προκειμένου νά μελετηθοῦν, ἡ ταυτότης μᾶς ἐκάστης ἐκ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, οἱ τρόποι προσεγγίσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑποψηφίων θυμάτων, αἱ αἰτίαι αἱ ὅποιοι ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς πλάνης καί ἡ ποιμαντικὴ πρακτικὴ διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ποιμνίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ θεματολογία τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως, ἡ ὁποία καλύπτει ἓνα εὐρὺ φάσμα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἔρχεται νά συνεισφέρει εἰς τὴν ἐπισήμανσιν τῶν ποιμαντικῶν προβληματισμῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν αὐτῶν. Εἰς μίαν ἐποχὴν συγχύσεως ἡ Ἐκκλησία μέ νηφαλιότητα ἀλλὰ καί γνῶσιν τῆς Ἀληθείας καταθέτει καί πάλιν τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐν Αὐτῇ ἐλπίδος, ἀγωνίζεται πρὸς καθάρσει τῶν ὀχυρωμάτων τῆς πλάνης καί φωτίζει σωστικῶς τὴν πορείαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ἀναμένοντες μετ' ἐνδιαφέροντος πολλοῦ τὰ πορίσματα τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως χαίρομεν καί πάλιν μετ' ἀγάπης πατρικῆς πάντας ὑμᾶς καί ἐπευλογοῦμεν τὰς ἐργασίας ὑμῶν, εὐχόμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς Εὐαγγελιστρίας Θεοτόκου τὸν φωτισμὸν τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Πληρώματος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί τοῦ κόσμου παντός.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

«Ο ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΡΙΣΙ»

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων

“Πανεπιστήμιο” ἢ παραθησκευτική ὀργάνωση εἶναι τελικά ἡ κίνηση τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι;

Τίς τελευταῖες ἡμέρες οἱ ὄπαδοί τοῦ Μαχαρίσι ἐπεδίωξαν νά ἐπιτύχουν στήν Κρήτη τήν ἀπόκτηση μεγάλης ἐκτάσεως γῆς γιά νά ἐγκαταστήσουν τό “Μινωϊκό Πανεπιστήμιο Παγκόσμιας Εἰρήνης”, τό ὁποῖο ἀσφαλῶς θά ἀποτελοῦσε παράρτημα τοῦ ΜΙΥ (Διεθνές Πανεπιστήμιο Μαχαρίσι). Στόχος τους νά προωθήσουν τήν “Τεχνική” τοῦ Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ”, ἡ ὁποία κατ’ αὐτούς, εἶναι μιὰ “Ἐπιστήμη τῆς Δημιουργικῆς Διάνοιας” ἢ μιὰ “Τεχνολογία τοῦ Ἐνοποιημένου Πεδίου” ἢ ἀλλοιῶς “Βεδική Ἐπιστήμη καί Τεχνολογία”.

Εἶναι γνωστό ὅμως ὅτι πολλές σύγχρονες παραθησκευτικές ὀργανώσεις αὐτοανακηρύσσονται σέ “Πανεπιστήμια” ἢ “Ακαδημίες” ἢ “Σχολές” ἢ “Ἰνστιτοῦτα Ψυχολογίας” κ.λ.π. Τό ἐπιστημονικοφανές αὐτό προσωπεῖο εἶναι μιὰ ὑπουλη μέθοδος νά προωθηθοῦν ὡς δῆθεν ἐπιστημονικές ἀλήθειες, οἱ θέσεις καί οἱ διδασκαλίες τῶν ὁμάδων αὐτῶν πού κάθε ἄλλο παρά ἐπιστημονικές εἶναι. Ἔτσι διαπιστώνουμε συχνά ὅτι ἀνύποπτοι πολῖτες ἐμπλέκονται σέ ἀποκρυφιστικές ἢ γκουρουϊστικές ὁμάδες, μέ τήν ἐντύπωση ὅτι ἀκολουθοῦν μιὰ ἐπιστημονική μέθοδο, ἡ ὁποία θά τοῦς προσφέρει λύση προσωπικῶν ἢ οἰκογενειακῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν καί ἄλλων προβλημάτων τους. Ἄλλωστε οἱ ὑποσχέσεις τους εἶναι ιδιαίτερα δελεαστικές: “Ἐσωτερική ἰκανοποίηση, εὐτυχία, δημιουργικότητα, ἐλευθερία, ἐκπλήρωση τῶν ἄμεσων ἀναγκῶν καί ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τά ἀποτελέσματα τοῦ Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ”.

Εἶναι ἄραγε ὁ “Ὑπερβατικός Διαλογισμός” (ΥΔ) πράγματι ἐπιστήμη;

Πρωτίστως πρέπει νά ποῦμε ὅτι σέ καταλόγους σεκτῶν (παραθησκευτικῶν ὁμάδων) πού ἔχουν συνταχθεῖ ἀπό Κρατικούς φορεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ (βλέπε κείμενο Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσε-

ως), ἡ κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι χαρακτηρίζεται ὡς σέκτα. Ἡ Ὁμοσπονδιακή Γερμανική Κυβέρνηση κατατάσσει τήν κίνηση αὐτή στίς “θρησκείες Νεότητος” (ἐφημ. *möncher Merkur* 27.9.78). Στίς ΗΠΑ μιὰ δικαστική ἀπόφαση τοῦ 1977 ἐθεώρησε ὅτι ὁ ΥΔ ἔχει χαρακτηριστικά θρησκείας καί ἀπηγόρευσε τή διδασκαλία του στά σχολεῖα.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὀργάνωση αὐτή διδάσκει (ἐπιβάλλει) τόν διαλογισμό καί μάλιστα δύο φορές τήν ἡμέρα. Ὁ διαλογισμός ὅμως δέν εἶναι μιὰ ἀπλή ἐπιστημονική μέθοδος τῆς “πρακτικῆς ψυχολογίας” πού βοηθάει τόν “ἀσκούμενο” σ’ αὐτόν ἢ “καί τοῦς ἄλλους” “νά καταπολεμήσουν δραστικά τόσο τό στρές ὅσο και τό ἄγχος”, ὅπως ὑποστηρίζουν, ἀλλά μιὰ γκουρουϊστική “μέθοδος” πού ὀδηγεῖ στήν “αὐτοπραγμάτωση”.

Ὁ διαλογισμός ἀσκεῖται γενικῶς μέ τήν χρήση “μάντρα”(λέξεις πού ἀναφέρονται σέ ἰνδουϊστικές θεότητες), πού δίδονται στά πλαίσια μύησης. Ἄλλωστε αὐτή τήν “μέθοδο τήν πῆρε ὁ Μαχαρίσι ἀπό τόν Γκουρού Ντέβ, “ὁ ὁποῖος θεωρήθηκε σ’ ὁλόκληρη τήν Ἰνδία ὡς τό μοναδικό ζωντανό παράδειγμα ὑψιστου ἐπιπέδου τῆς ἐσωτερικῆς τελειότητας πού ἐκφράζεται στίς Βέδας” (Ἀσημάκης Π. ΥΔ, Ἡ Ψυχοφυσιολογία τῆς συνείδησης, σελ. 71). Αὐτός πάλι τήν πῆρε ἀπό τόν “φιλόσοφο” Σάνκαρα πού μέ τή σειρά του πῆρε γραμμῆ ἀπό τήν “Βεδική Παράδοση” (αὐτόθι). Οἱ ἴδιοι διδάσκουν ὅτι ἡ ἄσκηση στόν ΥΔ ὀδηγεῖ στίς “ἀνώτερες καταστάσεις συνείδησης”. Τό ἴδιο συμβαίνει καί στόν ΥΔ-Σίντι (σανσκριτικά σημαίνει τελειότητα). Ὅποιος ἀσκεῖται σ’ αὐτόν “εἶναι δυνατόν νά ἀναπτύξει τέτοιες δυνάμεις, ὅπως εἶναι ἡ διαίσθηση, ἡ τηλεπάθεια, ἡ διόραση, ἡ γνώση τοῦ μέλλοντος, ἰσχύ πάνω στό σῶμα καί στή φύση, τό περπάτημα πάνω στό νερό καί ὁ μετεωρισμός” (αὐτόθι, σελ. 73). Κάπως ἔτσι, ὑποστηρίζουν, κατώρθωσε ὁ Χριστός καί ὁ Ἄπ. Πέτρος νά “περπατήσουν στό νερό”, ἀλλά καί

ἄλλοι πέτυχαν ἀνάλογες ικανότητες ὅπως ὁ Πυθαγόρας, ὁ Πλάτων, ὁ Βούδας κ.λ.π. Ἔτσι λοιπόν, κατὰ τὸν Μαχαρίσι, αὐτὰ πού στίς ἡμέρες τῆς ἀγνοίας εἶχαν ὀνομασθεῖ ὑπερ-φυσικές δυνάμεις, δέν εἶναι κάτι τό ὑπερφυσικό. "Ὅλα εἶναι μέσα στό πεδίο τῆς ἀνθρώπινης ικανότητας" (Ἀσημάκη Π. αὐτόθι, σελ. 76).

Ὁ ΥΔ ὑπόσχετα ἀκόμη τήν "διεύρυνση τῆς συνείδησης", ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά διδαχθῆ σωστά μέσα ἀπό βιβλία "παρά μόνον ἀπό εἰδικά ἐκπαιδευμένους δασκάλους μέσῳ προσωπικῆς διδασκαλίας" (Ἀσημάκης Π. αὐτόθι, σελ. 38). Καταπληκτική "ἐμπειρία" πού κατέγραψε τό λεγόμενο "Εὐρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Ἐρευνῶν Μαχαρίσι (MERU) εἶναι ὅτι "...ὅταν τό σῶμα ἀνυψώνεται στόν ἀέρα αἰσθάνομαι μεγάλη ἐσωτερική εἰρήνη, νά γίνονται ἕνα ἡ καρδιά, τό σῶμα καί τό περιβάλλον" (αὐτόθι, σελ. 80).

Ἀλλά ὁ ΥΔ ὑπόσχετα θαυμαστά ἀποτελέσματα καί γιά τό κοινωνικό σύνολο, ἀφοῦ "ἡ τετραγωνική ρίζα τοῦ 1% ἑνός πληθυσμοῦ πού ἐφαρμόζει ὁμοθυμαδόν τό πρόγραμμα τοῦ Ὑπερβατικού Διαλογισμοῦ - Σίντι βελτιώνει τήν ποιότητα τῆς ζωῆς τοῦ συνόλου... σέ ἐπίπεδο ὄχι μόνο ἀτομικό, ἀλλά πόλεων, νομῶν, κρατῶν καθώς καί παγκόσμια" (αὐτόθι, σελ. 79).

Τό 1990 ὁ Μαχαρίσι εἶχε κάνει "προσφορά σέ κάθε Κυβέρνηση", μέ τήν ὁποία ὑποσχόταν τήν "ἀναδόμηση ὁλόκληρου τοῦ κόσμου", τήν "δημιουργία τοῦ παραδείσου στή γῆ". Ἡ προσφορά ἔλεγε ὅτι ἡ ἐνεργοποίηση "τῆς τετραγωνικῆς ρίζας τοῦ 1% τοῦ πληθυσμοῦ πού ἀσκεῖ ΥΔ", εἶναι ἀρκετή "γιά νά μειώσει ἐντυπωσιακά ἀρνητικές τάσεις ὅπως φιλονικίες, ἐγκληματικότητα καί ἀσθένειες". Δυστυχῶς, φαίνεται ὅτι οἱ κυβερνήτες τῆς γῆς ἀπέρριψαν τήν προσφορά αὐτή, γι' αὐτό ἐξακολουθεῖ ὁ κόσμος νά σπαράσσεται.

Τό 1994 ὁ Μαχαρίσι εἶχε ἐπιχειρήσει νά εὐεργετήσῃ τή χώρα μας καί μέ πολιτικό τρόπο. Στή δεκαετία τοῦ '80 συγκρότησε στήν Ἑλβετία "Παγκόσμια Κυβέρνηση τῆς Ἐποχῆς τοῦ Φωτισμοῦ". Ἔτσι συμμετείχε τότε στίς Εὐρωεκλογές μέ τό "Κόμμα τοῦ Φυσικοῦ Νόμου", πού ἀποτελεῖ τήν πολιτική πτέρυγα τῆς κίνησῆς του, καί ἔλαβε 1408 ψήφους. Μάλιστα εἶχε ἀναπτύξει καί τήν "Ὁμάδα γιά τήν Κυβέρνηση", ἡ ὁποία "περιλάμβανε τήν δημιουργία ὁμάδας 7.000 ἀτό-

μων πού θά ἀσκοῦν τό γιογκικό μετεωρισμό (γιογκικό πέταγμα) καί θεωρεῖται ὡς ἄμεση προτεραιότητα γιά τή χώρα μας με τά ὅσα δεινά πού περνᾷ σέ πολλούς τομεῖς" (π. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, Ψυχοναρκωτικά, σελ. 168).

Εἶναι καί αὐτό ἕνα παράδειγμα εἰσβολῆς τῆς "θρησκείας" καί τοῦ φονταμενταλισμοῦ στήν πολιτική σκηνή, παρόμοιο μέ τήν εἰσβολή τοῦ προτεσταντικοῦ καί τοῦ μουσουλμανικοῦ φονταμενταλισμοῦ στήν πολιτική ζωή τῶν ΗΠΑ.

Ἐνα ἀκόμη χαρακτηριστικό τοῦ ΥΔ εἶναι ὅτι κινεῖται μέσα στά πλαίσια τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ὄταν τόν Νοέμβριο τοῦ 1996 τό παράρτημα τοῦ Μαχαρίσι στήν Ἀθήνα ἀγόρασε χῶρο γιά νά ἐγκαταστήσῃ τό Κέντρο του, ἐφρόντισε νά κάνει τήν ἀγορά "σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς Μαχαρίσι Σταπάτσα Βέδα (ἀρχιτεκτονική τῶν Βεδῶν), ἐνῶ ἡ κατάλληλη μέρα καί ὥρα γιά τήν ἀγορά, τήν μετακόμιση καί τά ἐγκαίνια, ἔγιναν σύμφωνα μέ τίς ὑποδείξεις τῆς Μαχαρίσι Τζυότις" (ἰνδική ἀστρολογία) (Τά Νέα τοῦ ΥΔ, χειμῶνας 1997).

Ἀκόμη ὁ ΥΔ ὑπόσχετα τήν "τέλεια υγεία" μέσῳ τῆς Ἀγιουρβέδα, "τοῦ πιό ὁλοκληρωμένου ἐπιστημονικοῦ συστήματος Φυσικῆς Ἰατρικῆς" (Ἀσημάκης, σελ. 149). Ὅμως ἡ Ἀγιουρβέδα κατὰ τόν ἐκπρόσωπό της στήν Ἑλλάδα, σημαίνει "ζωή καί γνώση" καί δίνει κατεύθυνση "σέ ὅλους αὐτούς πού ἀποζητοῦν τήν ἀληθινή γνώση" καί δέν ἔχει αὐτοσκοπό τήν υγεία, ἀλλά "νά ἀναζητήσῃ τό πραγματικό νόημα τῆς ζωῆς" (Ὁδηγός Σύγχρονης Θεραπευτικῆς 1999, σελ. 23).

Ὅλες αὐτές οἱ διαπιστώσεις ἀποδεικνύουν πόσο "ἐπιστημονική" εἶναι ἡ κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι καί τί θέλει νά "διδάξῃ" μέσῳ τοῦ "Πανεπιστημίου" της.

Τέλος, σημειώνουμε ὅτι ἡ Κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι Γιόγκι στήν Ἑλλάδα δραστηριοποιεῖται ὑπό τούς ἐξῆς τίτλους:

- Κίνηση Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι
- Ὑπερβατικός Διαλογισμός (Transcendental Meditation)
- Ἀγιουρβέντα (γκουρού Μαχαρίσι)
- Διεθνῆς Ἐταιρεία Διαλογισμοῦ
- Ἑλληνικό Κέντρο γιά τήν Προώθηση τῆς Τεχνολογίας Μαχαρίσι τοῦ Ἐνοποιημένου Πεδίου

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)*

Ὁ ἄνθρωπος ἀναζητοῦσε πάντοτε τὴν ὑπερβατική πραγματικότητα, μέ σκοπό νά βρεῖ ἀπάντηση στά μεγάλα προβλήματα πού ἀναφέρονται στό μυστήριο τοῦ κόσμου καί τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Ἀναζητοῦσε τὴν «ἀλήθεια».

Ὅμως τό θέμα αὐτό δέν τίθεται πάντοτε μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ἔτσι καί οἱ ἀπαντήσεις πού δίδονται καί οἱ συνέπειές τους γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κάθε φορά διαφορετικές. Χαρακτηριστική εἶναι σ' αὐτό τό σημεῖο ἡ περίπτωση τοῦ Ποντίου Πιλάτου: Ρώτησε τόν Χριστό ἄν ἦταν βασιλιάς καί ὁ Κύριος τοῦ ἀπάντησε: «Γι' αὐτό γεννήθηκα καί γι' αὐτό ἦλθα στόν κόσμο, γιά νά μαρτυρήσω τὴν ἀλήθεια. Ὅποιος εἶναι ἀπό τὴν ἀλήθεια, ἀκούει τὴ φωνή μου» (Ἰω. ι-η' 37). Τότε ὁ Πιλάτος τόν ρώτησε: «Τί εἶναι ἀλήθεια; » (Ἰω. ιη' 38).

* Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο του «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».

Κατά τὴν ἀντίληψη τοῦ Πιλάτου ἡ ἀλήθεια πρέπει νά εἶναι κάποια ἰδέα, κάποια ἔννοια καί ἔτσι μποροῦμε νά ἐρωτήσουμε: «τί εἶναι ἀλήθεια». Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ βάση ἐκινούντο καί οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι: ζητοῦσαν τὴν ἀλήθεια τοῦ «τί»! Δέν εἶναι ὅμως ὁ δρόμος αὐτός ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί, σύμφωνα μέ τὴ χριστιανική πίστη, ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι «κάτι», ἀλλά «κάποιος».

α) Ἡ ἀλήθεια τοῦ «ποιός»

Κατά τὴ χριστιανική ἀντίληψη ἡ ἀλήθεια εἶναι πρόσωπο, ὄχι «πρᾶγμα». Ὁ Πιλάτος δέν ἔθεσε σ' αὐτὴ τὴ βάση τό θέμα καί δέν πῆρε ἀπάντηση στό ἐρώτημά του ἴσως καί νά μὴν περιμένε καμμιά ἀπάντηση!

Ἀλλά ὁ Χριστός σέ ἄλλη περίπτωση εἶπε στους μαθητές του πῶς μεταβαίνει στόν Πατέ-

- Κίνηση Πνευματικῆς Ἀναγέννησης
- Πανεπιστήμιο Μ.Ι.Υ.
- Κόμμα Φυσικοῦ Νόμου
(Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη, Ἀλίατος 20-26.9.1995).

Κατακλείοντας, ὑπογραμμίζουμε ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 9 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης (1950) "πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως καί θρησκείας". Τοῦτο ὅμως ἰσχύει ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θρησκείας καί μάλιστα "γνωστῆς" καί ὄχι παραθρησκείας. Καί τότε ἀκόμη ἡ "ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας" περιορίζεται ὅταν κινδυνεύει ἡ δημόσια ἀσφάλεια καί τάξη, ἡ ὑγεία καί ἡ ἠθική ἢ τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων (ἄρθρο 96).

Στὴ συγκεκριμένη περίπτωση δέν εἶναι μόνον οἱ πεποιθήσεις τοῦ Ὁρθοδόξου Κρητικοῦ λαοῦ, πού ἀπορρίπτουν ὡς ξένο σῶμα τὴν παρουσία μᾶς ἰνδουϊστικῆς παραθρησκευτικῆς ομάδας μέ-

σα στό Ὁρθόδοξο σῶμα τῆς περιοχῆς. Εἶναι καί τό γεγονός ὅτι ἀπειλοῦνται ἔννομα ἀγαθὰ, ὅπως εἶναι ἡ δημόσια τάξη, ἡ ὑγεία κ.ἄ. Τό 1976, πρώην μύητρια καί συνεργάτρια τοῦ Μαχαρίσι εἶχε δηλώσει: "Μέ τό σύστημα τοῦ Μαχαρίσι εἶχαμε κατά καιρούς καί πολύ ἐπικίνδυνα κρούσματα. Ἐνας νέος ἀσκούμενος στόν ΥΔ καί ἐνῶ παρακολουθοῦσε ἓνα σεμινάριο τοῦ Μαχαρίσι στή Μαγιόρκα, αὐτοκτόνησε. Ἐνας ἄλλος... ἀσκούμενος κι αὐτός στήν ἴδια Τεχνική ἔχασε παντελῶς τὴ λαλιά του,... Κάποιος δέ Ἕλληνας καπετάνιος... παρουσίασε πολλές ψυχικές διαταραχές καί τόν ἔκλεισαν δυστυχῶς στό Ψυχιατρεῖο" (Ὁρθόδοξος Τύπος, 1.8.1976).

Γι' αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο γιά νά διαφυλαχθοῦν αὐτά τά ἀγαθὰ, νά καταρρίπτονται τά προσώπεια, ὥστε νά ἀποκαλύπτωνται οἱ πραγματικοί σκοποὶ τῆς πολυπρόσωπης καί πολυώνυμης ξενόφερτης ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ρα και θα ξανάρθει να τους παραλάβει, για να τους οδηγήσει εκεί, και να είναι πλέον όλοι μαζί Του. «Γνωρίζετε πού πηγαίνω», τους είπε, και γνωρίζετε και τό δρόμο» (Ίω. ιδ' 3-4). Τότε του λέει ο Θωμάς; «Κύριε, δέν ξέρουμε πού πηγαίνεις και πώς μπορούμε να ξέρουμε τό δρόμο;» λέει σ' αυτόν ο Χριστός: «Εγώ είμαι ή όδός και ή αλήθεια και ή ζωή, κανείς δέν έρχεται πρός τόν Πατέρα παρά δι' έμοῦ. Εάν μέ γνωρίζατε, θα γνωρίζατε και τόν Πατέρα μου. Από τώρα τόν γνωρίζετε και τόν έχετε δεῖ» (Ίωαν. ιδ' 4-8).

Τότε του λέει ο Φίλιππος: «Κύριε, δεῖξε μας τόν Πατέρα και μάς άρκεῖ». Του άπαντάει ο Χριστός: «Τόσο χρόνο είμαι μαζί σας και δέν μέ γνώρισες, Φίλιππε; όποιος μέ έχει δεῖ, είδε τόν Πατέρα και πώς λές εσύ, δεῖξε μας τόν Πατέρα;» (Ίω. ιδ' 8-9).

Η άπάντηση αυτή του Χριστου άποδεικνύει, πώς πρέπει να διατυπωθεῖ ή όρθή έρώτηση για τήν αλήθεια: «Ποιός είναι ή αλήθεια;». Μέ άλλα λόγια ή αλήθεια και ή γνώση τής αλήθειας δέν άποτελεῖ υπόθεση τής διάνοιας του άνθρώπου και νοησιαρχική διαδικασία, αλλά κοινωνία μεταξύ προσώπων.

Στό πρόσωπο του Χριστου ο άνθρωπος βρίσκει τό «δρόμο», για να «γνωρίσει τήν αλήθεια, δηλαδή να έλθει σέ κοινωνία μετά του Θεανθρώπου, ή όποία είναι ταυτόχρονα και κοινωνία μέ τόν Πατέρα, πού είναι αιώνια ζωή:

Η αλήθεια του «ποιός» είναι ο ένσαρκος Λόγος (Ίω. α' 14) πού πρέπει να «γνωρίσουμε», για να έχουμε ζωή (Ίω. στ' 47, ι' 27-28, Α' Ίω. ε' 13). Μόνο ο Χριστός μπορεί να οδηγήσει τόν άνθρωπο στον ούράνιο Πατέρα, για να τόν κάνει μέτοχο τής ζωής (Λουκ. ι' 22, Ίω. α' 12, ιδ' 6) ή χάρις και ή αλήθεια ήλθαν διά Ίησου Χριστου» (Ίω. α' 17).

Αυτή ή τοποθέτηση τής άγίας Γραφής άποδεικνύει τή διαφορά ανάμεσα στή χριστιανική και στή διανοητική αναζήτηση τής αλήθειας. Όταν ο άνθρωπος προσπαθήσει να γνωρίσει διανοητικά τήν αλήθεια, στηριζόμενος μόνο στή δύναμη του νοῦ, οδηγείται στο ίδιο λάθος τής επιστήμης μέ τήν αιτιοκρατία της και του πανθεισμοῦ μέ τήν ταύτιση του Θεου και του κόσμου στην αναζήτηση τής αλήθειας του «τί». Αντίθε-

τα ο χριστιανός ενδιαφέρεται για τήν αλήθεια του «ποιός», ή όποία όμως γνωρίζεται μόνο μέ τήν «κοινωνία», πού είναι δώρο τής παρουσίας του Άγιου Πνεύματος.

6) Σωτήρια Άλήθεια

Η διάκριση ανάμεσα στην αλήθεια του «τί» και στην αλήθεια του «ποιός» είναι βασική, γιατί έδω δέν πρόκειται για θεωρητική έννοια αλλά για τό μυστήριο τής σωτηρίας του άνθρώπου.

Η αλήθεια των φιλοσόφων, δηλαδή ή αλήθεια του «τί», δέν σώζει τόν άνθρωπο, γιατί ο «θεός» των φιλοσόφων είναι άπρόσωπος και έπομένως δέν έρχεται σέ προσωπική κοινωνία μέ τόν άνθρωπο. Τό ίδιο συμβαίνει και μέ τό θεό των Ίνδουιστών. Αυτός είναι ο λόγος για τόν όποιο ή αίρεση είναι τραγική πραγματικότητα.

Σ' αυτό τό σημείο ή άγία Γραφή προειδοποιεί: «ύπῆρξαν και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαου, όπως και μεταξύ σας θα ύπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι, πού θα εισαγάγουν αίρέσεις άπωλείας, άρνούμενοι και τόν Κύριον πού τους άγόρασε κι έτσι προκαλούν ταχεία άπώλεια» (Β' Πέτρ. β' 1).

Οι «αίρέσεις άπωλείας» αναφέρονται στα δόγματα τής πίστης γι' αυτό και ή Έκκλησία αγωνίσθηκε και αγωνίζεται έναντίον των αίρέσεων, πού θέτουν σέ κίνδυνο τή σωτηρία. Η δογματική αλήθεια τής Έκκλησίας διακηρύττει τή δυνατότητα τής σωτηρίας και ταυτόχρονα τήν εξασφαλίζει. Πώς θα ήταν επί παραδείγματι δυνατή ή σωτηρία, δηλαδή ή πραγματική Θεο-κοινωνία, πού διατηρεῖ τό δικό μας «έγώ» και τό «Σύ» του Θεου, αν αντικαθιστούσαμε τήν πίστη στον προσωπικό Θεό μέ τήν πίστη των φιλοσόφων σέ ένα άπρόσωπο «ύπέρτατο όν» ή και μέ τήν ίνδουιστική αντίληψη για μία παγκόσμια άπρόσωπη δύναμη ή «συνειδητότητα»;

Μέ τήν πίστη στην αλήθεια του «ποιός» ή Έκκλησία, στό αιώνιο έρώτημα του άνθρώπου δίνει άπάντηση ικανή να τόν άπαλλάξει από άδιέξοδα και να τόν οδηγήσει στό βαθύτερο νόημα τής ζωής. Τό τελευταίο στάδιο τής Θείας άποκάλυψης πραγματώθηκε στό πρόσωπο του Χριστου και έτσι ο άνθρωπος «έν Χριστω» μπορεί πλέον να «γνωρίζει» τήν αλήθεια (Ίω. α' 17).

γ) Ἀλήθεια καί ζωή

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δέν ἐξαναγκάζει κανένα καί ὁ Θεός δέν ἀποκαλύπτεται ἐκεῖ πού ἡ παρουσία Του δέν εἶναι ἐπιθυμητή. Ἡ χάρη Του δέν δίδεται σ' ὅποιον τήν ἀπορρίπτει, σ' ἐκεῖνον πού ἀκολουθεῖ δόγματα καί «Τεχνικές» αὐτοσωτηρίας· ἡ χάρη συμβαδίζει μέ τήν ἀλήθεια· δέν ὑπάρχει ἐκεῖ πού ἡ ἀλήθεια ἀπορρίπτεται!

Ἡ ἀγία Γραφή καί ἡ Ἐκκλησία δέν κάνει λόγο γιά κανένα «ἀδογματίστο χριστιανισμό». Κάτι τέτοιο θά ἀπογύμνωσε τήν ἠθική ζωή, τό χριστιανικό φρόνημα ἀπό τίς «ρίζες» του, πού εἶναι τά δόγματα τῆς πίστεως μας καί θά ὀδηγοῦσε τόν ἄνθρωπο σέ σύγχυση καί ἀβεβαιότητα.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος τόν ἄνθρωπο δέν τόν σώζει ἡ διανοητική παραδοχή τῶν δογμάτων τῆς σωτηρίας· ἡ δογματική ἀλήθεια πρέπει νά ἐπιβεβαιώνεται μέ τήν καθημερινή ζωή: «καί θά καταδικάσει (ὁ Κύριος) ἐκεῖνους πού δέν γνωρίζουν τόν Θεόν καί δέν ὑπακούουν στό Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Θεσ. α' 8, Παρ. ἀβλ. Ματθ. ε' 19, ζ' 24, Ἰακ. β' 26).

Τά σωτήρια λοιπόν δόγματα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι καρπός διανοητικῆς ἐνασχόλησης, ἀλλά Θείας ἀποκάλυψης, σέ ἀναφορά μέ τήν καθημερινή ζωή τοῦ πιστοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ χριστιανική πίστη δέν μπορεῖ νά ἰδεολογικοποιηθεῖ· εἶναι κοινωνία καί ζωή. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας δέν τόνιζαν ἀπλῶς τήν σύνδεση αὐτῶν τῶν δύο, ἀλλά καί τόν κίνδυνο τῶν αἰρέσεων:

«Ἐμεῖς ὅμως, σᾶς παρακαλῶ, δέν πρέπει νά τοὺς ἀνεχόμεστε, ἀλλά νά τοὺς κλείνουμε τ' αὐτιά μας καί νά πιστεύουμε στήν ἀγία Γραφή. Ὅταν λοιπόν ἀκολουθήσουμε πιστά, ὅσα εἶπαμε, πρέπει νά φροντίσουμε νά ἀποθηκεύουμε στίς ψυχές μας τά ὑγιῆ δόγματα καί μαζί μ' αὐτά νά ἐπιδεικνύουμε καί ἀκριβεία ζωῆς, ὥστε καί ἡ ζωή μας νά ἐπιβεβαιώνει τά δόγματα, καί τά δόγματα νά ἀποδεικνύουν πιό ἀξιόπιστη τή ζωή μας. Γιατί οὔτε ἂν ὑπάρχει σέ μᾶς ἡ ὀρθή διδασκαλία, ἀδιαφοροῦμε ὅμως γιά τή ζωή, θά ἔχουμε κανένα ὄφελος, οὔτε κι ὅταν ἔχουμε ἐνάρετη ζωή, θά μπορέσουμε νά κερδίσουμε κάτι χρήσιμο γιά τή σωτηρία μας, ἂν ἀδιαφοροῦμε γιά τά ὀρθά δόγματα» (Χρυσόστομος).

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας μέ διανοητικές διαδικασίες εἶναι ὁ δρόμος τῆς φιλοσοφίας. Οἱ φιλόσοφοι ὅμως ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια τοῦ «τί», ὄχι τήν ἀλήθεια τοῦ «ποιός». Ἀναζητοῦν μιά ἰδέα, ἓνα παγκόσμιο «νόμο», κάποιο «πρῶτο κινεῖο», πού εἶναι ἀκίνητο. Ὁ Θεός τῶν φιλοσόφων δέν σώζει, γιατί δέν ἔρχεται σέ προσωπική κοινωνία μέ τόν ἄνθρωπο. Εἶναι κάποιο ἀφηρημένο καί ἀπρόσωπο «πνεῦμα», «νόμος» ἢ «συνειδητότητα», ὅπως καί ὁ θεός τῶν Ἰνδουιστῶν καί ἀποκρυφιστῶν. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀναζητᾷ τόν Θεό μέ διανοητικές, νοητικές ἢ διολογιστικές πρακτικές ὀδηγεῖται στήν πλάνη, γιατί αὐτό πού νομίζει ὡς θεό εἶναι κάποιο εἶδωλο· ὄχι ὁ Θεός πού σώζει τόν ἄνθρωπο.

Ἐνας τέτοιος θεός, πού εἶναι δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου ἢ ταυτίζεται μέ τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο (τόν «Ἐαυτό»), δέν μπορεῖ νά ἀναγεννήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τόν βοηθήσει νά ξεπεράσει τή μοναξιά· οὔτε προσφέρει βαθυτέρο νόημα στή ζωή. Ἄν πιστέψει κανεῖς σ' ἓνα τέτοιο Θεό, πού δέν ἐνδιαφέρεται γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, δέν χρειάζεται ν' ἀλλάξει τίποτε· μπορεῖ νά συνεχίσει τή ζωή του χωρίς νά αἰσθάνεται ὅτι πρέπει νά λογοδοτήσει σέ κάποιον γιά τίς πράξεις του.

Ἄν δέν ὑπάρχει προσωπικός Θεός, τή θέση Του τήν παίρνει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Αὐτό συμβαίνει καί στήν περίπτωση πού ὁ ἄνθρωπος ἐγκλωπθεῖ πανθεϊστικές καί ἀσιατικές κοσμοθεωριακές ἀντιλήψεις. Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος (ὁ «Ἐαυτός») ταυτίζεται μέ τόν θεό· καθορίζει τόν ἠθικό νόμο καί εἶναι ὑπόλογος μόνο στόν ἑαυτό του. Μιά ἀπέραντη μοναξιά ἀπλώνεται στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Κανείς δέν μπορεῖ νά τόν ἀνυψώσει πάνω ἀπό τήν κτιστή του πραγματικότητα, νά τόν κάνει μέτοχο τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἡ μόνη ἀπάντηση στό ὑπαρξιακό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας τοῦ «ποιός», ὄχι ὁ Θεός τῶν φιλοσόφων. Μόνο ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς «ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰω. ιδ' 6) ἀποτελεῖ τή λύση στό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ 'Η ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ;

π. Γεωργίου Μεταλληνού

Ο Έλληνισμός, όπως συνάγεται από τά παραπάνω, βρήκε την όριστική ταυτότητά του μέσα στην Όρθοδοξία. Η έλληνική αυτοσυνειδησία έγινε έλληνορθόδοξη και μέ αυτό τό περιεχόμενο έζησε και έμεγαλούργησε τόσους αιώνες. Κάθε απόπειρα συνεπώς άπο-ορθοδοξοποίησης του Έλληνισμού, ως άπο-εκκλησιοποίησης του, θά έπαναλαμβάνει τό άπονενομημένο διάθημα του Ίουλιανού και του Πλήθωνος. Ο Νέος Έλληνισμός διατηρεί την συνάφειά του μέ την άρχαιότητα μέσω της βυζαντινής και μεταβυζαντινής περιόδου του ιστορικού του βίου, μέσα στην όποία διαμόρφωσε την έθνική του αυτοσυνειδησία. Μέτρο και κριτήριο και της πολιτιστικής του αυτοσυνειδησίας είναι ή ορθόδοξη λατρεία και ή πατερική θεολογία.

Ο Έλληνισμός δοξάζεται μέσα στην Όρθοδοξία. Έξω από αυτήν γίνεται άρχαίος, ειδωλολατρικός, άγνωριστος. Τό φρόνημα του Έλληνικού Λαού διαπλάσσεται μέσα στην Όρθοδοξία. Μέ τό φρόνημα αυτό είναι ύπερήφανος για την έλληνορθόδοξη παράδοσή του. Η άπώλεια όμως του φρονήματος αυτού αφαιρεί και την ικανότητα για ορθή εκτίμηση της παραδόσεώς του. Στην περίπτωση αυτή είναι, πού αναδύεται τό έρώτημα: πού ανήκουμε, στην Άνατολή ή τή Δύση... Για τόν Έλληνα όμως, πού έχει πατερική επίγνωση της ταυτότητάς του, τό έρώτημα δέν είναι "πού ανήκουμε", αλλά "ποιοί ανήκουν σέ μās", πέρα από κάθε έθνικιστική αυτοέξαυση. Ποιοί δηλ. είναι μέτοχοι της παραδόσεώς μας. Και αυτοί δέν είναι ούτε ή (σημερινή) Άνατολή, ούτε ή (σημερινή) Δύση, άλλ' όλοι οι Όρθόδοξοι σ' Άνατολή και Δύση.

Μετά από αυτά θά έπιτραπεί μιά μικρή τροποποίηση της διακριδώσεως δύο σεβαστών Ηγετών του Έθνους μας, Προέδρων της Έλληνικής Δημοκρατίας. Τό Έθνος μας δέν είναι άπλως «μοναχικόν»¹ ή «άνάδελφον»², αλλά -

λόγω της έλληνορθόδοξης παραδόσεώς του- και «μοναδικόν» σήμερα στόν κόσμο. Άν ή Ελλάδα μέ την άρχαία μορφή της παρουσιάζει, φαινομενικά, κάποια συγγένεια μέ την Δύση -γιατί στό βάθος καμιά σύμπτωση δέν είναι μετρητή- ή Ελλάδα, όπως διαμορφώθηκε μέσα στην Όρθοδοξία, ένσαρκώνει ένα πολιτισμό, πού έχει διαμετρικά διάφορη συνέχεια από εκείνον της εύρώπης, του φεουδαλισμού, της δουλοπαροικίας και άποικιοκρατίας και όλων των μεταγενεστέρων ύποκαταστάτων τους. Και ίσως γι' αυτό επιδιώκεται από κάποια κέντρα στους τελευταίους αιώνες ή λήθη του έγγυτέρου παρελθόντος μας, ή όταν τούτο είναι άδύνατο, ή άποσύνδεσή μας από την ορθοδοξοεκκλησιαστική παράδοσή μας. Γιατί τότε εύκολα "άνακαλύπτεται" ή ταύτιση μας μέ τή Δύση, πολιτιστικά και πνευματικά. Όταν όμως συνειδητοποιείται ή ιδιαιτερότητα του πολιτισμού μας, τότε άπαλασσόμεθα από κάθε τάση "πνευματικής ξηνηλασίας" και "πατροκτονίας". Βέβαια αυτό δέν σημαίνει καθόλου άρνηση του διαλόγου του Έλληνισμού μέ τόν υπόλοιπο κόσμο. Ο διάλογος, ουσιαώς γνωρίσμα του προχριστιανικού Έλληνισμού, δέν έπαυσε νά συνεχίζεται και υπό τή νέα ταυτότητα του Έλληνισμού ως Έλληνορθοδοξίας, ως διάλογος όμως πάντοτε «έν άληθεία»! Η προσληπτική και άφομοιωτική δύναμη του Όρθόδοξου Έλληνισμού, στά όρια του κτιστού, του πολιτισμού δηλ. και της ιστορίας, λειτουργεί άκατάπανστα. Τό βασικό του όμως προτέρημα, πού αν χαθεί, οδηγεί άναπόδραστα στην άλλοτρίωσή του, είναι ό τρόπος, μέ τόν όποιο ό Έλληνισμός προσλαμβάνει και άφομοιώνει. Και αυτό είναι ή δύναμή του νά διακρίνει τό όμοιογενές και όμοούσιό του από τό άλλότριο και άναιρετικό της ουσίας του. Όσο γνησιότερος, συνεπώς, μένει ό Έλληνισμός, τόσο περισσότερο βοηθεϊ τούς διαλεγόμενους μαζι του. Αυτή ή αξιωματική άρχή θά διαφοροποιεί ριζικά τόν Έλληνισμό, πού μπορεί νά έπιλέγει, από τόν Γραικυλισμό, πού δέχεται άνεξέ-

1. Δήλωση του τ. Προέδρου της Έλλην. Δημοκρατίας Κων. Καραμανλή (1985).

2. Δήλωση του τ. Προέδρου της Έλλην. Δημοκρατίας, κ. Χρ. Σαρτζετάκη (1985).

Η «ΚΕΝΗ» ΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ Ο ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, καθηγ. Πανεπιστημίου*

Σέ ὄλη τήν ιστορική του πορεία καί ἀνάπτυξη ὁ ἄνθρωπος ἔδειξε τήν ὑπεροχή του μέ τά θαυμαστά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης. Ἡ συντελεσθεῖσα διάσπαση τῆς ὑπάρξεώς του σέ ποικίλα ἐπίπεδα (νοησιαρχικό-συναισθηματικό-βουλητικό) ἐδημιούργησε ἕνα φοβερό κενό σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν πνευματικότητα τῆς ὑπάρξεώς του. Δέν ἀναζήτησε τήν αἰτία τῶν ὑπαρξιακῶν «κενῶν», οὔτε καί προσπάθησε νά τά «γεμίσει» μέ τίς ἀντίστοιχες ὁμοίες τους ἀξίες, π.χ. ἡ ὑπο-

λειτουργία καί δυσλειτουργία τοῦ συναισθήματος τόν ὀδήγησε στήν σκλήρυνση τῆς καρδιάς του.

Ἄντί νά δέχεται καί νά ἐκπέμπει ἀγάπη, κλείσθηκε στό Ἐγώ του καί ἀπομονώθηκε, ὥστε νά ἀκτινοβολεῖ ἀντικοινωνικότητα, ἀντιπάθεια, περιφρόνηση, κακότητα καί μῖσος γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Δέν συγκατατέθηκε στά παρουσιαζόμενα ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς του, ὥστε μέ τήν αἴσθηση τῆς ἀνεπάρκειας νά μετριάσει τό Ἐγώ του. Ἔτσι νά μπορεῖ νά προσφέρει στούς ἄλλους ἀνθρώπους ἀναγνώριση τῆς ὑπάρξεώς τους καί καλωσύνη μέ τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐπικοινωνίας καί τῆς ἀγάπης. Μόνο μέ αὐτό τόν

* Ἀπό τό βιβλίο του «Σχεδιάγραμμα Ὁρθοδόξου Κατηχήσεως», Ἀθήνα 2002.

λεγκτα τά πάντα, χωρίς ἐπίγνωση τῆς οὐσίας του, λόγω τῆς μειονεξίας του³.

Κάθε δίλλημα σήμερα τοῦ τύπου "Ὁρθοδοξία ἢ Ἑλληνισμός" εἶναι ὄχι μόνο πλαστό, ἀλλά καί ἐθνοκτόνο. Γιατί σημαίνει τάση ἐπιστροφῆς στήν ἀτέλειά μας, στήν παλαιά ἀγωνιώδη ἀναζήτησή μας. Ἐνῶ γιά τόν Ἑλληνισμό, πού διασώζει τήν αὐτοσυνειδησία του, τό ζητούμενον εὐρέθη. Εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν... εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ!» «Εὐρομεν τήν ἀλήθειαν!» Κάθε ἀποδέσμευση τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τήν Ὁρθοδοξία δέν συνιστᾷ μόνο τραγικό διαμελισμό τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀλλά καί καθαρό παραλογισμό, ἀφοῦ ἡ τυχόν ἐπιστροφή στόν αὐθεντικό κλασσικό Ἑλληνισμό, θά καταλήξει ὅπωςδήποτε στήν γνήσια ἐκείνη ἀναζήτηση, πού ὀδήγησε στήν ἔνωσή του μέ τήν Ὁρθοδοξία. Ἐξω ἀπό τή ζήτηση αὐτή ἔμεινε, ὅπως ἐλέχθη, ὁ παγανισμός καί ὁ διονυσιακός αἰσθησιασμός τοῦ Γραικύλου. Γι' αὐτό, ὅπου χάνεται ἡ Ὁρθοδοξία, χάνεται καί ὁ Ἑλληνισμός!

Ἴδου γιατί κάθε παρόμοια ἐπιδίωξη συνιστᾷ ὀπισθοδρόμηση καί ὄχι πρόοδο. Γιατί μετέχει

στόν "συντηρητισμό" τῶν αἰρέσεων, τῶν «ἐλληνοστικῶν λήρων» κατά τόν Μ. Φώτιο. Τό τραγικότερο ὅμως, συνιστᾷ, ιδιαίτερα σήμερα, ἀπώλεια κάθε δυνάμεως αὐτοπροστασίας, μέ ἀπόληξη τόν ραγιαδισμό καί τήν ὑποδούλωση, τό μόνο, πού ἔχει νά προσφέρει ὁ σημερινός Ἑλληνισμός στόν κόσμο, εἶναι ἡ ὀρθόδοξη παράδοσή του. Τόσο λίγο ὅμως γίνεται αὐτό συνείδηση σέ πολλούς, ὥστε σέ στιγμές αὐτοκριτικῆς νά ἀνακαλεῖς στή μνήμη σου ἕνα λόγο τοῦ μικρασιάτη Ποιητῆ Γ. Σεφέρη, πού γράφθηκε μέν στά 1936, ἀλλά παραμένει ἐπίκαιρος καί σήμερα: «Ὅσο προχωρεῖ ὁ καιρός καί τά γεγονότα, ζῶ ὀλοένα μέ τό ἐντονότερο συναίσθημα πῶς δέν εἴμασθε στήν Ἑλλάδα, πῶς αὐτό τό κατασκευάσμα, πού τόσοι σπουδαῖοι καί ποικίλοι ἀπεικονίζουν καθημερινά, δέν εἶναι ὁ τόπος μας, ἀλλά ἕνας ἐφιάλτης, μέ ἐλάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μιά πολύ βαριά νοσταλγία. Νά νοσταλγεῖς τόν τόπο σου ζώντας στόν τόπο σου, τίποτε δέν εἶναι πιό πικρό»... Ἡ ἐπανανακάλυψη, συνεπῶς, στή δύστροπη ἐποχή μας τοῦ πατερικοῦ προτύπου, ὅπως τό ἐνοάρκωσε καί διέσωσε καί ὁ Μ. Φώτιος, εἶναι ἀληθινός καταγιγασμός ἐλπίδας.

3. Βλ. Χρ. Γιανναρά, Ἡ μειονεξία τῶν Νεοελλήνων, στόν τόμο: Ἡ Νεοελληνική Ταυτότητα, Ἀθήνα 1978, σελ. 110-118.

τρόπο θά μπορούσε νά γεμίσει τό «κενό» τῆς υπάρξεώς του, πού διαμαρτύρεται γιά τήν ἀφύσικη πορεία τῆς ἀκοινωνησίας.

Ἀντίθετα ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποίησε τήν υπεροχή τοῦ λογικοῦ του καί μέ τά ἐπιστημονικά του ἐπιτεύγματα προσπάθησε νά γεμίσει τήν υπαρκτή του μέ τήν βοήθεια τῆς ἀποκτίσεως καί ἀπολαύσεως τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου. Ὅλα αὐτά ὅμως τά χρησιμοποιεῖ γιά νά στηρίξει τήν αὐτάρκεια τοῦ Ἐγῶ καί ὄχι γιά νά προσεγγίσει τήν ἀλήθεια τῶν ὄντων μέσα ἀπό τήν φανέρωση τῆς υπερβατικῆς αἰτίας τους, πού εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ.

Τό ὄντολογικό καί πνευματικό μέγεθος τῆς ἀληθείας τῶν ὄντων (κτίση-δημιουργήματα) φανερώνει τόν δυναμισμό καί τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, πού βρῖσκεται στήν δυνατότητά του νά ἀνυψώνει τά ὑλικά δημιουργήματα, ἀλλά καί τόν ἑαυτό του στό ἐπίπεδο τῆς ζωῆς καί τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ. Σέ μιά τέτοια «κατά φύσιν» πορεία του μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀναζητεῖ καί νά χρησιμοποιεῖ τίς φυσικές καί βιολογικές του ἀνάγκες, χωρίς αὐτές νά τόν ὑποτάσσουν καί νά συντριβούν τήν προσωπικότητά του.

Ἡ χρήση τῆς σωστῆς ἐλευθερίας ἀπό τόν ἄνθρωπο τόν τοποθετεῖ υπεράνω τῶν ἀναγκῶν του, χωρίς ὅμως καί νά τίς περιφρονεῖ, ἀλλά νά τίς χρησιμοποιεῖ μέσα στό πλαίσιο τῆς ἀνυψωτικῆς καί δημιουργικῆς πραγματικότητας. Μέ αὐτό τόν τρόπο ὁ ἄνθρωπος γεμίζει τήν υπαρκτή του μέ περιεχόμενο καί νόημα, γιατί συντελεῖ στή διαμόρφωση τῆς ὅλης δημιουργίας καί στήν πραγματοποίηση τοῦ προορισμοῦ του.

Τό «κενό» ὅμως τῆς υπάρξεως δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο συνείδηση χωρίς περιεχόμενο, πού ὅμως γιά νά ἐπιδιώσει ἀπολυτοποιεῖται μέ τήν προβολή τοῦ Ἐγῶ. Καί στίς περιπτώσεις πού τό Ἐγῶ ἀμφιταλαντεύεται λόγῳ αἰσθημάτων μειονεξίας, τότε ἔχουμε ἀρνησιοσμία καί διασμό τῆς δημιουργίας. Αὐτό ὅμως σημαίνει ἀπόρριψη τῆς «κοσμιότητας» τοῦ κόσμου, καταστροφή τῶν ἀξιῶν, μέ πρώτη τήν ἄρνηση καί τήν ἀπόρριψη τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ ἀπό τόν ἄνθρωπο.

Ὁ μηδενισμός ἐξ ἄλλου τοῦ ἀνθρώπου τόν ὁδηγεῖ μέ μαθηματική ἀκρίβεια στήν «θανάτω-

ση» τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν θέλει νά ἔχει ἐνώπιόν του τό μέτρο τῆς υπερβατικῆς, ἀγαπητικῆς καί αἰώνιου υπάρξεως, ὅπως μᾶς τήν ἀποκαλύπτει ὁ Θεός. Ἐδῶ ἀκριβῶς υπάγεται καί τό προφητικό κήρυγμα τοῦ Φ. Νίτσε γιά τόν «θάνατο» τοῦ Θεοῦ, πού διαπαιδαγώγησε καί διαπαιδαγωγεῖ μέχρι σήμερα τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων, ὄχι μόνο σέ εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο, ἀλλά στήν οἰκουμένη διάσταση, πού ἔχει λάβει ἡ διάδοση καί ἐπικράτηση τοῦ δυτικο-εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Σέ μιά τέτοια κατεύθυνση ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου ἐξαντλεῖται στά πλαίσια μιᾶς ἀποκλειστικῆς ὑλικῆς ἀπολαύσεως καί εὐημερίας, πού δημιουργεῖ τήν αὐταπάτη μιᾶς ὀριζόντιας καί ποσοτικῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς μέ τήν μορφή τῆς βιολογικῆς ἐπιδιώσεως. Ἐδῶ υπάγεται τό ἀνθρωπολογικό καί υπαρξιακό περιεχόμενο τῆς παραβολῆς τοῦ ἄφρονος πλουσίου στό Λουκᾶ ἰδ' 16-21: «ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Τά ψυχικά καί πνευματικά «κενά» τῆς υπάρξεως δημιουργοῦν στόν ἄνθρωπο φόβο καί ἀγωνία. Πρόκειται γιά δύο ψυχικές καταστάσεις, πού προέρχονται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπό τό βάθος τῆς υπάρξεως καί ὄχι κατά πρότυπο λόγο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντός του. Ἡ μή ἀποδοχή αὐτῆς τῆς θεμελιώδους ἀληθείας ἀπό τόν ἄνθρωπο τόν ὁδηγεῖ σέ μίαν ἐχθρική συμπεριφορά ἀπέναντι στόν κόσμο καί στούς ἄλλους ἀνθρώπους, γιατί μέ τήν ἐσφαλμένη γνώμη του νομίζει ὅτι ἡ υπαρκτή του ἀπειλεῖται ἐκ τῶν ἔξω μέ κατάρρευση.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐπιθυμεῖ τήν διάσωση τῆς υπάρξεώς του, γι' αὐτό καί ὀργανώνει τόν ἑαυτό του ἔναντι τῆς κοινωνίας: α) ὡς ἐπιθετικός καταστροφέας, τρομοκράτης καί ἀναρχικός καί β) ὡς παθητικός μειονεξίας, πού ἀπομονώνεται ἀπό τοὺς ἄλλους, γιατί τοὺς βλέπει ὡς διαρκῆ ἀπειλή τῆς υπάρξεώς του (Πρβλ. J. Sartre «οἱ ἄλλοι εἶναι ἡ κόλασή μου»). Προσπαθεῖ ὅμως νά στηρίξει τήν κλονιζόμενη υπαρκτή του μέ τήν ἄμετρη, ἄπληστη καί ἀλόγιστη χρήση καί ἀπόλαυση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου καί μέ τήν βοήθεια τῶν τεχνικῶν καί μηχανικῶν ἐπιτευγμάτων του.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

«Τῆ σκέψη τοῦ αἰχμαλώτου, τῆ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου σάν κατάντησε κι αὐτόςπραμάτεια δοκίμασε νά τὴν ἀλλάξεις, δέν μπορεῖς».

Συνταρακτικά ρεαλιστικοί οἱ στίχοι αὐτοῦ τοῦ Σεφέρη καί πάντα ἐπίκαιροι. Ἀποτυπώνουν θά μπορούσαμε νά ποῦμε μέ ρεαλιστικό τρόπο τὴν πραγματικότητα στό μεῖζον θέμα τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, πού ἀποτελοῦν γιά τὴ χώρα μας «μηχανή μιᾶς ἀπέραντης ὀδύνης», ὅπως λέγει πάλι ὁ μέγας νομπελίστας ποιητῆς μας σ' ἓνα του στίχο στό ποίημά του «Ἀφήγηση». Ἀναφέρεται τό ποίημα αὐτό σ' ἓναν ἄνθρωπο «πού πηγαίνει κλαίγοντας - κι ἔχει δυό μάτια σάν ἀνοιξιάτικες κομμένες παπαροῦνες καί δυό θρυσούλες στίς κόγχες τῶν ματιῶν του».

Ἄλλοις γνῶρισε ἢ ἔζησε ὅσα φοβερά συμβαίνουν «μέσα» στίς «καταστροφικές λατρεῖες», μπορεῖ νά καταλάβει τόν ἄνθρωπο πού κατάντησε «πραμάτεια», πού ὑπέστη «πλύση ψυχῆς» καί μέ ὀδύνη διαπιστώνει, ὅτι δέν μπορεῖ κανεὶς ν' ἀλλάξει τὴ σκέψη του, ὅσο κι ἂν προσπαθῆσει.

Π' αὐτό συμβουλευοῦμε τοὺς νέους κυρίως ἀνθρώπους μας νά εἶναι προσεκτικοί «στήν ὁδὸ πού πορεύονται» γιά νά μὴν πέσουν στὰ δίχτυα διαφόρων ἀποκρυφιστικῶν ὁμάδων καί ποικίλων αἰρέσεων πού στήνονται παντοῦ, ὅπως στοὺς χώρους τῆς δουλειᾶς, στὰ Πανεπιστήμια καί στὰ ἄλλα σχολεῖα ἐφήβων, στὰ πολιτιστικά Κέντρα, στὰ Γυμναστήρια, στὰ ψυχαγωγικά «στέκια», ἀλλὰ καί στό δρόμο καί στίς πλατεῖες ὄλων τῶν πόλεων μας. Οἱ νέοι μας δέν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων διατεθειμένοι νά γίνουν μέλη κάποιας ὁμάδας, ὅσο καί ἂν εἶναι τρωτοὶ ἀπὸ οἰκογενειακές περιπέτειες ἢ ἀπὸ τὰ ὑπαρξιακά τους κενά. Ἄν δέν συναντήσουν κάποιο στρατολόγο εἶναι ἀπίθανο νά γίνουν ὀπαδοὶ μιᾶς σέκτας γιά νά ὑποστοῦν διανοητικό χειρισμό καί διασμό τῆς ψυχῆς τους. Προειδοποιοῦμε συνεχῶς τοὺς νέους μας μέ ὁμιλίες, ἐκπομπές, δημοσιεύματα ὅτι οἱ νεοφανεῖς, ἀλλὰ καί παλαιές αἰρέσεις χρησιμοποιοῦν μεθοδευμένες τεχνικές διανοητικῆς κυριαρχίας, τόσο ἰσχυρές πού θά ἐπιδράσουν καθο-

ριστικά ἐπάνω τους καί θ' ἀλλάξουν τελείως τὴ ζωὴ τους μιά γιά πάντα μέ τὴν ἀστυνόμευση τοῦ νοῦ τους πού θά ὑφίστανται στό ἐξῆς.

Πρὶν λοιπόν, φθάσουν σ' αὐτὴν τὴν «κατάντια», πρὶν γίνουν «πραμάτεια», ἄς προστατεύσουν τὸν ἑαυτό τους. Καθοριστικὴ σημασία γιά τὴν ζωὴ τῶν νέων μας στό θέμα μας αὐτό καί γιά τὴ σωτηρία τους θά ἀποτελέσει ἡ ἐκδασὴ τῆς πρώτης προσέγγισης, τῆς πρώτης ἐπαφῆς τους μέ τὸν οἰονδήποτε στρατολόγο. Ἄν δέν γνωρίζει ὁ νέος μας τό σκηνικό τῶν αἰρέσεων, ἂν δέν γνωρίζει ὅτι στοὺς στρατολόγους δέν κυριαρχεῖ τό στοιχεῖο τῆς ἐντιμότητος καί τῆς εἰλικρίνειας ὡς πρὸς τό περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας τους, ἂν δέν γνωρίζει τίς μεθοδεύσεις προσηλυτισμοῦ καί ἐνταξῆς, θά εἶναι περισσότερο εὐάλωτος ἀπ' ὅποιον ἔχει γνώση τοῦ ἀντικειμένου. Προσοχὴ λοιπόν, μεγάλη προσοχὴ στὴν πρώτη ἐπαφή. Καί προπαντὸς πλήρη «γνώση» ἀπὸ γονεῖς πολιτικούς, κοινωνικούς φορεῖς καί πνευματικούς ἀνθρώπους τοῦ ἐπικίνδυνου αἰρετικοῦ φαινομένου τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ μακαριστὸς π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος πού «χάριτι θεῖα» μελέτησε καί παρουσίασε στό Ἑλληνικὸ καί παγκόσμιο κοινὸ τό σκηνικὸ τῶν αἰρέσεων καί ἀποκάλυψε τό πραγματικὸ τους πρόσωπο, πού κρύβεται πίσω ἀπὸ διάφορα προσωπεῖα φιλοσοφικά, καλλιτεχνικά, ὑγιεινιστικά, θρησκευτικά, κ.ο.κ. γράφει ὅτι «οἱ διάφορες ὁμάδες φροντίζουν νά οἰκοδομήσουν ἓνα «προγεφύρωμα», ὥστε νά «ἀγγιξοῦν» τό ὑποψήφιο θῦμα». Καί ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα δημιουργίας τέτοιων «προγεφυρωμάτων» καί τῆς μεθοδευμένης πρώτης ἐπαφῆς, στὰ περισσότερα βιβλία του. Αὐτὴ ἡ ἐπανάληψη αὐτῆς ἢ ἐμμονῆς του στὴν ἐπισήμανση κινδύνων πού συνελάγεται ἢ ἐκδασὴ τῆς πρώτης ἐπαφῆς, ἀποδεικνύει τὴ σημασία πού ἔχει αὐτό τό γεγονός στὴν περεταίρω πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἀναφέρεται στίς μεθοδεύσεις τῆς «Σκοπιᾶς» γιά τὴν πρώτη προσέγγιση καί στίς αὐστηρές ὁδηγίες πού δίνει γιά τὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς προσέγγισης. Ἡ Ἐταιρεία ὀπλίζει τοὺς ὀπαδοὺς

της, όχι μόνο μέ ειδικές δίλεπτες ή τρίλεπτες ομιλίες για τήν κάθε περίπτωση, αλλά και μέ έτοιμες απαντήσεις μέ σκοπό νά αντιμετωπιστεί μέ έπιτυχία κάθε αντίδραση. Αναφέρει ο αείμνηστος πατήρ, πάρα πολλά παραδείγματα διαδικασίας πρώτης έπαφής, τής πρώτης «έπίσκεψης», όπως τήν αποκαλεί ή «Σκοπιά» και μās προειδοποιεί, ότι αν ανοίξουμε τήν πόρτα μας στους «μάρτυρες του Ίεχωβά» και «συνεργαστούμε» μέ τούς απρόσκλητους έπισκέπτες του σπιτιού μας, κάνουμε τό πρώτο βήμα στήν προσχεδιασμένη συνάντηση πού αποβλέπει στήν έπεξεργασία τής προσωπικότητάς μας.

Τήν «έπίσκεψη» ακολουθεῖ ή «έπανεπίσκεψη». Αν οἱ οἰκοδεσπότες δεχτοῦν πάλι τούς απεσταλμένους τής «Σκοπιᾶς» και ανοίξουν συζήτηση μαζί τους, σημαίνει ότι ἄρχισε ή μεθοδευμένη «συνεργασία» και κάνουν τό δεύτερο ολισθηρό βήμα. Αν οἱ οἰκοδεσπότες κάνουν τό τρίτο βήμα, δεχτοῦν δηλ. νά γίνει «οἰκιακή μελέτη» σέ εβδομαδιαία βάση, ακολουθοῦν ἕνα δρόμο πού μπορεῖ νά μήν ἔχει έπιστροφή. Σταδιακά οδηγοῦνται σέ συναισθηματική εξάρτηση και ακύρωση τής ελεύθερης λειτουργίας τής προσωπικῆς τους σκέψης και κρίσης. Γίνονται «πραμάτεια» και δέν μπορεῖς νά τούς αλλάξεις τή σκέψη ὅσο κι αν προσπαθήσεις.

Στήν πρώτη έπαφή δέν προβάλλονται «δογματικά» ή «διδασκτικά» θέματα. Επισημαίνονται μόνο τά κοινωνικά προβλήματα και τά ὑπαρξιακά κενά, τίθενται κατάλληλες ερωτήσεις κοινῆς αποδοχῆς, στίς ὁποῖες ὅλοι συμφωνοῦμε και δίδονται απαντήσεις σύμφωνα, μέ τό «κοσμοθεωριακό» πλαίσιο κάθε ομάδας. Η «Σκοπιά» π.χ. περιγράφει τόν κόσμο σκοτεινό και προτείνει τή «λύση» τής ὀργάνωσης σάν μοναδική ταυτισμένη μέ τή «λύση του Θεοῦ». Τό ἴδιο σύστημα, μέ κάποιες προσαρμογές στίς «διδασκτικές» απαιτήσεις τους, χρησιμοποιεῖται ἀπό ὅλες τίς ομάδες πού δροῦν στή χώρα μας. Κατάλληλα εκπαιδευμένοι στρατολόγοι, «εὐπρεπῶς ένδεδυμένοι», «χαμογελαστοί» και «μελιστάλακτοι», συνήθως νέοι για νέες και αντίστρόφως, παγιδεύουν τό ὑποψήφιο θύμα, πού κάνει τή σκέψη ότι ἔχει ἀπέναντί του ἕναν ὑπεύθυνο ἄνθρωπο πού ἔχει δική του προσωπική σκέψη και ὁ ὁποῖος προσφέρει «ἀπαντήσεις» και «λύσεις» στά πανανθρώπινα προβλήματα «ἀπό ἀγάπη και

διάθεση προσφορᾶς πρὸς τούς ἀδελφούς του κόσμου». Καμία ὑποψία δέν γεννᾶται στό ὑποψήφιο θύμα, ότι αὐτά πού λέγει ὁ αὐτόκλητος συνομιλητής του εἶναι «διατεταγμένα» ἀπό τήν ομάδα και «προγεφύρωμα», πού αποβλέπει στήν ένταξή του και στήν ἀναίρεση τής προσωπικῆς του σκέψης. Ίσως αὐτό νά μήν τό καταλάβει ποτέ, ὅταν θά γίνει «πράμα» ἀπό τό διανοητικό χειρισμό πού θά ὑποστεί μέ τίς μετέπειτα διαδικασίες και τεχνικές. Γιατί ὕστερα ἀπό αὐτό τό «προγεφύρωμα», ἀκολουθεῖ ή πραγματική «προσφορά», ή «έντατική καθοδήγηση», ὁ «ένδογματισμός» μέ σκοπό τήν πλήρη ὑποταγή στό «μεσοία» τής αἵρεσης ή τής παραθρησκευτικῆς ομάδας πού προβάλλεται μέ ὅλα τά μέσα ὡς ἀπόλυτη «θεϊκή» αὐθεντία και «ἀπαγορεύεται» στους ὀπαδούς κάθε προσωπική σκέψη και κρίση. Αφιερώνει τότε στόν «ἀρχηγό» και στήν αἵρεση ὅλες του τίς δυνάμεις, τό χρόνο του, τήν περιουσία του. Δημιουργεῖται στους ὀπαδούς πλέον μία «νέα πατρίδα» και ἐγκαταλείπεται κάθε τί πού ἔχει σχέση μέ τό παρελθόν, τήν παλαιά πατρίδα (γονεῖς, σπουδές, φίλοι, συγγενεῖς, κ.λπ.). Καί εἶναι «πρόθυμοι» οἱ καημένοι νά κάνουν ὁτιδήποτε τούς ζητηθεῖ ἀκόμη και ἀνηθικότητες και ἐγκλήματα.

Γίνεται δέ ή μεθόδευση τής ένταξης μέ ἐπιστημονικά τελειοποιημένες τεχνικές, ἔτσι πού τό θύμα δέν ἀντιλαμβάνεται ότι χειραγωγεῖται κι ἀκολουθεῖ τυφλά τόν ἱεραπόστολο, νομίζοντας ότι μόνο του ἐπέλεξε αὐτό τό δρόμο, ότι ἀκολουθεῖ τό «δικό του θέλημα», σάν προσωπική ἀπόφαση, τήν ὁποία πρέπει νά ὑπερασπιστεῖ μέ ὅλες του τίς δυνάμεις. Η σύγκρουση μέ τούς γονεῖς τότε εἶναι ἀναπόφευκτη. Οἱ γονεῖς εἶναι ὄργανα τής «συντηρητικῆς παρακμῆς» ή του «σατανᾶ». Καί σείρονται στά δικαστήρια, ὅταν ἀρνοῦνται νά τούς παραχωρήσουν περιουσιακά στοιχεία ή διαβάλλονται σκαιότατα.

Τά λέμε πολλές φορές αὐτά και θά μās ποῦν πολλοί πάλι μέ στίχο του Σεφέρη: «Τά ἴδια και τά ἴδια μās λές φίλε». Πρέπει ὅμως νά τ' ἀκούσουμε και νά τά ξανακούσουμε για νά προφυλαχτοῦμε, για νά πάρουμε τά μέτρα μας ἐγκαιρα, πρὶν νά εἶναι ἀργά και τά γεγονότα μή ἀναστρέψιμα.

Γονεῖς προσπατέψτε τά παιδιά σας. Νέοι προστατευτεῖτε. Προσοχή στους κράχτες τῶν αἰρέ-

σεων. Προσοχή στη χειραγώγηση τῶν αἰρέσεων. Πρέπει ὅλοι νά ἐνημερωθοῦμε καί νά ἐνημερώσουμε ἄλλους. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροί ἀνθρώποι δέν νοιαζόμαστε γιά τά προβλήματα καί τίς ταλαιπωρίες τοῦ «ἄλλου». Ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι τά θέματα αὐτά δέν «ἀγγίζουν» ἐμᾶς, δέν ἀφοροῦν ἐμᾶς. Καί δέν θέλουμε ν' ἀσχοληθοῦμε μέ τον πόνο τοῦ «ἄλλου». Γιά τούς περισσότερους ἀνθρώπους εἶναι διαφορετικός ὁ πόνος τοῦ «ἄλλου» ἀπό τόν πόνο τόν δικό τους. Διαφορετικός ὁ θάνατος τοῦ «ἄλλου» ἀπό τό θάνατο τό δικό τους. Λέγει ὁ Σεφέρης (σήμερα ἔχει τήν «τιμητική» του στό ἄρθρο αὐτό): «Ὁ ἀνθρώπος προτιμᾷ νά σφυρίζουν τά δρεπάνια στοῦ ἄλλου τό χωράφι σάν ἔρθει ὁ θέρος». Ἄλλά τό δρεπάνι δέν ἔχει «νοῦ» δέν ἔχει «συναίσθημα» καί προτίμηση. Καί μπορεῖ «νά σφυρίζει ἀνά πᾶσα στιγμή καί στό δικό μας τό χωράφι».

Γιά ν' ἀποφύγουμε αὐτό τόν ἀπρόσμενο καί ἀνεπιθύμητο «θέρο» ἄς προσέξουμε καί ἄς ἀποφύγουμε «πάση θυσία» τήν πρώτη ἐπαφή, τήν πρώτη προσέγγιση μέ τούς οἰουοδήποτε στρατολόγους. Ὅποιες καταστάσεις καί ἄν ἀντιμετωπίζουμε, ὅπως ἀποτυχίες, ἀνιάτες ἀρρώστειες, θανάτους, οικονομικά προβλήματα, ἀνέχεια, ἀνεργία, αἰσθήματα μοναξιάς, ἀποτυχία ἢ διάλυση σχέσεων κ.λ.π. κ.λ.π., ἄς ἐμπιστευτοῦμε ὅλες αὐτές τίς ἀντιξοότητες τοῦ βίου σέ κάποιον πού εἶναι πολύ γνωστός μας καί μᾶς ἀγαπάει πραγματικά. Οἱ σέκτες ἐκμεταλλεύονται ὅλα τά ἀνθρώπινα ποροβλήματα, ὅλες τίς δυσμενεῖς καταστάσεις. Ὑπάρχουν πνευματιστικές ομάδες π.χ. πού ἰσχυρίζονται ὅτι μποροῦν νά μᾶς φέρουν σέ ἐπικοινωνία μέ ἀγαπημένα πρόσωπα μετά τό θάνατό τους. Καί ἐντυπωσιάζουν μέ κάποια «φαινόμενα» πού ὀφείλονται ἴσως σέ αὐθυποβολή, ὑπνωση ἢ σατανιστική ἐπέμβαση.

Προτείνουμε, ὅταν ἔχει κανείς προβλήματα ὑπαρξιακά ἢ ἄλλα, νά ἀναζητήσει οὐσιαστική συμπαράσταση καί βοήθεια στήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι γεγονός ὅτι τό νά γνωρίζει ὁ ἀνθρώπος ἀπό ποῦ ἔρχεται, ποιά εἶναι ἡ θέση του μέσα στή Δημιουργία, ποῦ πηγαίνει, εἶναι πράγματα πολύ σημαντικά γιά τήν ὑπαρξή του. Ὑπάρχει ἀπάντηση σ' ὅλα αὐτά τά ἐρωτήματα στό χωρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄν καταφύγει σίς «προφρές» τῶν διαφόρων ομάδων τό μόνο πού θά

ἐπιτύχει εἶναι νά γίνει ἓνα ἄβουλο ὄν σίς ὀρέξεις καί στά βίτσια τῶν διαφόρων «Ἁγίων Διδασκάλων» τῆς παραθησκείας καί τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Ἄν προτιμήσει ὅμως νά ἀναζητήσει ἀπάντησεις καί λύσεις στόν πνευματικό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας καί γίνει συνειδητά πιστός ζώντας τήν ἀληθινή χριστιανική πίστη, θά ἀκολουθήσει ἓνα δρόμο ἀγάπης, διακονίας χωρίς ὑπαρξιακά κενά καί ἀδιέξοδα. «Θά κατανοήσει, ὅπως ἔλεγε σέ ὀμιλίες του ὁ π. Ἀντώνιος, ὅτι ἀποτελεῖ εἰδικό δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, πῶς ἡ ζωή του προέρχεται ἀπό τή θεία βούληση καί ἀγάπη, πῶς γι' αὐτό τό λόγο ἔχει βαθύτατο νόημα, πού ξεπερνάει τόν τάφο, πῶς ὑπάρχει οὐράνια θαλπωρή καί στοργικός Πατέρας. Ὅποιος ὅμως δέν ἔχει "ριζώσει" στήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα καί δέν ἀποβλέπει στήν ἀνάσταση καί στήν ἀφθαρσία, εὐκόλα πέφτει θῦμα ἄλλης διδασχῆς, λόγου χάρη τῆς μετενοάρκωσης πού προβάλλεται σάν ἐρμηνεία ζωῆς καί σάν "λύση" ἀπό τίς ὀμάδες τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς νεοειδωλολατρείας».

Στήν Ἐκκλησία, λοιπόν, θά βροῦμε τήν πραγματική αὐτοπεποίθηση, τήν ὀρθόδοξη ξεστασιά καί τήν πίστη ὅτι εἶναι μεγάλη εὐλογία νά εἶναι κανείς ὀρθόδοξος Χριστιανός. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἡ κοινωμία τῶν «ἐν Χριστῷ» ἀδελφῶν, εἶναι «ὁ πνευματικός χῶρος πού ὁ πιστός ἔχει τήν ἐμπειρία τοῦ «εἶς ἐν Χριστῷ» καί τοῦ «ἀλλήλων μέλη».

Μέσα στήν Ἐκκλησία θά πρέπει σίς προσευχῆς μας, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, νά ἀναπέμψουμε καί δεήσεις ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μας τῶν αἰχμαλώτων τῶν σεκτῶν, πού ἔχουν καταντήσει «πραμάτεια» καί δέν μποροῦμε μέ ἀνθρώπινες ἐνέργειες νά τούς ἀλλάξουμε τή σκέψη. Μᾶς εἶπε ὁ Κύριός μας ὅτι «τά ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. ιη' 27). Οἱ ἀπογοητευμένοι γονεῖς ἀπό τήν «κατάντια» τῶν παιδιῶν τους, ὅσων ἔπεσαν θῦματα νεοφανῶν αἰρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν», ἄς ἐμπιστευτοῦν τό πρόβλημά τους στόν Κύριο, ἄς μετέχουν μέ ὄλη τους τήν ψυχή στήν Ἐκκλησιαστική ζωή, προσευχόμενοι ἀδιαλείπτως γιά τή θεία ἐπέμβαση πού εἶναι ἡ μόνη σέ τέτοιες περιπτώσεις βοήθεια σωτηρίας. Καί ὅλοι μαζί γιά τά θέματα αὐτά «τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ “ΣΚΟΠΙΑ”

κ. Άννας Μπουρδάκου, μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ο Έρευνητής ό όποϊος μελετᾶ τήν ιστορία τής εταιρίας “Σκοπία” συναντᾶ ἕνα μεγάλο ἐρώτημα: ὅτι ἡ ἐπιμελής μεθοδική καί πολύ καλά μελετημένη συγκρότηση μιᾶς θρησκείας ἡ ὁποία στρέφεται ἐναντίον ὄλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν θά εἶχε ὑπάρξει ἐάν δέν ὑπῆρχε ὁ Κάρολος Ρῶσσελ; Κι ἀκόμη θά εἶχε αὐτή τήν ἐξέλιξη ὥστε ἀπό μία μικρή ὁμάδα 6 ἀτόμων ὅπως ξεκίνησε τώρα νά ἀριθμεῖ 7.000.000 περίπου ὁπαδούς σέ ὅλο τόν κόσμο;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό ἀπαιτεῖ ἀπό τήν πλευρά τοῦ ἐρευνητοῦ τήν ἐξιχνίαση αὐτῆς τῆς ἀμφιλεγόμενης προσωπικότητας -καί ἀπό τούς ἴδιους τούς συνεργάτες του. Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός εἶναι ὁ ἠπιώτερος πού εἶναι δυνατὸν νά τοῦ ἀποδοθεῖ καί ἀπό ἀπόψεως σωματικῆς ἀλλά καί πνευματικῆς. Ἡ πρώτη φάση τῆς ἔρευνας ἐπικεντρώνεται στό οἰκογενειακό του περιβάλλον ὅπου ἀνετράφη καί στό εὐρύτερο ἀπό θρησκευτικῆς ἀπόψεως. Ἀνετράφη ἀπό γονεῖς Προσβυτεριανούς, ἔχασε τήν μητέρα του σέ πολύ μικρή ἡλικία. Ὅταν ἔγινε 13 ἐτῶν ἐγκατέλειπε τούς Προσβυτεριανούς γιά νά ἐνταχθεῖ στήν ἐκκλησία τῶν κογκρεσιοναλιστῶν καί σέ ἡλικία 18 ἐτῶν εἶχε ἀπορρίψει ὅλες τίς θρησκείες καί «εἶχε πλέον τήν λογική τῆς ἀπιστίας». Ἐπίσης ἐμελέτησε καί τίς Ἀνατολικές θρησκείες, ἕως ὅτου ἐγνώρισε τούς Ἀντιθεντιστές καί ἄρχισε νά συνεργάζεται μαζί τους (**βιβλίον τοῦ ἔτους 1983 σελ. 34, 35**).

Σέ δεύτερη φάση βλέπουμε τό ἐμπορικό του δαιμόνιο πού σάν ἐπακόλουθο εἶχε τήν ἀπληστία τοῦ πλουτισμοῦ.

Ἡ τρίτη φάση τῆς ἔρευνας εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι ὁ Ρῶσσελ δέν εἶχε καμία πραγματική ἀναζήτηση θρησκευτικῆ. Ἦταν φιλόδοξος, ἐκμεταλεύθηκε τίς ἐσχατολογικές τάσεις τῆς ἐποχῆς του, συγκέντρωσε διάφορες κακοδοξίες ἀπό τίς τότε ὑπάρχουσες αἱρέσεις, ἔκαμε ἕνα κράμα καί τό παρουσίασε σάν δικό του δημιούργημα. Αὐτοπροσδιορίστηκε ὡς ὁ ἄγγελος τῆς ἐκκλησίας τῆς

Λαοδικείας, σάν ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» σάν ἄλλος Ἰεζεκιήλ, ὁ λόγος του ἦταν λόγος Θεοῦ.

Πρόεδρος τῆς εταιρείας “Σκοπία”, τοῦ δικοῦ του δηλ. δημιουργήματος, καί κύριος μέτοχος παρουσίαζε μέσω τῶν ἐντύπων του ὅ,τι ἤθελε δίχως καμμία ἀντίρρηση ἀπό κανένα.

Μέ αὐτήν τήν ἀπολυταρχία οἰκοδομήθηκε ἡ εταιρεία.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Ρῶσσελ προχωροῦν μέ μῖσος ἐναντίον κάθε Χριστιανικῆς ὁμολογίας ἀκολουθώντας τά κηρύγματά του, ὄχι ὅμως γιά πολύ οὔτε καί ὅλα...

Διδάσκουν ὅτι ὅταν ἔφυγε ἀπό τήν ζωή καί ὁ τελευταῖος ἀπό τούς ἀποστόλους ἡ Ἐκκλησία ἔπεσε σέ ἀποστασία, ἕως ὅτου ἐφανίσθηκε ὁ Ρῶσσελ μέ τήν ὁμάδα του γιά νά ἀποκαταστήσει τήν ἀληθινή Χριστιανοσύνη. Ἐδῶ ὅμως προβάλλουν δύο προβλήματα: ἡ ὁ Θεός πραγματικά ἐγκατέλειψε τό δημιούργημά Του, ἄρα δέν τό ἀγαποῦσε (ἔστω καί ἁμαρτωλό) καί ἄρα ἡ Ἁγία Γραφή ψεύδεται ὅταν μᾶς λέει: «τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ...» (Ἰωάνν. γ' 16). Ὡστε μέ τήν ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά γεφυρωθεῖ τό χάσμα πού προῆλθε ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτονομήθηκε. Ἡ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶπε ψέματα στους μαθητές Του ὅταν τούς ὑπεσχέθη ὅτι θά «εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη' 20). Ἔτσι ἀπαντᾶ ἡ Ἁγία Γραφή.

Ἐπάρχει ὅμως καί τρίτη συνέπεια ἐξίσου ἀσεβῆς καί παρανοϊκῆ. Ἐάν ἡ Ἐκκλησία ἀπεστάτησε, τότε ἀπεστάτησε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς ἡ κεφαλή αὐτῆς ἡ ἔμεινε ἡ κεφαλή ἀσώματος δίχως μέλη, ἕως ὅτου ἦλθε ὁ Ρῶσσελ καί ἡ παρέα του γιά νά συμπληρώσουν τό κενό.

Αὐτό εἶναι τό συμπέρασμα πού ἀβίαστα ἐξάγεται ἀπό ὅλα αὐτά πού κηρύττει αὐτή ἡ ὁμάδα τῆς εταιρείας τοῦ Ρῶσσελ καί τῶν διαδόχων του, ἀσχέτως ἐάν ἀλλάζουν οἱ διδασκαλίες κα-

τά διαστήματα. Φυσικά ή οργάνωση αυτή δεν ασχολήθηκε με την Άγια Γραφή με φρόνημα εὐσεβείας καὶ ταπεινώσεως, ἀλλὰ τὴν κακοποιεῖ ἐπὶ πλέον προκειμένου νὰ στηρίξει τὶς βλάσφημες διδασκαλίες της, ἐκδίδοντας βιβλία τὰ ὅποια στεροῦνται πνευματικότητας, ὅσο και ἐάν ἡ ἴδια ὑποστηρίξει τὸ ἀντίθετο. Ὁ ασκοπὸς της ἀπλῶς εἶναι τὸ οἰκονομικὸ ὄφελος. Αὐτὸ θὰ τὸ τονίζουμε συνεχῶς καὶ ἀκούραστα, διότι αἰμορραγεῖ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας κάθε φορά πού ἓνα μέλος πλανᾶται καὶ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν φυσικὸ του χώρο γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ στὴν οργάνωση αὐτή, πού ἀξιῶνει ὅτι εἶναι ἡ πραγματικὴ Χριστιανισμὸς, ἰσχυριζόμενη ὅτι κηρύττει τὸ «νέο Εὐαγγέλιον τῆς ἐγκαθιδρυμένης βασιλείας τοῦ 1914»;

Ἡ Ἅγια Γραφή ὁμως ἀπαντᾷ: «Ἐάν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττει ἄλλο εὐαγγέλιον... ἅς εἶναι ἀνάθεμα». (Γαλατ. 8-9). Διδάσκει ἡ Ἅγια Γραφή κάτι γιὰ τὸ 1914; Φυσικά ὄχι. Αὐτὸ τὸ ἐπινόησε ὁ «πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος». Ἀλλὰ μήπως λέει ἡ Ἅγια Γραφή ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπραγματοποίησε τὴν Δευτέρα Παρουσία Του τὸ 1914 ἀοράτως εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ τὸ νὰ στρέψει τὴν προσοχή Του στὴν γῆ; Ἀντιθέτως ἡ Ἅγια Γραφή διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι παρὸν ἀοράτως μαζί με τοὺς πιστοὺς Του ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀναλήψεώς Του ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ὅπως ὁ ἴδιος ὑποσχέθηκε. Ἐπὶ πλέον ἡ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία πού θὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ ἄγνωστο χρόνο, θὰ εἶναι συγκλονιστικὴ, θὰ προηγηθοῦν καταπληκτικὰ γεγονότα, θὰ εἶναι ἔνδοξος καὶ ἐπιφανής ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς τὴν περιγράφει στὸ κδ' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου: «καὶ τότε θέλει φανεῖ το σημεῖο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θέλουσι θρηνησῆαι πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ θέλουσι ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς».

Ὅλα αὐτὰ πότε συνέβησαν ὥστε νὰ συνδέει ἡ "Σκοπιὰ" τὸ 1914 μετὰ τὴν Β' Παρουσία τοῦ Κυρίου;

Ἀλλὰ ἡ ἐταιρεία "Σκοπιὰ" πρὶν ὀρίσει τὸ 1914, ὡς ἔτος τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκήρυττε τὸ ἔτος 1874 σάν ἔτος τῆς δευτέρας Παρουσίας Του. Εἶναι γνωστὴ ἄλλωστε ἡ τρομε-

ρὴ ἑνασχόληση τῆς "Σκοπιᾶς" μετὰ τὶς προφητεῖες τῶν χρονολογιῶν, ἀσχέτως ὅτι καμμία δὲν ἔχει ἐπαληθευθεῖ πῶς ἄλλωστε θὰ ἦταν δυνατόν ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν «δὲν ἀνῆκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζετε τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς...» (Πράξ. α' 7) καὶ ἀκόμη «ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ ἔρχεται» (Α' Θεσ. ε' 2).

Ὁ «πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος» ὁμως θέτει ἑαυτὸν ὑπεράνω τοῦ Θεοῦ καὶ ὀρίζει χρονολογίες, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι ψευδοπροφήτης. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ οργάνωση αὐτὴ δὲν πτοεῖται μετὰ τίποτα. Ἀφ' ἑνὸς ἔχει τὰ θύματα ὀπαδούς γιὰ νὰ τρέχουν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, σὲ πλατεῖες καὶ σὲ λεωφορεῖα νὰ διαθέτουν τὰ ψυχοφθόρα ἐντυπία τῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου, τώρα τελευταῖα ἔχει ἐπιτύχει καὶ κυβερνητικὴ ἀναγνώριση ὡς «γνωστὴ θρησκεία».

Σὲ πρόσφατο ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διαβάζουμε: «...κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρο τοῦ Συντάγματος προστατεύονται ὡς στοιχεῖα τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς τῶν συνειδήσεως ἢ ἐλευθερίας τῆς **λατρείας** τους, ὁ **τρόπος καὶ τὰ μέσα ἔκφρασης τῆς λατρείας**... ». Ποιὰ ὁμως εἶναι ἡ λατρεία αὐτῆς τῆς «γνωστῆς θρησκείας» ὅπως τὴν ἐκφράζει ἡ ἴδια; Στὸ περιοδικὸ τῆς "Σκοπιᾶς" (15-11-2000 σελ. 12) γράφει: «Στὸ κείμενο (Ἅγια Γραφή) ὑπάρχει ἡ λέξη λατρεία πού ἀποδίδεται "ιερὴ ὑπηρεσία" στὴν Μ.Ν.Κ. (μετάφραση Νέου Κόσμου). Ἡ ἱερὴ ὑπηρεσία σχετίζεται μετὰ πράξεις λατρείας. Ναι τὸ κήρυγμα τῶν καλῶν νέων δὲν ἀποτελεῖ μόνον δημόσια ὑπηρεσία πρὸς ἐκείνους πού ἀκοῦν τὰ καλά νέα, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης **πράξεις λατρείας πρὸς τὸν Ἰεχωῶθ Θεό**». Τώρα πλέον καὶ μετὰ κυβερνητικὴ ἄδεια θὰ ἐξαπολύσει ἡ Σκοπιὰ τοὺς ὀπαδούς της νὰ ἐπισκέπτονται ἀνυποψίαστους πολῖτες κάθε ἡλικίας γιὰ νὰ διαδίδουν ὅλες τὶς κακοδοξίες, τὶς ἀντιφάσεις, τὶς ἀντιγραφικὲς διδασχές της, λανσάρωντάς τις ὡς «κήρυγμα καλῶν νέων» ἀλιεύοντας νέα θύματα καὶ προσθέτοντας νέες διαλελυμένες οἰκογένειες στίς ἤδη ὑπάρχουσες. Καὶ τοῦτο διότι αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ συμφέρον τῆς γνωστῆς πολιτικοοικονομικῆς ἐταιρείας πού ἴδρυσε ὁ Κάρολος Ρῶσσελ καὶ συνεχίζουν οἱ ἀντάξιοι διάδοχοί του.

«ΠΑΙΔΙΚΑ» ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ. ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΑ ΣΤΗ ΜΑΓΕΙΑ

*Ιωάννη Μηλιώνη, Δ/τουῦ τῆς Σχολῆς Πληροφορικῆς «Ἅγιος Ἰωάννης»
καί μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.*

Στίς 23 Ὀκτωβρίου 2002, ἓνα νέο «παιδικό» περιοδικό εἶδε τό φῶς τῆς κυκλοφορίας. Ἐνα περιοδικό, πού ἀπευθύνεται κυρίως σέ κορίτσια -κορίτσια ἀπό 7 χρονῶν καί ἄνω, θά προσθέταμε ἐμεῖς. Ἐνα περιοδικό, πού τό κάθε θέμα του, ἄρθρο, εἰκονογραφημένο ἀνάγνωσμα, παιχνίδι, εἶδηση, ἔχει σάν ἐπίκεντρο καί βασικό γνώμονα τή **Μαγεία**. Ὅχι μιά μαγεία, πού προέρχεται ἀπό τόν μῦθο, ὅπως παλιά τήν βροίσαμε στά παιδικά παραμύθια (Χιονάτη, Σταχτοπούτα κ.ἄ.), ἀλλά τή σύγχρονη διδασκαλία καί πρακτική τῆς μαγείας ὅπως αὐτή βιώνεται καί πραγματώνεται στό χώρο τοῦ **ἀποκρυφισμοῦ** καί εἰδικά στά covens (ὀμάδες ἄσκησης) τῶν συγχρόνων μαγισσῶν, τῶν **Wiccan**. Ἡ παραπάνω προσέγγιση, ἐπιβάλλεται ἀπό τό **Κίνημα** τῆς **Νέας Ἐποχῆς (New Age)**, βασική πρακτική τοῦ ὁποῦ εἶναι ἡ **Μαγεία** κι ἔχει σάν στόχο νά περάσει τήν πίστη ὅτι ὑπάρχει δῆθεν καί **«καλή» μαγεία**.

Τό «παιδικό» αὐτό περιοδικό φέρει τόν πολύ εὐγλωττο τίτλο **«W.i.t.c.h.»**, δηλαδή «Μάγισσα», τίτλο, πού δῆθεν προέρχεται ἀπό τά ἀρχικά γράμματα τῶν ὀνομάτων τῶν 5 κοριτσιῶν, πού πρωταγωνιστοῦν στό Comic -τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τόν βασικό πυρήνα τοῦ περιοδικοῦ- καί πού τυγχάνει νά εἶναι **Μάγισσες καί οἱ Φύλακες τοῦ Σύμπαντος!**

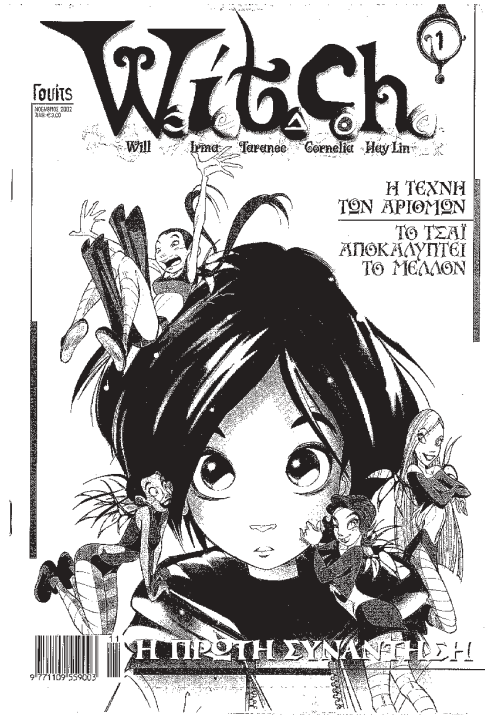
Τό περιοδικό «W.i.t.c.h.» εἶναι μηνιαίο, ἐκδίδεται ἀπό τίς ἐκδόσεις «Νέα Ἀκτίνα Α.Ε.», Ἐκδοτικό Συγκρότημα, πού ἐξέδιδε καί τό νεοεποχίτικο περιοδικό «God and Religion» («Θεός καί Θρησκεία») καί τοῦ ὁποῦ Συγκροτήματος, Ἐκδότης εἶχε συχνά ἀναφερθεῖ ὑπέρ τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (New Age) σέ ἐκδοτικά σημεῖωματα τοῦ περιοδικοῦ «Γυναίκα», πού κι αὐτό ἀνῆρε κάποτε στό Συγκρότημα.

Τό περιοδικό «W.i.t.c.h.», ἀποτελεῖ τή μεταγλωττισμένη ἐκδοση ξενόγλωσσου πρωτοτύπου, πού δημιουργήθηκε ἀπό τήν Elisabetta Ghone τῆς εταιρίας Disney Ἰταλίας καί κυκλοφορεῖ σέ κάποιες εὐρωπαϊκές χώρες (Ἰταλία, Δανία, Σουηδία καί Νορβηγία).

Πιστεύοντας ὅμως ὅτι: «Μία εἰκόνα ἀξίζει ὅσο χίλιες λέξεις», θά ἀφήσουμε τό ἴδιο τό ἔντυπο νά «μιλήσει», ἀπλῶς σχολιάζοντας ὅπου ὑπάρχει λόγος...

Εἰκ. 1. Τό ἐξώφυλλο τοῦ 1^{ου} τεύχους. Μιά... χαρούμενη, ἀνέμελη παρῆα πέντε κοριτσιῶν, πού «συμπτωματικά» κατέχουν μαγικές δυνάμεις, χωρίς νά τό γνωρίζουν!

Εἰκ. 2. Τά Περιεχόμενα: Ἐκτός ἀπό τό εἰκονογραφημένο ἀνάγνωσμα, τά παιδιά μας διδάσκονται... Ἀριθμολογία (ἢ Ἀριθμοσοφία. Ἡ ἀπόκρυφη «ἐπιστήμη») πού προσάγει μυστικιστικό συμβολισμό στούς ἀριθμούς), Τεϊομαντεία (ἢ «καφεμαντεία» τῶν κινέζων), Ἀστρολογία, Ἀλχημεία (πῦρ, ἀήρ, γῆ, ὕδωρ), ἀποκρυφιστική Χαρακτηρολογία καί πολλά ἄλλα... τά ὁποῖα θά παρουσιάσουμε ἀναλυτικότερα παρακάτω.

Εἰκ. 1

Εἰκ. 2

ΟΝΕΙΡΟ Ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ?

Ταξιδεύεις στον μαγικό κόσμο των ονείρων ή αντιμετωπίζεις με ρεαλισμό την πραγματικότητα; Διπλήσε στις ερωτήσεις που ακολουθούν και θα ανακαλύψεις αν πατάς στην γη ή πετάς στα σύννεφα!

- 1** Ποια χρώματα κυριαρχούν στα όνειρά σου;
  - ☒ Όλες οι αποχρώσεις του γαλάζιου.
  - ☒ Το άσπρο και το μαύρο.
  - ☒ Όλα τα χρώματα της 'Ιριδας.
- 2** Ποιο είναι το χαρακτηριστικό του τυχερού σου αντικείμενου;
  - ☒ Είναι πολύχρωμο.
  - ☒ Είναι ένα διάρο που σου έκανε η καλύτερή σου φίλη.
  - ☒ Είναι ασημένιο.
- 3** Ποιο από τα παρακάτω ζώα θα σ'η συμβόλιζε περισσότερο;
  - ☒ Ένα ολόκληρο αυγό.
  - ☒ Ένα χρυσό αστέρι.
  - ☒ Ένα γκριτό γάτο.
- 4** Οι τυχεροί σου αριθμοί είναι:
  - ☒ ...ο έξι.
  - ☒ ...ο έναί, το τρία και το επτά.
  - ☒ ...ο μονά.
- 5** Μία επιθυμία σου που θέλεις να πραγματοποιηθεί είναι...
  - ☒ ... να ξαναμειξες με κάποια φίλη σου που έχειτε τσακωθεί.
  - ☒ ... να χρωμάτισ τον χορό της βροχής και να αρχίσει να βροχάει.
  - ☒ ... να κατακτήσεις τον κορμό του σχολείου.
- 6** Για να επικοινωνήσεις με την καλλιή σου...
  - ☒ ... χρησιμοποιείς έναν μαγικό κώδικα που μόνο εσύ γνωρίζεις.

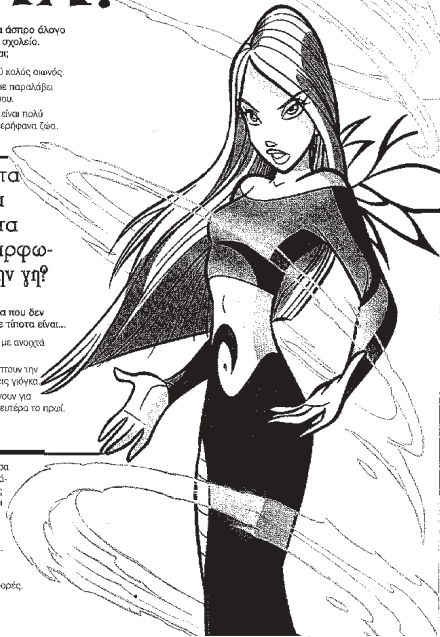
- ☒ ... αρπάζω μόνο να κοιμηθείτε στα μέσα.
- ☒ ... την παίρνεις τηλέφωνο.
- 7** Όταν βόσκουσι στο σκοτάδι...
  - ☒ ... τρέμεις σαν το φύλλο.
  - ☒ ... αυτοσυγκεντρώνεσαι.
  - ☒ ... έχεις μεγάλη έμπνευση.
- 8** Τα ματσάκια σου είναι καλά κρυμμένα...
  - ☒ ... κόττω από την λάμψη του σχολείου.
  - ☒ ... στο γυμναστήριο που έχεις κάτω από το μαξιλάρ σου.
  - ☒ ... βουβιά στην μνήμη σου.

- 9** Είδησε ένα άσπρο άλογο έξω από το σχολείο. Τι σκέφτεσαι;
  - ☒ Στι είναι πολύ καλός σκηνός.
  - ☒ Στι ήρθε να σε παραλάβει ο πράκτοράς σου.
  - ☒ Στι τα άλογα είναι πολύ όμορφα και περπατάνε ζαλά.

Πετάς στα σύννεφα ή έχεις τα πόδια καρφωμένα στην γη?

- 10** Ένα πράγμα που δεν ανέχεται με τίποτα είναι...
  - ☒ ... να κοιμηθώ με ανοιχτά παράθυρα.
  - ☒ ... να σε κοιτάζουν την ώρα που κάνεις γυμνάση.
  - ☒ ... να σε σβήσουν για μόνιμα την Δευτέρα του πρωί.

Τέσρα, μέτρησε πόσα μαγικά καπέλα, αρχίχες και κακόμοιες έχεις συγκεντρώσει και διάβαζε στην σελίδα που ακολουθεί να αποσπείραματα που ανταποκρίνουν στο σύμβολο που ανέδειξε η σου περισσότερες φορές.

Τα Χρώματα Μιλάνε για Σένα!

Κοιτώντας τα σύμβολα των απαντήσεων του τεστ, επέλεξε ανάμεσα στο πράσινο, το φουξία και το μαύρο, τα χρώματα που σε αντιπροσωπεύουν περισσότερο και αρχίζω να γράφω σε σελίδα για να ανακαλύψεις ένα ακόμη χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς σου!

Εικ. 3. Τέστ με τό όποιο τά παιδιά μας θα «ανακαλύψουν» τά «μαγικά» χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους. Παρατηρήστε τίς ερωτήσεις που περιλαμβάνει τό ένα από τά τρία σύμβολα (τό καπέλλο της μάγισσας). Είναι όλες προσαρμοσμένες στην αποκρυφιστική θεματο-

λογία. Έτσι υποβάλλουν στά κορίτσια μας ότι είναι αποδεκτό τό νά πιστεύεις π.χ. σέ «τυχερούς» αριθμούς (4), νά θέλεις τήν πραγματοποίηση των επιθυμιών σου με «μαγικό» τρόπο (5), νά «αυτοσυγκεντρώνεσαι» (διαλογισμός) (7), νά αναπτύσσεις «ειδικές» σχέσεις με τή σελήνη (8), νά είσαι προληπτικός (9), νά άσκεις αποκρυφιστικές πρακτικές και τελετουργικά ανατολικών θρησκειών (10).

Άκόμη έντοπίζεται έντονο τό σεξουαλικό στοιχείο (κάτι πού διαπνέει όλο τό Comic). Έδώ υποδηλώνεται με τήν παρουσία της Cornelia (μέ τή μορφή νυμφιδίου/μάγισσας).

Εικ. 4. Τό Comic αρχίζει.

Τίτλος: «Μές στην παρέα τών Witch». Η «παρέα» όμως αποτελείται από μάγισσες.

Σάς παρουσιάζουμε τίς 5 πρωταγωνίστριες. Πέντε νέα κορίτσια 14^{ων} έτων, στην είσοδο της έφηβείας. Αντιπροσωπεύουν όλες τίς φυλές. Η κινέζα Χά Λίν (έλέγχει τό στοιχείο «Αέρας»). Η νέγρα Ταρανέ (έλέγχει τό στοιχείο «Φωτιά»). Η -ίσως- γαλλίδα Ίριμα (έλέγχει τό στοιχείο «Νερό»). Η -πιθανώς- ιταλίδα Κορνέλια (έλέγχει τό στοιχείο «Γη»). Η -ίσως- άγγλίδα Γουίλ (έλέγχει καί τά 4 στοιχεία «μέ αποτέλεσμα ή ενέργεια και ή ζωτικότητα της νά είναι ανεξάντλητες και ή δύναμή της άνυπέροβλη»).

Η πολυπολιτισμική κοινωνία πού όνειρεύονται οι νεοεποχίτες, σέ όλο της τό μεγαλείο, ενώ στά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας των 5 κοριτσιών -πού προσδιορίζονται από τήν αποκρυφιστική συμβολογία των 4^{ων} αλχημικών στοιχείων- άνετα ταυτίζονται όλα τά κορίτσια τού πλανήτη. Ποιό παιδί, άραγε, δέν ταυτίζεται με ήρωα τού όποίου φέρει όλα τά χαρακτηριστικά και ό όποιος, ήρωας, επιπλέον διαθέτει «ένέργεια και ζωτικότητα ανεξάντλητες και δύναμη άνυπέροβλη»; Άλλά καί πού έχει ταχθεί από Άπόκρυφες Ίεραρχίες νά προστατεύσει τήν επίδωση ενός ολόκληρου Σύμπαντος;

ΜΠΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΑ ΤΩΝ Witch Ιουτίς

ΓΟΥΛΙΑ ΙΡΜΑ ΤΑΡΑΝΕ ΚΟΡΝΕΛΙΑ ΧΑΪ ΛΙΝ

Ίριμα
Αυτοίς και πρόσταξη... Της ασύει να φωνάζει και να τραγουδάει άδελφές της το μαγικό

Ταρανέ
Απόφαση σε ασημένιο... Της ασύει το μπρόντσι και φουξία... άσως άδελφές της η φίλη

Χά Λιν
Έλασε το κερασάκι... Τους άσπασσε τινάξει ήλιου και άπέρχεται τους ελαφίνο! έλέγχει την δύναμη του αέρα

Γουίλ
Έξω από το ασπασμα... κρέβει μέσα της όλη την ενέργεια της φύσης

Κορνέλια
Προσγειώνεται και άναση... Τηλεκινεί για παιδάς στην τάξη και για σε καρδιά νύμφης άδελφές της η φίλ

ΝΗΛΣ ΠΗΡΟΠΗΡΗΛΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΑ

Εικ. 5. Κι ενώ τὰ 5 κορίτσια διασκεδάζουν σ' ένα σχολικό πάρτι -τό όποιο, σημειωτέον, γίνεται μέ τήν εύκαιρία τής παγανιστικής γιορτής Χαλουουγούν (Halloween)-, ή **Συμπαντική/Πλανητική Ίεραρχία**, τών 'Ανειλημμένων **Διδασκάλων** (βλέπε Lucis Trust, 'Αλίης Μπέλι κ.ά.) προγραμματίζει τό μέλλον τους. Ο «**Μεγάλος Προφήτης**» -είναι ό νεαρός στό πάνω, άριστερό μέρος τής εικόνας, σάν θιβετανός Λάμα, μέ τό ξυρισμένο κρανίο και τό διακριτικό μουσάκι, ως **άνεστραμμένο τρίγωνο**- συνεργάζεται μέ τόν σύμβουλό του -είναι ή «βιβλική» μορφή μέ τά μακριά γένια-. Είναι χαρακτηριστικός ό χώρος στόν όποιο βρίσκονται οι δύο «διδάσκαλοι», αυτό τό **άπύθμενο φρέαρ**, πού τό έχουμε δει συχνά σέ ταινίες φανταστικού και άποκρυφιστικού περιεχομένου αλλά και σέ ταινίες έπιστημονικής φαντασίας («Ο Πόλεμος τών 'Αστρων» κ.ά.). Τό φρέαρ αυτό, πού συνήθως συμβολίζει τήν **άβυσσο** ή τό «**τουνελ**» πού διασχίζει ή **ύπαρξη** (ψυχή) για τή μετάδασή τής από μία μεταφυσική κατάσταση σέ άλλη, εδώ είναι γεμάτο τοιχογραφίες από **γυμνές γυναίκες φιγούρες** και καθιστούς **Λάμα** μέ **τρίγωνο «φωτοστέφανο»**. Τό **ταντρικό** στοιχείο είναι έκδηλο σέ κάθε λεπτομέρεια του χώρου, άποδεικνύοντας ότι εδώ δέν έχουμε νά άντιμετωπίσουμε μία τυχαία φανταστική «περιπέτεια» αλλά ένα εις βάθος μελετημένο άποκρυφιστικό σενάριο, πού έκμεταλλεύεται τήν κάθε σχεδιαστική λεπτομέρεια, για νά «έκπαιδεύσει» τά νέα παιδιά μας, ως και στή, γνωστή στους άποκρυφιστικούς κύκλους, «**σεξουαλική άλχημεία**».

Εικ. 6-8. Όμως, έκτός από τούς «καλούς», πού συναντήσαμε (**Εικ. 5**), είναι καιρός νά γνωρίσουμε και τούς «κακούς», πού στόχος τους είναι ή καταστροφή τών 5 ήρωίδων μας.

Ο **Σέντρικ**, (**Εικ. 6**), σικάτος βιβλιοπώλης φαινομενικά και ώραιο νεαρός κύριος, άποδεικνύεται τελικά «ό **Άρχοντας Σέντρικ**», (**Εικ. 8**), ένας **δαίμονας**, μέ βοηθό του τόν κτηνώδη Βάθεκ (**Εικ. 7**) -άλλο **δαίμονα**-, πού σκοπό έχουν νά «ταπεινώσουν» τά κορίτσια.

Eik. 7

Eik. 5

Eik. 6

Eik. 8

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ «ΝΕΑ» ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

τῆς κ. Δάφνης Βαροβιτσιώτη

«Βουλεύεσθαι καὶ λογίζεσθαι ταυτόν»¹

Ἄριστοτέλης

Β' Μέρος (συνέχεια καὶ τέλος)

Οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους δέν ἔχει γίνεαι ἀντιληπτό ἀπὸ τό εὐρύτερο τηλεοπτικό κοινό ὅτι, οἱ περισσότεροι τηλεοπτικοὶ δίαυλοι -εἴτε ἐνεπίγνωστα, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ τους, εἴτε λόγῳ πιέσεων, εἴτε λόγῳ οικονομικῆς δυσπραγίας- ἔχουν πλέον ἀλωθεῖ ἀπὸ τόν «Νέο Διαφωτισμό» καὶ ἔχουν ἐπιστρατευθεῖ στόν «ἀόρατο» πόλεμο κατὰ τοῦ δυτικοῦ ἀνθρώπου, εἶναι οἱ ἐξῆς:

1ον. -Διότι πρόκειται γιὰ πόλεμο πράγματι «ἀόρατο», δεδομένου ὅτι διεξάγεται «μέ πνευματικά ὄπλα» καὶ «κυρίως στόν χῶρο τῆς σκέψης», ἀκριβῶς ὅπως τό «προφήτευσ», πρό πολλῶν δεκαετιῶν, ἡ Ἰλντ Μπέηλν, τρίτη Πρόεδρος τῆς Θεοσοφικῆς Ἐταιρείας, ὅταν ἔγραφε ὅτι: «... ὁ πόλεμος πού θά ἐπακολουθήσει αὐτοῦ ...δέν θά ἔχει παρόμοια περίοδο ἐξωτερικῶν σφαγῶν καὶ αἵματος· θά διεξαχθεῖ κυρίως μέ πνευματικά ὄπλα καὶ στόν χῶρο τῆς σκέψης...». Σημειωτέον ὅτι, ἡ Ἰλντ Μπέηλν (1880-1949) πίστευε ὅτι οἱ παγκόσμιοι πόλεμοι τῆς περιόδου 1914-1945 ἀποτελοῦσαν μιὰ «προπαρασκευαστική περίοδο καὶ διάλειμμα προσαρμογῆς πρὸς τόν νέο κόσμο καὶ τήν νέα τάξη πού ἀρχίζει νά φαίνεται»².

2ον. -Διότι ὁ τηλεθεατῆς βαθμιαίως «ἐθίσθηκε», ἀφοῦ ὁ πόλεμος αὐτός, στήν χώρα μας, ἐκτυλίχθηκε σέ ἔκταση χρόνου εἴκοσι πέντε καὶ πλέον ἐτῶν καὶ μέ ρυθμό βραδέως ἐπιταχυνόμενο: Ἀρχικά, τά «πνευματικά ὄπλα» χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ συγκεκριμένους διαμορφωτές γνώμης σέ λογικοφανεῖς, ἀλλά ἤπιες, ἀμφισβητήσιμες τοῦ παραδοσιακοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ συνειδέσθαι, μέ συχνό-

τητα μίας ἐκπομπῆς μηνιαίως, σέ ἓνα μόνο δίαυλο. Στή συνέχεια, χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ διαφόρους καθοδηγητές-ἐκπροσώπους τῆς «προοδευτικῆς», «ριζοσπαστικῆς» καὶ «εὐαισθητοποιημένης» σκέψης, σέ ἔντονες ἀψιμαχίες κατὰ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν, μέ συχνότητα μιᾶς ἐκπομπῆς ἑβδομαδιαίως, σέ κάθε δίαυλο· κατόπιν, σέ ἐντονότερες συγκρούσεις, μέ συχνότητα μιᾶς ἐκπομπῆς ἡμερησίως ἀνά δίαυλο, πού κατέληξαν στόν σημερινό -ἀόρατο μέν, ἀλλά ἀνηλεῆ- καταγιστικό πόλεμο, ὅπου κάθε δίαυλος -πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων- βομβαρδίζει τό ἀνυποψίαστο κοινό ἀσταμάτητα καὶ ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως.

3ον. -Διότι, ὁ πόλεμος αὐτός διεξάγεται ὑπὸ ἄνιστους ὅρους, δεδομένου ὅτι ἡ ἀνυποψίαστη κοινωνία δέν γνωρίζει, οὔτε ὅτι ἔχει κηρυχθεῖ, οὔτε ὅτι διεξάγεται ὑπὸ τίς σκληρότερες προϋποθέσεις, οὔτε καὶ ὅτι αὐτό πού διακυβεύεται εἶναι τό πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ βούλησή του, καὶ -συνεπῶς- τό μέλλον του. Τό μόνο πού ἀντιλαμβάνεται σήμερα ὁ μέσος τηλεθεατῆς εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος βυθίζεται -χωρίς Θεό καὶ ἐλπίδα- σέ μιὰ ὀλοένα ἐπαυξανόμενη σύγχυση, ἀπορρύθμιση καὶ ἔντονη δυσαρμονία σέ σχέση μέ τήν καθεστημένη πραγματικότητα· ὅτι ἡ κοινωνία του δυσλειτουργεῖ, ἀποσυντονίζεται καὶ ἀποσυντίθεται· ὅτι δηλαδή ὁ πολιτισμός του βρῖσκεται σέ κρίση, καὶ ὁ ἴδιος σέ θανάσιμο κίνδυνο, εἰδικά μέ τήν ἔλευση τῆς νέας χιλιετίας.

Μιά προσεκτικὴ ἀνάλυση τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ διαύλων ὀδηγεῖ στήν διαπίστωση ὅτι, οἱ βασικὲς μεθοδεύσεις στίς ὁποῖες αὐτοὶ καταφεύγουν εἶναι οἱ ἐξῆς:

Α. -Ἀποκλείουν -ὅταν δέν τό «πολεμοῦν»- κάθε "παραδοσιακό" μήνυμα ἀπὸ ἐκπομπές διαλόγου καὶ ἐνημέρωσης -ἀκόμα καὶ ἀπὸ μουσικὲς ἐκπομπές- ἀπὸ τηλεοπτικὲς σειρές, κινηματογρα-

1. «Τό νά λαμβάνη κανεῖς μιάν ἀπόφασιν ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά κρίνῃ διά τοῦ λογιμοῦ», Ἄριστοτέλους, Ἡθ. Νικ. 1113 α' 12.

2. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχή», μακαριστοῦ π. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 105. (Ἡ Ἐξωτερικέωση τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 453-454, καὶ Ἡ Ἐπανεμφάνιση τοῦ Χριστοῦ, Ἰλντ Μπέηλν, σελ. 10).

φικές ταινίες, ακόμα και από σειρές κινουμένων σχεδίων για παιδιά, ενώ

Β. -Προβάλλουν κατ' αποκλειστικότητα τηλεοπτικές σειρές, κινηματογραφικές ταινίες, τηλεπαιχνίδια, ψυχαγωγικές εκπομπές, ακόμα και σειρές κινουμένων σχεδίων για παιδιά, πού διαχέουν τά μηνύματα και τά «ιδανικά» του «Νέου Διαφωτισμού»

Γ. -'Αποκλείουν -πλήν σπανίων εξαιρέσεων- κάθε έγκυρο και "υποψιασμένο" ύποστηρικτή της "παλαιᾶς" κοσμοθεώρησης, ενώ

Δ. -Προβάλλουν μονομερώς συγκεκριμένους «διαμορφωτές γνώμης» ή «καθοδηγητές σκέψης».

Πρός τό παρόν, από τό σύνολο τῶν ἐπιθέσεων πού ὁ «ἀόρατος» πόλεμος ἔχει ἐξαπολύσει διά τῆς τηλεόρασης, οἱ περισσότεροί ἐνήλικοι τηλεθεατές ἔχουν ἐντοπίσει μόνον τά πλέον ἐμφανῆ στοιχεία τῆς χειραγώγησης πού ὑφίστανται, ἀφοῦ ἐπί χρόνια προσπαθοῦν -ματαίως- νά ἀντιδράσουν κατά τῶν προϊόντων νεοεποχίτικης ὑποκουλτούρας, τῆς ἄλογης βίας, τῆς διαστροφικῆς σεξουαλικότητας, τῶν ναρκωτικῶν, τῆς μαγείας καί τοῦ σατανισμοῦ, μέ τά ὅποια οἱ δῖαυλοι βομβαρδίζουν αὐτούς καί τά παιδιά τους (σημειωτέον ὅτι, τό πρόβλημα τῆς τηλεοπτικῆς χειραγώγησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων παραμένει τραγικά ἄλυτο).

Ἀπομένει, τώρα, αὐτοί οἱ ἴδιοι τηλεθεατές νά συνειδητοποιήσουν καί τό εὖρος, τήν ἔκταση καί τό βάθος τῆς ἐπιρροῆς τῶν διαμορφωτῶν ἢ καθοδηγητῶν γνώμης ἐπί τῆς σκέψης τους. Τοῦτο προϋποθέτει μιά -πιθανόν ἐπώδυνη- ἀποσασιοποίησή τους ἀπό θαυμαζόμενα πρόσωπα, παρά τό κῦρος μέ τό ὅποιο τά ἄτομα αὐτά περιβάλλουν ἑαυτούς καί ἀλλήλους, παρά τίς -ἐπιδεικνυόμενες καί μή ἐλέγξιμες- γνώσεις τους, παρά τίς θέσεις ἰσχύος καί ἀναγνώρισης πού κατέχουν, καί παρά τήν τεράστια ἐπιβολή καί τήν ἀκλόνητη αὐτοπεποίθησή τους. Ἴσως τούς ἐνδιαφερόμενους τηλεθεατές βοηθήσει ἡ σκέψη ὅτι, οἱ διαμορφωτές γνώμης -πού μονοπωλοῦν τούς δῖαυλους, ἀναγκυλοῦντες ἑαυτούς καί ἀλλήλους- εἶναι σέ τέτοιο σημεῖο ἀπαραίτητοι, χρήσιμοι καί πολύτιμοι γιά τήν διεξαγωγή τοῦ «ἀοράτου» πολέμου, ὥστε εἶναι ἀδιανόητο νά ἐπιλέγονται τυχαίως. Ἀντιθέτως, καί σύμφωνα μέ ὅλες τίς ἐνδείξεις- πρόκειται περί ἀτόμων πού ἔχουν προ-

επιλεγεῖ προσεκτικά, ἐπί τῆ βάσει εἰδικῶν κριτηρίων. Βασικά κριτήρια ἐπιλογῆς τους ἀποτελοῦν οἱ συγκεκριμένες -ἐκπεφρασμένες ἢ κρυφές, καλοπροαίρετες ἢ ἐνεπίγνωστα στρατευμένες- «ἀποδομητικές» πεποιθήσεις τους: ὑπ' ὄψιν λαμβάνονται καί οἱ «ἐπικοινωνιακές» τους ἱκανότητες (πειθῶ, εὐστροφία, εὐγλωττία, εὐελξία, καθώς καί ἡ δυνατότητα «χειρισμοῦ» κάθε κατάστασης καί ἀποπροσανατολισμοῦ τῆς συζήτησης ἢ τοῦ «ἀντιπάλου», δυνατότητες πού προϋποθέτουν «ικανότητες» ὅπως, στρεψοδικία, σοφιστεία, προσποίηση, ἀνακολουθία, ἐκφοβισμός, κ.ο.κ.). Ἐπίσης, σημαντικό κριτήριο ἀποτελεῖ καί ἡ ἔντονη, χαρισματική, μαγνητική, ἢ "ὑπνωτική" προσωπικότητά τους. Ἐνα εἶναι ἀδιαμφισβήτητο: Εἴτε ἐν ἀγνοία τους καί καλοπροαίρετα, εἴτε ἐν πλήρη ἐπιγνώσει τῆς ἀποστολῆς τους, οἱ καθοδηγητές γνώμης ἔχουν ἀναλάβει τήν «ἀποδόμηση» τοῦ -κατ' αὐτούς- "παλαιοῦ" κόσμου καί τήν διαμόρφωση μιᾶς "νέας" σκέψης, κατάλληλης γιά τόν "νέον ἄνθρωπο" τῆς Νέας Ἐποχῆς. Μπροστάρηδες στον «ἀόρατο» πόλεμο, οἱ διαμορφωτές ἢ καθοδηγητές σκέψης *ἐκπαιδεύουν* - ὁ καθένας ἀπό τόν τομέα του- ὡς νέοι, σύγχρονοι, ἰνστρουχτορες³, τήν σκέψη τοῦ ἀνυποψίαστου κοινοῦ.

Μιά πρώτη σύγκριση τοῦ πλαισίου καί τῆς δράσης τῶν παλαιῶν καί τῶν σύγχρονων ἰνστρουχτόρων ἀποκαλύπτει ἐνδιαφέρουσες καί πολύ διαφωτιστικές ἀντιστοιχίες:

- I. Πόλεμος: Τότε, μέ *«περίοδο ἐξωτερικῶν σφαγῶν καί αἵματος»*. Τώρα, μέ *«πνευματικά ὄπλα»* καί στόν *«χῶρο τῆς σκέψης»*
- II. Θεωρία: Τότε, μαρξισμός-λενινισμός. Τώρα, «Νέος Διαφωτισμός»
- III. Ἐκπαίδευση: Τότε, καί τώρα, καθοδήγηση, χειρισμός, χειραγώγηση τῆς σκέψης τῶν «πολλῶν»
- IV. Ὅραμα: Τότε, ἐγκαθίδρυση στόν πλανήτη τοῦ «Παραδείσου τοῦ Ἐργάτη». Τώρα, ἐγκαθίδρυση στόν Πλανήτη-Γῆ τοῦ Παραδείσου τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Στό σημεῖο αὐτό, ὅμως, παύουν οἱ ἀντιστοιχίες μεταξύ τῶν πολέμων καί τῶν ἰνστρουχτόρων τους, καί ἀρχίζουν οἱ διαφορές τους. Πρόκειται γιά διαφορές καταλυτικές, διότι ἀφοροῦν στήν

3. Ἀπό τό λατινικό οὐσιαστικό "instructio", πού σημαίνει "ἐκπαίδευση".

τελική επιδίωξή τους. "Αγνωστη στους πολλούς, ή τελική επιδίωξη του σύγχρονου «άόρατου» πόλεμο που διεξάγει ο «Νέος Διαφωτισμός» εναντίον του δυτικού πολιτισμού, είναι αυτή που καθορίζει -κυρίως όμως επεξηγεί (χωρίς κατ' ουδένα τρόπο να τις διακαίολογεί)- τις μεθοδεύσεις⁴ στις οποίες καταφεύγουν οι ινστρούχτορες του.

Ποιά είναι, λοιπόν, ή τελική επιδίωξη του «Νέου Διαφωτισμού», και σε τί αποσκοπεί ο «άόρατος» πόλεμος που διεξάγει -μέ άρωγούς τους σύγχρονους ινστρούχτορες- κατά του δυτικού ανθρώπου στον «χώρο της σκέψης»;

Στά έρωτήματα αυτά ή απάντηση είναι μία και ένιαία: Δεδομένου ότι, σύμφωνα μέ τον Άριστοτέλη, «βουλευέσθαι και λογίζεσθαι ταυτόν» -δηλαδή, βούληση και λογική σκέψη ταυτίζονται- ένας πόλεμος που διεξάγεται στον «χώρο της σκέψης» του «έχθρου», άφ' ενός μέν στρέφεται κατά της λογικής του, άφ' έτέρου δέ στρέφεται κατά της βούλησής του, μέ σκοπό την άλωσή της. Η επιδίωξη αυτή καθιστά έναν τέτοιο «άόρατο» πόλεμο πολύ πιο επικίνδυνο από τον "συμβατικό". Και τούτο διότι, ο "συμβατικός" πόλεμος γεννά ήττημένους που, όμως, διατηρούν πλήρη την διαύγεια πνεύματος, ώστε να έχουν *έπίγνωση* της ήττας τους; Γνωρίζουν ότι ή *έξωτερική* έλευθερία τους άλώθηκε, διότι, πράγματι, *μόνον* αυτή έχει άλωθει· ή *έσωτερική* έλευθερία τους -ή έλευθερία της βούλησής τους, δηλαδή- παραμένει άλώθητη. Κατά συνέπεια ή υποδούλωσή τους είναι προσωρινή.

Ο «άόρατος» πόλεμος, όμως, που αποσκοπεί στην άλωση της *έσωτερικής* έλευθερίας του «έχθρου», παραπλανά τό θυμα του: Μέ δόλωμα την «έλευθερία χωρίς σύνορα και χωρίς περιορισμούς», ανταλλάσσει την *έσωτερική* έλευθερία του ανθρώπου μέ την άσυδοσία -ψυχοπνευματική και σωματική. Έτσι, γεννά ήττημένους που, όχι μόνον δέν έχουν την διαύγεια πνεύματος ώστε να έχουν *έπίγνωση* της ήττας τους, αλλά έκλαμβάνουν την ήττα τους ως θρίαμβο «άπελευθέρωσης» ήττημένους, υπερήφανους για την ήττα τους· ήττημένους που *έπιχαιρούν* για την *έξαφάνιση* της ίδιας τους της βούλησης. Ο «Νέ-

ος Διαφωτισμός», όμως, γνωρίζει ότι αυτό καθιστά την υποδούλωσή τους ολοκληρωτική και μή αναστρέψιμη.

Τό ολοκληρωτικό και μή αναστρέψιμο της εξαφάνισης -όχι άπλώς της έλευθερίας της βούλησης του σύγχρονου ανθρώπου, αλλά- αυτής καθεαυτής της βούλησής του, δέν άποτελεί μελλοντική επιδίωξη, ούτε προσωπική εκτίμηση. Συγκεκριμένα επί του θέματος αυτού, ο Μ. Μπούκτσιν διευκρινίζει ότι, ο «Νέος Διαφωτισμός» προσφέρει τις νέες συνιστάμενες ενός «πραγματικά πρακτικού επανακαθορισμού της έλευθερίας, που σπάνια προσέγγισαν στην σφαίρα της σκέψης ως ένας Φουριέ, ένας Μάρξ ή ένας Μπακούνιν»⁵!

Οι πρακτικές επενέργειες του «Νέου Διαφωτισμού» επί της προσωπικότητας του σύγχρονου ανθρώπου και ή ποιότητα της «επανακαθορισμένης έλευθερίας» του άποτελούν πλέον πραγματικό γεγονός, ή διαπίστωση του όποιου έχει θεωρηθεί πολλούς: «Θά ξεκινήσω -γράφει ο Μαρσέλ Γκοσέ- από μία συνολική παρατήρηση για την περίοδο την οποία διανύουμε, παρατήρηση που συμπυκνώνεται σε μία λέξη, ειρήνευση, ή αν προτιμάτε την άπόχρωση του συνωνύμου... κατευνασμό»⁶. Ένω, ο Ντ. Ντικλό, που συμφωνεί μ' αυτές τις διαπιστώσεις, περιγράφει τον «κατευνασμό», ως «...ένα ιδεώδες ύπνωτικής άρμονίας που επικρατεί στην παγκοσμιοποιούμενη κοινωνία μας, μία μηχανοποίηση του πνεύματος, ένα λήθαργο του υποκειμένου, και όλα αυτά θεωρούμενα ως όροι της οικουμενικής τάξης των πραγμάτων»⁷.

Ός πραγματικό έγχειρημα, ή εξαφάνιση της βούλησης του ανθρώπου -άν και «προφητεύθηκε» από πρώτον τον Ντοστογιέφσκυ στους "Δαιμονισμένους" του- άποτελεί πρωτοφανές γεγονός στην Ιστορία της Άνθρωπότητας.

5. «Αύθορητισμός και Όργάνωση» του Κόλλιν Γουόντ, κεφάλαιο πρώτο μέ όμώνυμο τίτλο, υπογραφόμενο από τον Μάρσαλ Μπούκτσιν, έκδ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Β' έκδ., σελ. 15.

6. «Essai de psychologie contemporaine, I. Un nouvel age de la personnalite» (Δοκίμιο σύγχρονης Ψυχολογίας, Μία νέα εποχή της προσωπικότητας), Le Debal, Μαρσέλ Γκοσέ, Ιούνιος 1998.

7. Η νέα τάξη στην πληροφορική, Μίσος για την σκέψη, Denis Duclos, κοινωνιολόγου και διευθυντού έρευνών στο Έθνικό Κέντρο Έπιστημονικής Έρευνας (CNRS) έφημ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (Le Monde Diplomatique), 21.2.1999, σελ. 38 και έπ.

4. Η περιγραφή των μεθοδεύσεων θά γίνει στα έπόμενα τεύχη του ΔΙΑΛΟΓΟΥ, μέ τίτλο «Οι Ίνστρούχτορες της Νέας Έποχής».

ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΟΟΔΟΣ Ή ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ;

του κ. Κων/νου Ί. Χολέβα, πολιτικοῦ ἐπιστήμονος*

Παράδοση. Ἐκ τοῦ ρήματος παραδίδω, τό ἀρχαῖο παραδίδωμι. Αὐτά πού παραλάβαμε ἀπό τίς προηγούμενες γενεές. Ὁ ἀποθησαυρισμένος στήν συλλογική μνήμη τοῦ λαοῦ μας πλοῦτος ἀξιῶν, ἠθῶν καί ἐθίμων, βιωμάτων καί ἀντιλήψεων τῆς ζωῆς. Τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, μάθημα ἱστορίας "ἐς αἰί", ὁδηγός πρὸς τό μέλλον μέ βάση τήν πείρα τοῦ παρελθόντος. Πλούσια ἡ Παράδοση στήν πατρίδα μας. Βασισμένη στό κλασσικό τετράπτυχο τοῦ Ἡροδότου, ὁ ὁποῖος ἐξηγεῖ τά στοιχεῖα ἐνότητος τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ: Τό ὅμαιμον, δηλαδή ἡ συνείδηση κοινῆς καταγωγῆς, ἡ αἴσθησις ἱστορικῆς συνέχειας θά λέγαμε σήμερα. Τό ὁμόγλωττον, ἡ διαχρονικότητα τῆς γλώσσας μας, ὁ πλοῦτος της καί ἡ συνέχεια τῆς ἀνά τούς αἰῶνες καί μέσα ἀπό τοπικές διαλέκτους καί διάφορες ξενικές ἐπιδράσεις. Τά κοινά τῶν Θεῶν ἰδρύματα, δηλ. ἡ θρησκευτική πίστις. Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία καί Παράδοση, ἡ ὁποία «μένουσα ἐν ἑαυτῇ τά πάντα καινίζει». Καί τό ὁμότροπον. Οἱ συνήθειες τοῦ λαοῦ, τά βαθεῖα ριζωμένα ἔθιμα, ἡ θυζαντινὴ καί δημοτικὴ μας τέχνη, ὁ σεβασμός στόν οἰκογενειακό θεσμό.

Ἐνοχλοῦνται ὀρισμένοι καί χλευάζουν ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀνακλαύψεις ἐνός «ἐκκλησιαστικοῦ συντηρητισμοῦ», ὅπως λέγουν. Ὅμως φαίνεται ὅτι δέν ἔχουν διαβάσει οὔτε τούς κλασσικούς τοῦ Ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος. Διότι ἂν διάβαζαν μέ καθαρό νοῦ τόν Ἀριστοτέλη στό περισπούδαστο σύγγραμμά του «Ἀθηναίων Πολιτεία» θά μάθαιναν ὅτι καί στήν ἀρχαία Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία ἡ ἐπιλογή τῶν Ἐννέα Ἀρχόντων (ὑπουργῶν) ἐγένετο ἀπό τήν Βουλή καί τό Δικαστήριό μέ τά ἐξῆς κριτήρια (κεφ. 55, παρ. 3): «Τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα καί τὴν προθυμία γιὰ ὑπεράσπισή της, τὸν σεβασμὸ στους γονεῖς, τὴν θρησκευτικὴ πίστιν». «...Ἐπειτα τὸν ρωτοῦν ἂν ἀποδίδει λατρεία στόν Πατρῶο Ἀπόλλωνα καί τόν

Ἐρκειο Δία καί πού εἶναι τά ἱερά, στά ὁποῖα τὴν ἀποδίδει. Ἄν ἔχει οἰκογενειακούς τάφους καί πού βρίσκονται αὐτοί. Ἄν μεταχειρίζεται καλά τούς γονεῖς του, ἂν πληρώνει τούς φόρους του καί ἂν ἔχει ὑπηρετήσει κατὰ τίς ἐκστρατεῖες... » (μετάφραση τῆς Ἀλόης Σιδέρη, ἐκδόσεις ΑΓΡΑ, Ἀθήνα 2000).

Αὐτοί, λοιπόν, πού ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί τούς ἄλλους κληρικούς μας πού ἀναφέρονται στήν Πίστιν, στόν πατριωτισμό, στόν σεβασμὸ στήν οἰκογένεια, στήν καλλιέργεια τῆς ἱστορικῆς μας συνειδήσεως, οὐσιαστικά ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Διάρκεια, ἀπὸ τὴν διαχρονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί πολεμοῦν τίς ἀξίες πού μᾶς κράτησαν ὀρθίους κάτω ἀπὸ ποικίλες δουλεῖες καί δοκιμασίες.

Καί ἀκοῦς ἀπὸ κάποιες φωνές τό ἐπιχείρημα: «Ναί, καλά ὅλα αὐτά, ἀλλὰ τώρα ἀνήκουμε στήν Ἐνωμένη Εὐρώπη. Τί χρειαζόμαστε τίς παραδοσιακὲς ἀξίες;» Πάλι πιάνονται ἀδιάβαστοι. Διότι ἀγνοοῦν ὅτι κορυφαῖοι Νεοέλληνες πού σπούδασαν, μελέτησαν καί γνώρισαν πολὺ καλά τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, γύρισαν ὕστερα στόν τόπο τους καί καλλιέργησαν μέ μεγαλύτερη αὐτοπεποίθησι τὴν ζωντανὴ μας Παράδοση. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα στήν τέχνη καί στήν πεζογραφία ὁ γαλλοσπουδασμένος μὲν, μέγας Ρωμηὸς δὲ Φώτης Κόντογλου. Καί στήν Ποίησις ὁ Ἐθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός. Ποῖος μπορεῖ νὰ τὸν κατηγορήσει ὅτι ἀγνοεῖ ἢ ὅτι φοβᾶται τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἑσπερίας, αὐτὸς πού ὅταν ἐπέστρεψε στὰ Ἐπτάνησα ἀπὸ μακροχρόνιες σπουδὲς στήν Ἰταλία ἤξερε καλύτερα τὰ ἰταλικά ἀπὸ τὰ ἑλληνικά;

Ὡς ἐξῆς περιγράφει ὁ Σολωμός τὴν σύνδεση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μέ τό ἰδανικὸ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Γένους ("Ἕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, στροφές 89, 90):

*Σοῦρθε ἐμπρὸς λαμποκοπῶντας
Ἡ Θρησκεία μ' ἓνα σταυρό,*

* Ἀπὸ τό βιβλίό του «Ἐκκλησία καί Ἑλληνικὴ Διάρκεια».

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ (Ὁ παιδαγωγικός πειθαναγκασμός παιδικῶν ψυχῶν)

Βησσαρίωνα Νικ. Μπακόλα, Ἐκπαιδευτικοῦ, ψυχολόγου

Β' Μέρος (συνέχεια καὶ τέλος)

7. Ὁ Παιδαγωγικός Μῦθος

Ἦταν ὁ Παιδαγωγικός Μῦθος, ὅπως ἀναφέρθηκε προηγουμένα, βασικό παιδαγωγικό ἐργαλεῖο Ἀγωγῆς καὶ Μάθησης, ἐργαλεῖο ψυχοσωματικῆς καὶ πνευματικῆς Ἀνάπτυξης γιὰ τὰ νήπια τῶν Νηπιαγωγείων καὶ τοὺς μικρότερους μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ὡς μάθημα εἶχε κεντρικὴ θέση στὴν Ἐνιαία Συγκεντρωτικὴ Διδασκαλία, ἢ στό Σύστημα Κυρίαρχων Μαθημάτων ἢ ὡς ἓνα ξεχωριστό Γλωσσικό Μάθημα. Γι' αὐτό καὶ οἱ κορυφαῖοι Παιδαγωγοὶ Ἐξαρχόπουλος, Παλαιολόγος, Ἰσηγόνης, Κίτσος, Θεοδωρόπου-

λος, Καλλιάφας, Κοροντζῆς κ.λπ. θεωροῦσαν τὰ μαθήματα τῆς Γ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ 1) Παλαιὰ Διαθήκη, 2) Μυθικοὶ Χρόνοι, 3) μέρος τῆς Καινῆς Διαθήκης τῆς Δ' Δημοτικοῦ καὶ μέρος τῆς Ἱστορίας τῆς Δ' Δημοτικοῦ, ὡς ἐνδιάμεσο μεταβατικό Στάδιο, διότι εἶχαν ἀπλές διηγήσεις ὡς προσέγγιση παιδικῆ μεγάλων γεγονότων. Στὴν Εὐρώπη ἴσως, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες, νὰ ἔχουν παρατηρήσει ζωγραφισμένες μεγάλες εἰκόνες στοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τῶν σχολείων, ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἢ ἀπὸ τὰ Μυθικὰ χρόνια τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

*Καὶ τό δάκτυλο κινῶντας
Ὅπου ἀνεῖ (ἀνοίγει) τόν οὐρανό,*

*Σ' αὐτό, ἐφώνασε, τό χῶμα
Στάσου ὀλόρθη, Ἐλευθεριά.
Καὶ φιλῶντας σου τό στόμα
Μπαίνει μέσ στὴν Ἐκκλησιά.*

Καὶ στοὺς στοχασμοὺς του γιὰ τὴν σύνθεση «Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι» γράφει πάλι ὁ Σολωμός: «Σκέψου βαθιά καὶ σταθερά (μια φορά γιὰ πάντα) τὴ φύση τῆς Ἰδέας, πρὶν πραγματοποιήσεις τό ποίημα. Εἰς αὐτό θά ἐνσαρκωθεῖ τό οὐσιαστικότερο καὶ ὑψηλότερο περιεχόμενο τῆς ἀληθινῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστις».

Ὅπισθοδρομηση εἶναι ἡ ἀναφορά στὴν Παράδοση, μᾶς λένε κάποιοι... ὑπερμοντέρνοι. Καλό θά ἦταν νὰ ἀκούσουν τὴν σιδαρή φωνὴ ἑνός ἄλλου μεγάλου τῆς Λογοτεχνίας μας, τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων ἔχει δώσει μία θαυμάσια ὁμιλία μέ τίτλο «Οἱ Παραδόσεις τοῦ Γένους καὶ ἡ Δύναμη τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς». Τὴν δρίσκουμε στό συλλογικό ἔργο «Ἡ

Ἑλληνικὴ Παράδοση» τῶν ἐκδόσεων ΕΥΘΥΝΗ, Ἀθήνα 1979 καὶ στίς σελίδες 101-110. Ἀφοῦ παραδεχθεῖ μέ παρηγορία ὅτι «ἂν ὑπάρχουμε σήμερα σάν Ἑλληνικὴ φυλὴ, εἶναι γιατί κρατηθήκαμε ἀπὸ τό ἄμφιο τῆς θρησκείας μας ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια», ὁ Μυριβήλης ἐπισημαίνει μέ ἔμφαση:

«...Ὅλοι οἱ ἡμιμαθεῖς, οἱ σνόμπ, ὅλοι οἱ ξεθυμασμένοι Ἕλληνες, συγγέουν εἴτε ἀπὸ ἀμάθεια, εἴτε ἀπὸ σκοπιμότητα προπαγανδιστικὴ, τὴν ἔννοια παράδοση μέ τὴν ἔννοια ἀντίδραση, ὀπισθοδρομηση. Ὑπάρχει, βέβαια, στίς μέρες μας ἐκδηλοῦ ἓνα ρεῦμα ξενομανίας καὶ ἐπίδειξης νεωτεριστικοῦ πνεύματος. Αὐτό τό ὄνομασα ἄλλοτε πανικό τοῦ μοντερνισμού... ».

Χωρὶς πανικό καὶ μιμητισμό, λοιπόν, ἂς ἀξιοποιήσουμε τὴν Παράδοσή μας γιὰ νὰ πορευθοῦμε στὸν σύγχρονο κόσμο. Ἡ ἑλληνορθόδοξη Παράδοσή μας εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁδηγός καὶ τρόπος ζωῆς μέσα στὴ σκληρὴ πραγματικότητα τοῦ 21^{ου} αἰῶνος. Δέν φοβόμαστε. Διότι ἔχουμε ἀλάνθαστη πυξίδα. Καὶ διότι τό αἰώνιο μένει πάντοτε ἐπίκαιρο.

Κατά τούς παιδαγωγούς λοιπόν ό Μύθος:

1) Αναπτύσσει τίς πνευματικές δυνάμεις, καλλιεργεί τήν φαντασία, τήν περιέργεια, βοηθάει γιά τήν διάκριση καλού καί κακού, γιά τήν κατανόηση ήθικων νόμων καί διδαγμάτων.

2) Ίκανοποιεί τήν έμφυτο όρμή τής Μάθησης καί τής Έκφρασης.

3) Αναπτύσσει πλούσιο λεξιλόγιο καί αύξάνει τήν όμιλητικότητα.

4) Αποκαλύπτει τάλαντα καί ενδιαφέροντα.

5) Αναπτύσσει συμπαθητικά συναισθήματα.

6) Χρησιμοποιείται ώς ψυχοθεραπευτικό γιά μελαγχολικά παιδιά. Ακόμη καί ό σωματικός πόνος απαλύνεται μέ κατάλληλη διήγηση.

7) Βρίσκουν εύκολη διέξοδο έντάσεις καί ψυχικές άνησυχίες.

8) Φρονηματίζονται τά παιδιά ώς άτομα καί ώς ομάδες.

Καί αύτά γίνονται διότι ψυχολογικά τά παιδιά είναι

1) Εύπιστα· πιστεύουν καί τά πλέον άπίθανα σημεία του μύθου.

2) Ζούν τήν περίοδο του ψυχιμοϋ, δηλαδή αποδίδουν σέ όλα τά όντα ψυχή.

3) Είναι ή περίοδος ανάπτυξης τής φαντασίας.

Αύτή ή κρίσιμη ψυχολογική ανάπτυξη θέλει μεγάλη προσοχή.

Διψά τό παιδί γιά παραμύθια (καί πολλές φορές καί οι μεγάλοι). Ένέχουν πολλούς κινδύνους τά παραμύθια, μέ κακό χειρισμό ώς πρός τήν έπιλογή καί προσφορά. Αύτή τήν δίψα άν τήν στερήσωμε θά βλάψωμε τά παιδιά, διότι είναι αναγκαία γιά τήν ανάπτυξη τους. Έδω ύπείσρχονται οι μεγάλοι κίνδυνοι πού όδηγοϋν σέ άνωμαλες μυθοπλασίες καί φαντασιώσεις. Μήπως στερήσαμε από τά παιδιά μας αύτήν τήν ψυχική ανάγκη του παιδαγωγικού Μύθου καί τά παραδώσαμε άθελα σέ καταστάσεις πού όδηγοϋν σέ τέτοια φαινόμενα;

8. Μυθοπλασία - Φαντασίωση

Η **μυθοπλασία** είναι μία ύστερική νεύρωση (Dupri καί Logre 1911), κατά τήν όποία ύπάρχει τάση άνεύρεσης φανταστικων γεγονότων καί ιστοριων γιά επίδειξη. Ό ύστερικός θέλει νά φαίνεται περισσότερο από ό,τι είναι κατά τό

Jaspers. Μπορεί νά όδηγηθεί ό ύστερικός, σέ καταστάσεις φανταστικων διωμάτων έκστασης ή μυστικισμοϋ. Είναι επικίνδυνος διότι ρέπει πρός τό ψεύδος καί τήν άπάτη, πλάθοντας μυθους συνειδητά συνήθως, άπατώντας τόν έαυτό του καί τούς άλλους. Αύτά τά άτομα είναι ύπερθυμικά, καί διαθέτουν εύστροφία. Είναι έξυπνα, καί μυθολογοϋντα, νοιώθουν εύτυχία καί ύπερηφάνεια. Έχουν πειστικότητα ήθοιοιοϋ, διότι περιγράφουν γεγονότα πού έχουν μορφή διώματος. Υπάρχει ένάργεια στήν περιγραφή, φυσικότητα καί μέ πολλές λεπτομέρειες. Ό μυθοπλάστης ύστερικός έχει πολλές πιθανότητες νά έξελιχθεί καί νά γίνει παθολογικά άπατεώνας, ή μανιακός μυθοπλάστης (Δεστούνης Μεγ. Παιδ. Έγκ. 4/45).

Η **φαντασίωση** είναι ή τάση βίωσης έπιθυμιων όνειρων κ.λ.π. εκτός πραγματικότητας. Ό Dupri (1905) χρησιμοποιεί τόν όρο Μυθομανία, προτιμήσαμε όμως τόν όρο φαντασίωση, τόν όποιο δυστυχώς έντονα καλλιεργοϋν σήμερα τά μέσα ένήμερωσης καί ή Λογοτεχνία τής Υποκουλτούρας. Οι φαντασιώσεις όδηγοϋν σέ καταστάσεις εισαγωγής στή Μαγεία. Η φαντασίωση διαφέρει από τήν μυθοπλασία κατά τό ό,τι τήν εκφράζει ώς βίωμα, χωρίς νά τήν πλάθει. Έχει σχέση μέ τό άγχος, τήν νεύρωση, είναι παθητικά άτομα, δέν άπατοϋν τούς άλλους, αλλά τούς έαυτούς των.

9. Ποιος φταίει; Πρώτος, ό γράφων.

Άπό παντοϋ πιστοποιείται, ότι ύπάρχει μία άνησυχία καί κακή κατάσταση στά πολιτιστικά πράγματα τής Χώρας, μέ τίς άνάλογες προεκτάσεις σέ όλους τούς τομείς. Φτάσαμε στό «μέχρις έδω καί μή παρέκει».

Ποιος φταίει; Όλοι μας καί πρώτος έγώ, πού ό Θεός μοϋ χάρισε πολλές εύκαιρίες νά γνωρίσω πολλά. Ίδιαίτερα άντελήφθηκα τά ΚΕΝΑ στήν Έκπαίδευση πολύ ένωρίς, δέν ήμουν όμως πειστικός.

Η Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ένωση Γονέων) από χρόνια, γιά περισσότερα από 20 χρόνια, άποκαλύπτει πολλά παράξενα πράγματα μέ τήν βοήθεια του άειμνήστου π. Άντ. Άλεβιζοπούλου. Μέ τό περιοδικό της «Διάλογος» προσφέρει μία έξαιρετική ύπηρεσία μέ διεθνή άπήχηση.

ΙΔ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ

Με απόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερά Νήσο τῆς Τήνου ἡ ΙΔ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία, ἀπό 29.10 ἕως 1.11.2002, μέ θέμα: *“Ποιμαντικοί τρόποι ἀντιμετώπισεως τῶν νεοφαναῶν αἱρέσεων”*.

Ἡ Συνδιάσκεψη πού φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο Β΄, συνδιοργανώθηκε ἀπό τήν Σ.Ε. ἐπί τῶν αἱρέσεων καί τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου καί πραγματοποιήθηκε στό Ἰδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Κατά τήν ἐναρκτήρια τελετή ἐτελέσθη ὁ Ἀγασμός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Σύρου κ. Δωρόθεο Β΄, ὁ ὁποῖος καί ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους καί ἀνεγνώσθησαν τά Μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀνέγνωσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος καί τήν ἐναρξη τῶν ἐργασιῶν ἐκήρυξε ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἱρέσεων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελέτιος καί μίλησε μέ θέμα: *“Ὁ Ποιμὴν ὁ Καλὸς κατὰ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο”*.

Πρῶτος εἰσηγητῆς ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ μέ θέμα: *“Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῶν πλανημένων κατὰ τήν παράδοσή μας”*. Ἀκολούθησαν ἑπτὰ ἀκόμη εἰσηγή-

Οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις ἢ οἱ καταστροφικὲς λατρεῖες, οἱ διάφορες παραθρησκευτικὲς ὁμάδες κ.λ.π. σπεύδουν καί καλύπτουν αὐτά τά ΚΕΝΑ, γιά τά ὅποια ἐμεῖς συνεχίζουμε νά ἀδιαφοροῦμε, ὡς γονεῖς, ὡς Ἐκπαιδευτικοί, ὡς πολῖτες, ὡς κληρονόμοι μοναδικῆς Παιδαγωγικῆς Παράδοσης. Ἐρευνήσαμε ποτέ τίς σάκκες τῶν παιδιῶν μας γιά νά δοῦμε τά σχολικά τους διβλία; Βασανίσαμε ποτέ τό μυαλό μας γιά τό περιεχόμενό τους, τήν Μέθοδό τους κ.λ.π.;

Ὁ Τοῦρκος Ὑπουργός Ὑγείας κ. Ὅσμάν Ντουρμούς ζήτησε ἀπό τά τηλεοπτικά κανάλια νά διακόψουν τήν μετάδοση τῶν κινουμένων σχεδίων Pokemon μέ ἀφορμὴ παιδικοῦ ἀτυχήματος. Οἱ Τοῦρκοι δέν ἔχουν τήν δική μας παιδαγωγικὴ Παράδοση ὡς κληρονομιά.

Διατάχθηκε ὅμως ἡ ἔρευνα γιά τίς ἐπιπτώσεις στήν παιδική ψυχὴ ἀπὸ τήν roketomania; Ἐμεῖς ἀγοράζουμε στά παιδιά μας «γαριδάκια» μέ παρόμοια Pokemon. Ἐμεῖς ἀνεχόμεστε τό παιδαγωγικό πειθαναγκασμό καί τήν ψυχολογικὴ βία τῶν παιδιῶν μας. Αὐτά ἀσκοῦνται μέ ὅσα παρα-

πλανητικά τοὺς προσφέρονται ὡς τροφή. Πρῶτοι φταίμε ἐμεῖς. Εἶναι συγκλονιστικά ὅσα δημοσιοποιοῦνται γιά τό Harry Potter καί ἐμεῖς ἄδομεν!... Μήπως εἴμαστε θύματα τοῦ βομβαρδισμοῦ φαντασιώσεων; Αὐτὴ τήν παθητικὴ μας στάση τήν γνωρίζουν καλά οἱ ὄπαδοί τῆς ὑστερικῆς J. K. Rowling, τήν ὁποία ἀξιοποιοῦν κατάλληλα πολλὰ συμφέροντα. Οἱ Μυθοπλασίες της σαρώνουν τίς ἀθῶες παιδικὲς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας, ἀνοίγουν πολλοὺς δρόμους ψυχιατρικούς, διαφθορᾶς καί στρώνουν μέ χαλιά τήν εἴσοδο τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν.

Ἄν συνεχίσουμε ν’ ἀδιαφοροῦμε γιά τά πρότυπα τῶν Ἁγίων καί τῶν Ἡρώων, ἂν περιφρονοῦμε τόν δρόμο τοῦ Μεγάλου Παιδαγωγοῦ, ἂν περιφρονοῦμε τήν μεγάλη μας κληρονομιά, τά φαινόμενα θ’ αὐξηθοῦν κατὰ γεωμετρικὴ πρόοδο.

Ἐπ’ ἀρχῆς ἔστω ἡ ἀντίστασις γιά τὴ σωτηρία τῶν παιδιῶν καί τῆ δική μας. Κύριε βοήθησέ μας νά ξεπεράσουμε τήν Ἀδράνειά μας, τήν Ἀδιαφορία μας, τήν κακὴ Βόλεψή μας!... Κύριε συγχώρεσέ μας γιά τὴ σιωπὴ μας!...

σεις, οι οποίες διαπραγματεύθηκαν τό γενικό θέμα της Συνδιασκέψεως από διάφορες πλευρές.

Οί έντεταλμένοι τών Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τών Ἱερῶν Μητροπόλεων κατέληξαν στήν διατύπωση Πορισμάτων καί Προτάσεων, τά ὁποῖα ἀπεστάλησαν πρὸς τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τό κείμενο τών Πορισμάτων ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

«Σήμερα στά κοινωνικά προβλήματα ἐντάσσονται πλέον καί οἱ σοβαρές συνέπειες ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἢ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, πού προκύπτουν ἀπό τήν ἐγκληματική δραστηριότητα πολλῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».

Αὐτή ἦταν ἡ κοινή διαπίστωση τῶν συνέδρων πού συμμετείχαν στήν ἸΔ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας, ἡ ὁποία συνῆλθε ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, στό Ἱερό Νησί τῆς Τήνου ἀπό 29/10-1/11/2002 μέ θέμα "Ποιμαντικοί τρόποι ἀντιμετώπισεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων".

Ἡ Συνδιάσκεψη, πού φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεον Β΄, συνδιοργανώθηκε ἀπό τήν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν αἱρέσεων καί τό Πανελλήνιον Ἱερόν Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου καί πραγματοποιήθηκε στό Ἰδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Οἱ εἰσηγήσεις ἐπικεντρώθηκαν, ἀφ' ἐνός μὲν στή διαπίστωση τῆς ἐξαπλώσεως τῆς πλάνης καί τῆς παραθρησκείας, ἀφ' ἑτέρου στούς ποιμαντικούς τρόπους ἀντιμετώπισεως. Ἰδιαίτερα ἐπισημάνθηκε μέ ἀνησυχία ἡ δράση τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς μαγείας στό χῶρο τῶν νέων, πού εἶναι καί ὁ βασικός στόχος τῶν ποικιλωνύμων αἱρέσεων.

Ἡ Συνδιάσκεψη κάνει ἔκκληση πρὸς τήν Κυβέρνηση γιά τήν σύσταση Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νά ἀσχολεῖται μέ τήν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων - καταστροφικῶν λατρειῶν καί τίς ὀλέθριες συνέπειές της, συμφώνως πρὸς τά Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου

καί τίς Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ παρουσία τῶν αἱρέσεων δέν ἀπειλεῖ τήν Ἐκκλησία, ἀπειλεῖ ὅμως ψυχές "ὑπὲρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν".

Ἡ Ἐκκλησία «ὡς στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας», καί «κιβωτός τῆς σωτηρίας» προειδοποιεῖ γιά τήν ἀπειλή τῶν αἱρέσεων καί προασπίζεται τό Ὁρθόδοξο ποίμνιο ἀπό τήν ἐγκληματική δράση τους.

Α΄ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Γενικές

α. Ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος καί τῆς σωζούσης ἀληθείας καθὼς καί ἡ ποιμαντική μέριμνα γιά τούς πλανηθέντες καί τά θύματα τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων θεμελιούται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

β. Ἡ ἐνορία ὡς κοινωνία πίστεως καί ἀγάπης πολεμεῖ τό ψεῦδος καί τήν πλάνη, γι' αὐτό οἱ Ποιμένες ὀφείλουν νά ἐργασθοῦν μέ προγραμματισμό καί μεθοδικότητα πρὸς ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς.

γ. Ἐπισημάνθηκε, ὅτι οἱ ὑπερβολικά πολυπληθεῖς ἐνορίες τῶν πόλεων δημιουργοῦν πλῆθος δυσκολιῶν γιά τό ποιμαντικό καί εἰδικώτερα τό ἀντιαιρετικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

δ. Τονίστηκε ὅτι μιά ἀπό τίς βασικές αἰτίες γιά τήν προσχώρηση Ὁρθοδόξων στίς αἱρέσεις καί παραθρησκευτικές ὁμάδες εἶναι καί τά ποιμαντικά κενά καί σφάλματα.

ε. Ἡ καταγιωτική δραστηριότητα τῶν παλαιῶν καί νεοφανῶν αἱρέσεων ἐπιχειρεῖ νά διαμορφώσει ἕνα νέο τύπο ἀνθρώπου, ἐντελῶς ἀντίθετο ἀπό τόν καινὸ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο.

στ. Διαπιστώθηκε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ χώρα ὅπου οἱ αἰρετικοὶ ἀσκοῦν τόν πιό ἔντονο προσηλυτισμό, ἀλλά καί ὑφίστανται τίς λιγότερες καταδίκες γι' αὐτό τό "βαρὺ καί ἀπεχθές ἔγκλημα" τῆς "προσπάθειας ἀλλαγῆς τοῦ περιχομένου τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως".

ζ. Ἐπισημάνθηκε ὅτι ἐνῶ ἡ αἴρεση κατὰ τούς Ἁγίους Πατέρες ἰσοδυναμεῖ μέ ἀποκοπή ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἀπώλεια τῆς σωτηρίας,

στους κύκλους πολλών διαμορφωτών γνώμης ή έννοια της αίρεσης υποδιβάζεται σε μία άλλη ιδεολογική διαφοροποίηση.

η. Οί καταστροφικές λατρείες αποτελούν για τή χώρα μας μείζον ποιμαντικό, κοινωνικό και έθνικό πρόβλημα, τό όποιο πρέπει ν' αντιμετώπισθαι από τούς κρατικούς, κοινωνικούς και εκκλησιαστικούς φορείς.

θ. Στή χώρα μας μόνο ή Έκκλησία έχει ανάλαβει τό βάρος τής ενημερώσεως και τής προστασίας τών πολιτών από τήν καταγιωτική δραστηριότητα τών αίρέσεων πού απειλούν νά κλωνίσουν συνθέμελα τό έθνικό μας οικοδόμημα. Ός εκ τούτου είναι ανάγκη οί Ακαδημαϊκοί διδάσκαλοι και οί άλλοι έρευνητές νά μή μενουν μόνο στή θεωρητική ένασχόληση, αλλά και νά συμβάλουν στήν ποιμαντική αντιμετώπιση του προβλήματος τών αίρέσεων.

ι. Τά μέλη τής Συνδιασκέψεως προβλημαστίσθηκαν για τίς πληροφορίες συνεργασίας Έκκλησιαστικών φορέων μέ πρόσωπα άμφιόλου πίστεως.

ια. Καταγέλθηκε ή δολιότητα τής εταιρείας «Σκοπιά» νά ζητᾶ ἄδεια λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων ὡς Ἰησοῦνοί - Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Ἀπορία προκάλεσε ή αναγνώριση τής έπωνυμίας αὐτῆς ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἐκκλησιαστικῶν παρατάξεων τήν ἀντίθετη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τής Ἐπικρατείας.

Σέ κανένα εὐρωπαϊκό κράτος δέν ἀναγνωρίζεται ή εταιρεία «Σκοπιά» ὡς θρησκεία, ἀντίθετα σέ πολλές περιπτώσεις χαρακτηρίσθηκε ὡς ἐμπορική ἐπιχείρηση.

Διερωτώμεθα, στήν Ἑλλάδα εἶναι κανείς ὄ,τι δηλώσει; Ἡ ἀποδοχή αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἀπό κρατικούς φορεῖς θά εἶναι ὀλέθρια σέ κοινωνικό καί ἐθνικό ἐπίπεδο.

2. Νέα Ἐποχή - Ἀρχαιολατρικά κινήματα

α. Τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἔχει διαβρώσει τά θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας καί προωθεῖ τήν περιδότη, τερατώδη καί ἐφιαλτική Πανθησκεία. Ἡ δράση της εἶναι παραπλανητική, πρᾶγμα πού δυσχεραίνει τήν αντιμετώπισή της. Ἡ ἀλλοίωση τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν γίνεται μέ κρυφὸ καί ὑπουλο τρόπο.

β. Διαπιστώθηκε ὁ κίνδυνος ἀμβλύνσεως τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου γιά τήν μοναδικότητα τῆς Ἀλήθειας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τόν Πανθησκειακὸ Συγκρητισμὸ.

γ. Τά φαινόμενα τύπου «Χάρι Πότερ», κ. ἄ. δείχνουν πῶς καί πόσο ὁ ἀποκρυφισμὸς διεισδύει στήν νεολαία, τήν ὁποία θά πρέπει νά περιφρουρήσουμε ἀπὸ τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

δ. Διαπιστώθηκε ή σχέση τοῦ κινήματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέ τήν ἀρχαιολατρία καί τόν παγκόσμιο παγανισμό. Ἡ σύγχρονη ἀρχαιολατρία δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμό, τόν ὁποῖο δέν δικαιούται νά καπηλεύεται. Ὁ Χριστιανισμὸς διέσωσε τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμό, καί ἀπάντησε στά ἐρωτήματά του.

ε. Ἡ πολεμική ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συνίσταται ὄχι στήν ἀξιοπρεπή ἀντιπαράθεση θέσεων, ἀλλά στό ψεῦδος, τήν συκοφαντία, τήν διαστροφή τῆς ἱστορίας καί τίς ἀπειλές. Τό ποικιλόμορφο ἑλληνικό νεοπαγανιστικὸ κίνημα προωθεῖ ἕναν ἰδιότυπο θρησκευτικὸ ἐθνικισμό, ταυτίζοντας τήν ὑψηλὴ ἰδιότητα τοῦ Ἑλληνα μέ τόν παγανισμό.

στ. Οἱ ἀρχαιολάτρες παγιδεύουν ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν προκειμένου νά τούς χρησιμοποιήσουν γιά τήν διάδοση τῆς ἀρχαιολατρίας.

ζ. Ἡ ἀρχαιολατρία θωπεύει τά πάθη τοῦ σύγχρονου ἀμετανόητου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά παραδεχθεῖ οὔτε τήν έννοια τῆς ἁμαρτίας, οὔτε τήν λυτρωτικὴ μετάνοια.

Β' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ ἐκτενὴ συζήτηση ἀποφάσισε νά ὑποβάλλει εὐσεβάστως τίς ἀκόλουθες προτάσεις:

α. Οἱ ποιμένες τῶν Ὀρθοδόξων Ἐνοριῶν νά εὐρίσκονται σέ συνεχή ἐγρήγορηση γιά τήν αντιμετώπιση τῶν συνεπειῶν ἀπὸ τήν δραστηριότητα τῶν αίρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, ἔχοντας ὡς πρότυπο τούς ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέν ἐχρησι-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΘΕ ΓΕΝΑΡΗ

Τόν Γενάρη μήνα περισσότερο από άλλες φορές θυμόμαστε τόν μακαριστό γέροντά μας π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο. Ποτέ βέβαια δέν τόν ξεχνοῦμε, πάντοτε εἶναι στήν μνήμη μας καί νομίζουμε ὅτι τόν ἔχουμε κοντά μας, σ' ὅποιο μέρος καί χῶρο βρισκόμασταν μαζί του, ἀπ' ὅπου μᾶς ὀδηγοῦσε καί μᾶς εὐλογοῦσε.

Ὅμως ὑπάρχουν καί στιγμές πού ἡ καρδιά μας εἶναι περισσότερο φορτισμένη συναισθηματικά,

ἀπό συγκινητικές ἀναμνήσεις. Ἔτσι τό Γενάρη μήνα, πού ἦταν ἡ ὀνομαστική του ἑορτή καί τῆς ἀειμνηστης πρεσβυτέρας του Ἀντωνίας, ἀναπολοῦμε ἀλησμόνητες πνευματικές στιγμές πού βιώναμε κάθε 17 τοῦ μήνα αὐτοῦ, ἑορτή τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Συνήθιζε πάντοτε νά τελεῖ ὁ ἴδιος τόν Ἐσπερινό τήν προηγούμενη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα καί τῆ Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας. Παρακολουθοῦσαμε ὅλοι σχεδόν οἱ συνεργάτες του τίς ἀκολουθίες αὐτές κι ὅταν οἱ ψάλτες στά τροπάρια ἔλεγαν τό

μποοίησαν τήν Ὁρθοδοξία γιά νά συντρίψουν (ἔξουθενώσουν) τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀλλά γιά νά τό ἀπαλλάξουν ἀπό τήν ὀλέθρια πλάνη.

β. Οἱ ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας νά ὀργανωθοῦν κατάλληλα, ὥστε νά ἀποτελοῦν τόν ἀληθινό καί φιλόξενο «οἶκον τοῦ Πατρός», γιά τήν ὀμαλή ἐπανένταξη ὅσων ἐπιστρέφουν ἀπό τίς αἱρέσεις.

γ. Νά καταρτισθοῦν καί νά ἀξιοποιηθοῦν κατάλληλα στελέχη τῆς ἐνορίας γιά τήν ὀρθή ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρείων. Παράλληλα νά εὐρεθοῦν τρόποι νά ἐνισχυθοῦν μέ στελέχη οἱ Ἱερές Μητροπόλεις, πού παρουσιάζουν σημαντικές ἐλλείψεις σ' αὐτά.

δ. Λόγω τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητας σεκτῶν καί παραθρησκευτικῶν ὀμάδων ἡ Νομική Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησίας νά παρέχει κάθε ὑποστήριξη γιά τήν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων περιπτώσεων.

ε. Νά μελετηθοῦν τρόποι ποιμαντικῆς προσεγγίσεως καί προστασίας τῶν μεταναστῶν καί ἀλλοδαπῶν ἀπό τήν ἀπειλή προσηλυτισμοῦ στίς ποικιλώνυμες αἱρέσεις καί καταστροφικές λατρεῖς.

στ. Νά παρακληθεῖ τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων νά μὴ χορηγεῖ ἄδειες λειτουργίας "ἐκκλησιῶν οἰκῶν" σέ ὀμάδες πού ἔχουν καταδικασθεῖ γιά προσηλυτισμό, ἐφαρμόζοντας τήν κειμένη νομοθεσία.

ζ. Νά ὀργανωθεῖ Συνάντηση ἐκπροσώπων Νέων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μέ τήν συνεργασία τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Νεότητος καί ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, καθὼς καί τοῦ "Συνδέσμου Ἑλλάδος", μέ σκοπό τήν εὐαισθητοποίηση τῶν νέων σχετικά μέ τοὺς κινδύνους πού περικλείει ἡ δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ὀμάδων.

η. Νά δίδονται μέ ἐπιμέλεια ἐπιστημονικά τεκμηριωμένες ἀπαντήσεις στοὺς ἀνιστόρητους καί συκοφαντικούς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαφόρων Νεοειδωλολατρικῶν ὀμάδων.

θ. Ἡ εἰδική Ἐπιτροπή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν νεοειδωλολατρία νά προβεῖ σέ περαιτέρω διερεύνηση, θεμελίωση καί ἀναίρεση τῶν ψευδῶν ἰσχυρισμῶν τῶν νεοειδωλολατρῶν ἀξιολογώντας τήν μεθοδολογίαν τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καθὼς καί τὰ κείμενα τῆς ἀρχαιοελληνικῆς Γραμματείας.

ι. Νά τονισθεῖ ἡ ἀξία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἀναποσπάστου τμήματος τῆς ὅλης ἐν Χριστῷ Ἀποκαλύψεως καί ἡ σημασία τοῦ περιεχομένου της ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως γιά τήν ὀρθή ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τὰ παρόντα Πορίσματα τῆς ΙΔ' Συνδιασκέψεως, ἐγκριθέντα ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ὀλομελείας, ὑποβάλλονται εὐσεβάστως πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«πάτερ Ἀντώνιε», ἀναφερόμενοι στόν Ἅγιο, ἐμεῖς βλέπαμε τήν ἀσκητική, ἀδύνατη καί ταλαιπωρημένη μορφή του καί νομίζαμε ὅτι τά λόγια τῶν τροπαρίων ἀναφέρονταν καί σ' αὐτόν, γιά ὅλες του τίς διακονίες στόν τόπο μας καί στήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου. Καί μετά τίς ἀκολουθίες πηγαίναμε ἕνας-ἕνας στήν ἀριστερή πόρτα τοῦ ἱεροῦ, ἤσυχτοι καί σιωπηλοί, νά τοῦ φιλήσουμε τό χέρι, νά τοῦ εὐχηθοῦμε καί νά πάρουμε τίς εὐλογίες του.

Τήν τελευταία χρονιά τῆς ζωῆς του στόν κόσμο αὐτό, δέν λειτούργησε ὁ ἴδιος, δέν μποροῦσε. Κάθονταν σέ μιὰ καρέκλα στό ἱερό, γλωμός καί σκελετωμένος ἀπό τήν ἀρρώστια πού τόν βασάνιζε ὀδυνηρά τούς τελευταίους μῆνες του. Εἶχε τό κεφάλι του συνέχεια σκυμμένο καί θά προσεύχονταν ἀσφαλῶς στόν Κύριο γιά τό ἔργο πού διακονοῦσε καί γιά τούς πλανημένους ἀδελφούς. Γιά πρώτη φορά μᾶς δέχτηκε καθιστός καί μεις πού ξέραμε τήν κατάστασή του, εἶχαμε τήν αἴσθησι ὅτι τόν ἀποχαιρετούσαμε γιά τό τελευταῖο του ταξίδι.

Πολέμησε τήν ἀσθένειά του γενναία, χωρίς ποτέ νά διαμαρτυρηθεῖ, συνεχίζοντας νά ἐργάζεται μέχρι τήν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του. Μέσα ἀπό τήν ἐργασία του, ἀπό τά γραπτά του, ἀπό τά ραδιοφωνικά καί τηλεοπτικά προγράμματά του, ἦταν γνωστός σέ ὅλους κι εἶχε βοηθήσει χιλιάδες ἀνθρώπων, βρίσκοντάς τους μέσα στό σκοτάδι τῆς πλάνης καί φέρνοντάς τους πίσω στό Χριστό. Ὁ Κύριος εὐδόκησε νά τοποθετηθεῖ ὁ π. Ἀντώνιος ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας στόν τομέα τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου σέ μιὰ πολύ δύσκολη ὥρα. Ἐκατοντάδες αἰρέσεις, παραθηρησκευτικές ὁμάδες καί ψυχολατρεῖες κατέκλυσαν, τίς δεκαετίες κυρίως τοῦ '80 καί '90, τή χώρα μας καί συνεχίζουν δυστυχῶς καί σήμερα τή δραστηριότητά τους καί ἀπειλοῦσαν καί ἀπειλοῦν νά τήν μετατρέψουν σ' ἕνα τεράστιο «πάζλ» ἀντιεκκλησιαστικό καί ἀντιορθόδοξο. Καί ὁ πατήρ Ἀντώνιος ἀποτέλεσε καί ἀποτελεῖ καί σήμερα μέ τά συγγράμματά του, τόν κυματοθραύστη ὅλης αὐτῆς τῆς φουρτουνασμένης θαλασσοταραχῆς. Αὐτός ὁ ἀσθενικός, ὁ λιπόσαρκος μέ τό ὀλίγο φῶς στούς σαρκικούς ὀφθαλμούς του, ἀλλά ὁ φωτισμένος στό νοῦ ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Ἐγραψε σέ ἄρθρο του γιά τόν π. Ἀντώνιο ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος. «Ὅταν πλησίαζα τόν π. Ἀντώνιο, ἰδίως τόν τελευταῖο καιρό καί ἄκουγα ἀπό τό στόμα του τίς δυσκολίες πού εἶχε, ἔμενα κατάπληκτος. Θυμᾶμαι μιὰ φορά πού μοῦ ἔλεγε ὅτι ἔγραφε καί διάβαζε μέ

τήν ἐλάχιστη ὄραση πού τοῦ εἶχε ἀπομείνει στό ἕνα του μάτι, ἀφοῦ ἀπό τό ἄλλο μάτι δέν ἔβλεπε. Τότε ἔμεινα ἄφωνος... Στήν περίπτωσή του ἴσχυε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στόν Ἀπόστολο Παῦλο: «ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται (Β' Κορ. ιβ' 9). Ὁ θαυμασμός μου αὐξήθηκε ὅταν μοῦ ἔλεγε γιά τήν ἀσθένεια τῆς πρεσβυτέρας του καί γενικά τίς δυσκολίες τῆς οἰκογενείας του. Κι ὅμως ἐκεῖνος παρὰ τούς πειρασμούς, ἐργαζόταν ἀκάματα τό δύσκολο καί ὑπεύθυνο ποιμαντικό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσε ἡ Ἐκκλησία». «Μή φοβᾶστε», ἔλεγαν οἱ Πατέρες, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μας περνοῦσε δύσκολες ὥρες. «Ὁ Κύριος θά βρεῖ κάποιον πού θά ἐργαστεῖ γιά τήν Ἐκκλησία καί θά ξεπεραστεῖ ὁ κίνδυνος».

Ἡ ἀρρώστια τῶν ματιῶν του ἄρχισε πολύ νωρίς. Νοσηλεύτηκε γιά πρώτη φορά ἐξ αἰτίας τῶν ματιῶν του στό «Ὄφθαλμιατρεῖο» Ἀθηνῶν τόν Ἰούνιο τοῦ 1954. Ἦταν τότε 23 ἐτῶν. Πέρασε μιὰ ζωή ὀλόκληρη μέ τό ὀλίγο φῶς, 40 τόσα χρόνια, μιὰ ζωή τόσο ἔντονη, τόσο πλούσια σέ ἀπόδοση καί πνευματική παραγωγή, πού εἶναι νά θαυμάζει καί νά ἐκπλήσσεται κανεῖς πῶς τό μπόρεσε νά φέρει εἰς πέρας αὐτό τό τεράστιο, τό μεγαλειῶδες ἔργο. Μισή ἑκατοντάδα βιβλία μᾶς ἄφησε ἀκριβή κληρονομιά, χώρια τά ἑκατοντάδες ἄρθρα του σέ περιοδικά καί ἐφημερίδες καί οἱ ὁμιλίες του ὅσες εἶχαμε τήν τύχη νά τίς ἔχουμε γραμμένες ἢ μαγνητοφωνημένες. Κάποτε θά πρέπει νά σκύψουμε μέ εὐλάβεια καί ἀγάπη σέ ὅλα του τά γραπτά, τά ἀνέκδοτα γιά ν' ἀντλήσουμε οἰκοδομή τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι τόν γνωρίσαμε. Νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Στόν τυφλό ἀδελφό

Καλέ ἀδελφέ

*πόσο σιμά σου νοιώθω σήμερα!
ἡ σκέψη μου σέ σένα τριγυρίζει
κι ὁ πόνος σου εἶναι δικός μου πόνος.*

*κι ἂν προσφιλεῖς μορφές μέ παραστέκουν
κι ἂν νοιώθω γνώριμες φωνές νά μοῦ μιλοῦν
καί χεῖλη ἀδελφικά νά μέ φιλοῦν
δέν βλέπω.*

*Ἔχω τά μάτια σφαλιστά
μέ φάρμακα
μέ γάζες κι ἐπιδέσμους·
γύρω μου
ὅλα σκοτεινά.*

Κουράγιο αδελφέ.

*Τί κι ἄν σφαλίστηκαν τά δυό σου μάτια
ὅταν τά μάτια τῆς ψυχῆς εἶν' ἀνοιχτά·
τί κι ἄν δέν λούστηκες στό πρόσκαιρο τό φῶς,
ὅταν τό φῶς τοῦ παραδείσου ἀντικρύξεις;*

(Ποίημα τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Τό ἔγραψε ὅταν νοσηλευόταν στό
«Ὁφθαλμιατρεῖο» Ἀθηνῶν, 1-7-'54)

«ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ...»

Τή φρικιαστική αὐτή «δῆλωση», ἀγαπητοί ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, δέν τήν ἔκανε κάποιος ὀπαδός σατανιστικῆς ομάδας, ἔφηβος ἢ ἐνήλικας. Δέν τήν ἔκανε κάποιος πολίτης ξένης χώρας πού ἀνήκει στήν Church of Satan («Ἐκκλησία» τοῦ Σατανᾶ) τοῦ Anton Lavey. Εἶναι λόγια πού εἰπώθηκαν ἀπό ἕνα παιδάκι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς χώρας μας καί γι' αὐτό μᾶς πονοῦν βαρύτερα καί ἀνησχοῦμε πολύ γιά τό σχετικό κλίμα πού δημιουργεῖται ἀπό τήν ἐπικρατοῦσα σατανολαγνεία στή χώρα μας ἰδίως τά τελευταῖα χρόνια.

Συνεργάτης μας, προσκεκλημένος Ἱερέας Μητροπόλεως, μίλησε σέ γονεῖς γιά τίς καταστροφικές συνέπειες τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῶν ἀποκρυφιστικῶν ομάδων. Τήν ὁμιλία παρακολούθησε καί νεαρή μητέρα, προβληματίστηκε ἀπό ὅσα ἄκουσε καί θέλησε νά φέρει τό παιδί της σέ μιά συνάντηση μέ τόν ὁμιλητή καί τόν ὑπεύθυνο ἱερέα τῆς ἐκδήλωσης γιά παροχή συμβουλῶν.

Σᾶς παρακαλῶ, εἶπε ἡ μητέρα, πέστε κάτι στό γιό μου. Τοῦ ἀρέσει νά διαβάξει βιβλία μέ μάγους, παραμελεῖ τά μαθήματά του καί ζητάει ἐπίμονα νά τοῦ ἀγοράσουμε τά βιβλία τοῦ Χάρυ Πότερ καί νά τόν ἀφήσουμε νά δεῖ μέ συμμαθητές του τίς ταινίες του. Στίς πατρικές συμβουλές τοῦ συνεργάτου μας ὁ 10ετής μαθητής εἶπε ἔντονα: «Δέν ξέρω τί μοῦ λέτε, ἀλλά ἐμένα μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές»

Ἡ νεαρή μητέρα ἔκλαιγε μέ ἀναφιλητά καί εἶπε ἀνάστατη: «Τρέμω ὀλόκληρη, ἔχω μουσκέψει στόν ἰδρώτα. Πεῖτε μου, σᾶς παρακαλῶ, τί νά κάνω;». Τί νά κάνει; Τί νά κάνουν ὅλοι οἱ γονεῖς πού ἀντιμετωπίζουν τό ἴδιο πρόβλημα; Πῶς ν' ἀντισταθοῦν καί πῶς νά ἐνεργήσουν καί ν' ἀντιμετωπίσουν μιά κατάσταση στή χώρα μας «πού ἐξελίσσεται σέ μιά τεράστια ἀποκρυφιστική ἀγορά»;

Τά πράγματα ἀγαπητοί ἀναγνώστες εἶναι τραγικά δύσκολα. Τό γενικότερο «κλίμα» δέν βοηθά-

ει τούς ἀνήσυχους καί πνευματικά σκεπτόμενους γονεῖς στό ἔργο τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν τους. Στήν ἐποχή πού ζοῦμε καθημερινά ἐμφανίζονται στή δημοσιότητα ἀποκρυφιστές ὄλων τῶν μορφῶν, μάγοι καί σατανιστές, πού προβάλλουν τίς ποικίλες πρακτικές τους ἀκόμη καί στήν τηλεόραση, εἴτε μέ ἔμμεσο, εἴτε μέ ἄμεσο τρόπο. Μέ ἔμμεσο τρόπο γίνεται μέ τίς σχετικές διαφημίσεις σέ ἀποκρυφιστικά ἀντικείμενα καί ἰδίως παιγνίδια, ἀλλά καί μέ ἄλλους τρόπους πού ἐμβολιάζουν τούς θεατές καί ἰδίως τούς νέους μέ ἐλαφρά ψυχοναρκωτικά, ὥστε νά «δεχθοῦν» ἀδιαμαρτύρητα τήν ὁποιαδήποτε ἐπιβολή στήν ψυχή τους ἀπό «ἡγέτες» ομάδων καί ψυχοομάδων.

Μέ ἄμεσο ὅμως τρόπο γίνεται συνήθως σέ ὀρισμένα κανάλια μικρῆς ἢ μεσαίας ὑποδοχῆς, ὅπου ἐμφανίζονται μάγοι, ἀστρολόγοι καί κάθε εἶδους ἀποκρυφιστές νά «διδάσκουν» ἀπευθείας στούς θεατές τίς «κοσμοθεωρίες» τους καί τίς ἀποκρυφιστικές «ιδέες» τους. Σέ τηλεοπτικό κανάλι σέ τακτική ἐβδομαδιαία ἐκπομπή γίνεται καθαρῆ ἀποκρυφιστική διδασκαλία ἀπό γυναίκα ἐπρόσωπο τοῦ «εἶδους». Χρησιμοποιεῖ μάλιστα μαῦρο πίνακα, διαφάνειες καί ἄλλα «ἐποπτικά» εἶδη διδασκαλίας, ὥστε νά «ἐμπεδώνονται» μεθοδικά τά ἀπόκρυφα «μαθήματά» της. Εἶπε μάλιστα σέ κάποια στιγμή, ὅτι θά δώσει καί «πτυχία» σέ ὅσους θά «διαγωνιστοῦν» γιά τήν ἀποκτησῆ τους. Δέν θά κάνουμε τή χάρη στήν ἐν λόγω κυρία νά διαφημίσουμε τήν ἐκπομπή της ἀναφέροντας λεπτομέρειες (ἡμέρα, ὥρα, κανάλι, κ.λ.π.). Γιατί δυστυχῶς παρατηρεῖται καί τοῦτο τό περίεργο φαινόμενο στίς ἀνθρώπινες συμπεριφορές: νά αὐξάνεται ἡ συμμετοχή, ἡ τηλεθέαση, ἡ ἀνάγνωση βιβλίων, ὅταν ὑπάρξει δικαία ἀντίδραση τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων συνανθρώπων μας. Βιβλία τοῦ «σωροῦ» σημειώνουν ἀνέλπιστη ἐκδοτική ἐπιτυχία, ὅταν γίνεται θόρυβος γι' αὐτά ἀπό «ἀγανακτισμένους» πολίτες. Γι' αὐτό πρέπει νά εἴμαστε προσεκτικοί σέ ἀντιδράσεις καί ἐνέργειες πού θά ἔχουν σάν συνέπεια νά γνωρίσουν πολλοί μέ τήν ἀθέλητη διαφήμιση ἀπόκρυφες καταστάσεις.

Δέν φταίει λοιπόν, τό παιδάκι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου πού ξεφώνησε αὐτό τό βαρῦ λόγο: «Μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές». Φταῖχτες εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι πού προβάλλουμε τέτοιου εἶδους προσφορές μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα βιασμοῦ τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν. Φταῖμε καί ὅσοι δέν ἔχουμε βάλει σέ πλήρη προτεραιότητα τήν ἐνημέρωση καί

τήν προστασία τῶν νέων ἀπό προσηλυτιστικές διαδικασίες τοῦ σατανιστικοῦ χώρου. Καί θά δώσουμε λόγο στόν Κύριο. Ἐξ ἀφυπνιστοῦμε λοιπόν κι ἄς ἐνεργήσουμε τά δέοντα πρὶν «φοβεροί σεισμοί ῥημάξουνε τό πᾶν» ὅπως λέγει ὁ ποιητής.

«ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;...»

Σέ πολύ ἐπιτυχημένο καί πολύ χρήσιμο τηλεοπτικό μήνυμα πού ἐκπέμπεται τελευταία ἀπό πολλά κανάλια, ἀκούγεται αὐτή ἡ συγκλονιστική κραυγή μιᾶς μητέρας, πού ὑποψιάζεται ὅτι τό παιδί της ἔχει μπλέξει ἄσχημα μέ παρέες ναρκωμανῶν ἢ ἐμπόρων. «Ποῦ πηγαίνει παιδί μου;» λέγει ἡ ἀνήσυχη μάνα στό παραστρατημένο παιδί της. Οἱ εἰκόνες καί τά λόγια αὐτοῦ τοῦ μηνύματος ἀποτυπώνουν τή φοβερή κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στίς οἰκογένειες, ὅταν κάποιος ἀπό τά παιδιά τους μπλέξει στά κυκλώματα τῶν ναρκωτικῶν, ἀπ' ὅπου δέν ὑπάρχει συνήθως ἐπιστροφή καί ἡ ἀπώλεια εἶναι ὀριστική.

Τό παιδί μένει ἀδιάφορο στίς ἐκκλήσεις καί κραυγές τίς μητέρας του καί φεύγει μέ κλεισμένη τήν ψυχή του καί χάνεται στά σκοτάδια τῆς νύχτας. Ἡ ἐπαφή μέ τό περιβάλλον του ἔχει πλέον ἀποκοπεῖ κι ἔχει ἐκμηδενιστεῖ κάθε συνασθηματική σύνδεση μέ γονεῖς, ἀδέλφια, συγγενεῖς, φίλους. Ἄπό τούς γονεῖς δέν διαφεύγει αὐτή ἡ ἀλλαγὴ τοῦ παιδιοῦ τους. Ἡ νέα κατάσταση εἶναι ὀλοκάθαρα ἐμφανής ὄχι μόνο ἀπό τήν προβληματική συμπεριφορά τοῦ ταλαίπωρου παιδιοῦ, ἀλλά καί ἀπό τήν ἀλλοίωση τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του. Εἶναι χλωμό μέ σκληρό καί ἄδειο βλέμμα καί ἀμέτοχο σέ ὅ,τι τοῦ λένε ἢ συμβαίνει γύρω του.

Ὅμως διαφεύγει συνήθως ἀπό τούς γονεῖς καί δέν ἀντιδρῶν ἐγκαιρα καί σωστά σέ κάποια ἄλλα παραστρατήματα τῶν παιδιῶν τους πού ἔχουν σχέση μέ τά κυκλώματα τῶν «ψυχοναρκοτικῶν», πού ἀποκαλοῦνται «ὀλοκληρωτικές ομάδες», ἢ «νεοφανεῖς αἰρέσεις» ἢ «ψυχολατρεῖες», ἢ «θρησκείες νεότητος», κ.ο.κ. Καί τοῦτο διότι τά συμπτώματα ἀπό τήν ἔνταξη κάποιου μέλους οἰκογενείας σέ κάποια σέκτα δέν εἶναι ἄμεσα ἐμφανῆ διά λόγους μεθοδολογίας τῶν σεκτῶν. Καί κυρίως διότι οἱ γονεῖς στεροῦνται τῆς ἀπαιτούμενης «γνώσης» γιά νά μπορέσουν ν' ἀντιληφθοῦν ἐγκαιρα τόν κίνδυνο καί νά βοηθήσουν ἀποτελεσματικά. Τῆς «γνώσης» γύρω ἀπό αὐτά τά θέματα στεροῦνται καί τά ἴδια τά παιδιά στή χώρα μας. Δέν τούς ἔχει γίνει καμμία

ἐνημέρωση στοῦς χώρους τῶν σπουδῶν τους, ἢ στοῦς χώρους τῆς δουλειᾶς τους, ὅπου δροῦν ἀνενόητοι κάθε εἶδους προσηλυτιστές. Σέ ἄλλες χώρες τῆς Δύσεως δέν συμβαίνουν αὐτά τά πράγματα. Ἐκεῖ ἡ Πολιτεία, οἱ Κοινωνικοὶ παράγοντες, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ οἱ γονεῖς καί τά παιδιά ἐνημερώνονται συνεχῶς ἀπό ἐντεταλμένους φορεῖς μέ κρατική κάλυψη καί συμπαράσταση. Ἡ ἐνημέρωση τῶν νέων ἀπό γονεῖς καί ἐκπαιδευτικούς θεωρεῖται στίς χώρες αὐτές τό σημαντικότερο πρᾶγμα. Σέ ἔρευνες πού ἔγιναν σέ Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο καί ἄλλοι, ἀπό ἐμπειρογνώμονες καί εἰδικούς ἐρευνητές τοῦ φαινομένου, ἀποδείχτηκε πῶς τά ποσοστά προσβολῆς ἀπό τά σεβριζόμενα ψυχοναρκοτικά εἶναι ἐλάχιστα σέ οἰκογένειες ὅπου ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα ἐνημέρωσαν ἐγκαιρα καί σωστά τά παιδιά τους, ἀναφορικά μέ τούς κινδύνους πού διατρέχουν ἀπό ἄγνωστες συναναστροφές καί εὐκόλες ἀποδοχές ὑποπτῶν κηρυγμάτων, ὅσο κι ἂν αὐτά παρουσιάζονται «ὠραιοποιημένα».

Ἡ «γνώση» ἐκτός τοῦ ὅτι βοηθᾶει στό νά ἀποφύγουμε πιθανή μόλυνση τῆς ψυχῆς, ἔχει καί μιᾶ ἄλλη χρησιμότητα. Εὐαίσθητοποιεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους σέ κοινωνικές προσφορές καί σέ διακονία πρὸς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας καί στόν τομέα αὐτό πού ἔχει σχέση μέ τήν ψυχή καί ὄχι μόνο μέ το σῶμα. Εἶναι ὄντως κρίμα νά παραδλέπουμε ὅτι καθημερινά συνάνθρωποί μας, κακοποιοῦνται ἀπό τίς σέκτες καί νά μένουμε ἀδιάφοροι στά οἰκογενειακά καί κοινωνικά προβλήματα πού δημιουργοῦν. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι θεωροῦμε ὅτι τό ὄλο θέμα εἶναι κάτι πού ἀφορᾶ ἄλλους. Καί δέν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ «αἰρετική ἐπέλαση» ἔχει ἀποβεῖ μείζον πρόβλημα καί τείνει νά καταστῆ μέγιστο πρόβλημα.

«Ποῦ πηγαίνει παιδί μου;...» λέγει ἔντρομη ἡ μάνα πρὸς τό παιδί της πού φεύγει μέσα στή νύχτα γιά νά «πάρει» τή δόση του ἢ νά συναντήσῃ τά σκληρά καί ἀναίσθητα ἄτομα τῆς νέας του «γνωριμίας». Τήν ἴδια κραυγή πρέπει οἱ μανάδες καί οἱ γονεῖς ὅλου τοῦ κόσμου νά ἀπευθύνουν στά παιδιά τους, ὅταν ὑποψιαστοῦν κάποιος «παραστράτημα» καί ἐμπλοκή τους στό χωρὸ τῶν ψυχοναρκοτικῶν. Οἱ συνέπειες αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἔνταξης εἶναι ἐξ ἴσου ὀλέθριες μέ τή χρήση ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Οἱ «λατρεῖες» καί οἱ πάσης φύσεως ομάδες δέν ἑναρμονίζονται μέ τήν πανανθρώπινη κοινότητα καί χρησιμοποιοῦν ἀνήθικα μέσα γιά νά ἀλλοτριώσουν ἀνθρώπινα ὄντα κι ἔχουν σκοπό

τους τήν αποσταθεροποίηση τῆς κοινωνίας μας πρὸς τὸ «μηδέν» μὲ τήν ἀμφισβήτηση ἀπὸ μέρους τους τῆς κοινωνικῆς συνείδησης. Στὸ πρῶτο συνέδριο τῆς Βαρκελώνης (1987) ὁ νομικός ἐρευνητής τοῦ φαινομένου τῶν «νεοφανῶν αἰρέσεων» J. Nyssens-Dussart τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι οἱ σέκτες χρησιμοποιοῦν τελειοποιημένες μεθόδους ἀναγκαστικῆς ἀλλαγῆς γνώμης (ἀπομόνωση, ἐνδογμάτιση, ἀπομάκρυνση ἀπὸ τήν οἰκογένεια κ.λ.π.) γιὰ νὰ ἐπιτύχουν «ἀναμόρφωση τῆς σκέψης». Κατέληξε δὲ στὸ συμπέρασμα, ὁ ἐν λόγῳ ἐρευνητής, ὅτι μὲ τίς μεθόδους πού χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τίς ὁμάδες ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπώλεια τῆς προσωπικότητος, ἡ καταστροφή τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν καί ἡ ἀπώλεια τῆς κοινωνικῆς καί ἐθνικῆς συνείδησης τοῦ ἀτόμου. Ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου, τόνισε, καταπατοῦνται ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτές, ὅπως π.χ. τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, καί τῆς ἀσφάλειας, τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς, τὸ δικαίωμα νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀλλάζει πεποιθήσεις, νὰ συνδικαλιζέται, νὰ ἔρχεται σέ γάμου κοινωνία, τὸ δικαίωμα τοῦ σεβασμοῦ τῆς προσωπικῆς καί οἰκογενειακῆς ζωῆς. Κατὰ τὸ J. Nyssens-Dussart τὸ ὅλο σκηνικὸ φανερῶνει ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ μορφή δουλείας.

Ὁ καθηγητής John Clare ἐπισημαίνει σέ ἀνακοινώσεις του πὼς σύμφωνα μὲ τήν προσωπικὴ του ψυχιατρικὴ πείρα καί μὲ βάση πολλὰ συμβούλια συναδέλφων του, ὅπως καί μὲ βάση τήν ἀφθονή βιβλιογραφία, ὀδηγήθηκε στὴν πεποίθηση ὅτι μερικὲς ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτές εἶναι πολὺ ἐπιζήμιες γιὰ τήν σωματικὴ καί ψυχικὴ ὑγεία τῶν ὁπαδῶν τους. «Ἄν καί ἀσχολήθηκα (λέγει) κατὰ πρῶτο λόγο μὲ τοὺς κινδύνους πού ὑπάρχουν γιὰ τήν προσωπικὴ ἐξέλιξη τῶν ἀτόμων, εἶμαι ταυτόχρονα ὡς γιατρός ὑποχρεωμένος νὰ στρέψω τήν προσοχή πάνω στοὺς ἐξίσου σοβαροὺς κινδύνους καί μάλιστα **θανάσιμους** γιὰ τὴν σωματικὴ ὑγεία. Παρατηρῶ ὅτι ἡ καταναγκαστικὴ πειθῶ, δηλαδή μιὰ ἐπιρροή πού ἐπιφέρει ἐξάρτηση καθὼς καί ὀρισμένες τεχνικὲς γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῆς σκέψης, χρησιμοποιήθηκαν μὲ ἐπιτυχία πάνω σέ ἀπληροφόρητα ἄτομα κι ἔχουν σοβαρὲς συνέπειες γιὰ τήν ὑγεία τους!». «Συνεπῶς», καταλήγει ὁ Clare, «πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ὀλοκληρωτικὸς κίνδυνος γιὰ τήν κοινωνία καί τὸ κράτος, πού ὑφίστανται τίς ἀρνητικὲς τους συνέπειες».

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη οἱ γονεῖς νὰ ἐνημερώνονται συστηματικὰ καί τακτικὰ γιὰ τὰ «**ψυχοναυτικά**» καί νὰ συμβουλευοῦν συνέχεια τὰ παιδιά

τους. Πρὶν ἀναφωνήσουν «ποῦ πηγαίνεις...» στὸ σπλάγχο τους, ἄς τοῦ λένε ὅταν βγαίνει «πρόσχε παιδί μου...». «Μὴν πιάνεις συζήτηση μὲ κάποιον ἄγνωστο πού προσφέρεται νὰ "ἀπαντήσει" στὰ ὑπαρξιακά σου ἐρωτήματα ἢ νὰ σοῦ "λύσει" τὰ διάφορα ἐφηβικά σου προβλήματα». «Μὴ δίνεις ἐμπιστοσύνη σέ ἀνθρώπους πού ἐμφανίζονται ὑπερβολικά ἢ παράκαιρα φιλικοί, ἀλλὰ σοῦ εἶναι ἄγνωστοι».

Ἀγαπητοὶ γονεῖς, γνωρίστε ἔγκαιρα στὰ παιδιά σας τὰ ἐπικίνδυνα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴ χειραγώγηση τῶν σεκτῶν. Προστατέψτε τα ἀπὸ ὁμάδες πού ὀδηγοῦν στὴν ψυχολογικὴ τους ἀποσύνθεση μὲ συνέπειες: μανία καταδίωξης καί τάσεις αὐτοκτονίας ἢ νευρωτικὲς ἢ ψυχωτικὲς. **Προστατέψτε τα πρὶν νὰ εἶναι ἄργά.**

«ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;...»

(συνέχεια)

Θὰ ρωτήσουν ὅμως πολλοὶ γονεῖς: πῶς θὰ προστατέψουμε τὰ παιδιά μας ἀπὸ τίς παγίδες τῶν διαφόρων ὁμάδων, πού βρῖσκονται σχεδὸν παντοῦ; Θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ δώσουμε ὀρισμένες γενικὲς ὀδηγίες γιὰ ὅσους ἀνησχοῦν κι ἐνδιαφέρονται νὰ ἐνημερωθοῦν καί νὰ καθοδηγήσουν σωστὰ τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα. Ὑπάρχουν βέβαια καί ἀρκετοὶ γονεῖς πού ὄχι μόνον δέν ἀνησχοῦν, ἀλλὰ συμβάλλουν ἠθελήματα ἢ ἀθέλητα στὴν προσχώρηση μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τους σέ μιὰ ὁμάδα, ἀκόμη καί σατανιστικῆς δομῆς. Ὅταν ἀγοράζουν στὰ παιδιά τους σατανιστικὰ παιγνίδια ἢ στολὲς τοῦ «Χάρου» ἢ τὰ ντύνουν μὲ «μαγικά ροῦχα» προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν μὲ ἀνάλογη συναισθηματικὴ διάθεση τίς ταινίες μὲ μαγεῖες καί μαγικὲς τελετὲς καί λατρεῖες, τὰ προετοιμάζουν ψυχικά καί τὰ ἐμβολιάζουν μὲ ιδέες καί τεχνικὲς ὥστε νὰ εἶναι εὐπρόσβλητα σέ μελλοντικὲς θεωρίες γύρω ἀπὸ τὸν ἀποκρυφισμό καί τίς ψυχολατρεῖες.

Θεωροῦμε ἐπείγουσα τὴν ἀνάγκη νὰ γνωρίσουν οἱ γονεῖς ὄχι μόνον τὸ ὅτι ἡ ἀυξημένη δραστηριότητα τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, ἀλλὰ καί τὴ διαδικασία προσηλυτισμοῦ γιὰ νὰ προσδιορίσουν τὸ μυητικὸ στάδιο, στὸ ὁποῖο βρῖσκεται τὸ παιδί τους θύμα τῶν αἰρέσεων καί νὰ ἐξατομικεύσουν τὴ βοήθεια πού χρειάζεται. Τότε μπορεῖ νὰ ἀποβεῖ ἡ παρέμβασή τους σωτή-

ρια για τό θυμα και να προλάβουν τίς «περιπλανήσεις του σέ δρόμους του Έωσφόρου» μέ αποτέλεσμα να μιλούμε πλέον για «χαμένη άθωότητα», για «χαμένη ψυχή».

Κατ' άρχήν θά πρέπει οί γονεΐς, να αποκτήσουν μία ικανοποιητική γνώση, μελετώντας ανάλογα βιβλία και περιοδικά για να αναλύουν, να αντιδρούν και να πληροφορούν τά παιδιά τους μέ τρόπο προσαρμοσμένο σέ κάθε πρόβλημα αίρετικό πού εμφανίζεται στά σχολεία τους ή στους χώρους της δουλειάς τους. Τέτοια βιβλία υπάρχουν στή χώρα μας. Πολλά βιβλία του άεμνήστου π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου μελετούν και παρουσιάζουν τό αίρετικό φαινόμενο της έποχής μας, αναλύοντας τό σκηνικό του και προβάλλοντας λύσεις και απαντήσεις και μία στρατηγική αντιμετώπισης της αίρετικής πλάνης δραστική, προβάλλοντας συνάμα «μήνυμα έλπίδας», ότι ο άνθρωπος μπορεί να σωθει άνεξάρτητα από την άδυσσο στήν όποία έπεσε. «Η αγάπη του Θεού (συνήθιζε να λέγει) είναι μία άδυσσος μεγαλύτερη από την άδυσσο της αποστασίας του ανθρώπου. Ο Θεός "κηνυγεί" μέ την αγάπη Του τον αποστατημένο άνθρωπο και προκαλεί την προαίρεσή του. Περιμένει την ανταπόκριση του ανθρώπου για να τον "άρπάξει" να τον καθαρίσει και να τον αποκαταστήσει πλήρως στήν κοινωνία της αγάπης Του. Ο Θεός δέν ξεγράφει ποτέ κανένα από τά παιδιά Του, γι' αυτό υπάρχει πάντοτε ή έλπίδα και έμεις δέν έχουμε δικαίωμα να ξεγράψουμε κανένα».

Τά βιβλία του π. Άντωνίου διατίθενται από όλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεία της χώρας και από την Π.Ε.Γ. κατόπιν παραγγελιών στά τηλέφωνα της. Επίσης τό περιοδικό «Διάλογος» αποστέλλεται δωράν σέ όσους έπιθυμούν να ενημερωθούν και να αναζητήσουν βοήθεια για την όρθή αντιμετώπιση της απειλής των αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων.

Η παρακολούθηση επίσης όμιλών και σεμιναρίων θά έφοδιάσει τούς γονεΐς μέ την κατάλληλη γνώση, ώστε να είναι σωστή ή παρέμβασή τους και να μην έχει αντίθετα αποτελέσματα μέ άστοχες «κινήσεις», «φωνές» και «άπαγορεύσεις».

Η «γνώση» θά καταστήσει τούς γονεΐς ευαίσθητους και ικανούς να προλάβουν ή να αποτρέψουν επικίνδυνες σχέσεις και περιπλανήσεις των παιδιών τους. Πρέπει και οί γονεΐς και οί νέοι μας να είναι «καχύποπτοι» σέ πρόσωπα πού δέν γνωρίζουν. Άνθρωποι πού προσκαλούν σέ δωρεάν γεύ-

ματα ή συνεσιάζσεις, σέ σεμινάρια των όποιών τό θέμα δέν είναι σαφώς ξεκαθαρισμένο, μπορεί να έχουν ένα πρόγραμμα κρυμμένο και να είναι στρατολόγοι κάποιας αίρεσης.

Οί σέκτες χρησιμοποιούν έπεξεργασμένες μεθόδους διανοητικής κυριαρχίας πού έπενεργούν σέ όποιοδήποτε άνθρωπο, κάτω από «κατάλληλες» συνθήκες. Καί τούτο γιατί ή «έπίθεση» γίνεται στά συναισθήματα των νέων και όχι στή νοημοσύνη τους. Γι' αυτό πρέπει να επιστούμε την προσοχή των νέων να μην ενδίδουν σέ «προσκλήσεις» πού κινούνται στήν άοριστία κι έχουν νεφελώδεις σκοπούς. Γιατί να πάνε π.χ. μακριά για ένα Σαββατοκύριακο ή για διακοπές «έναλλακτικές» ή μή μέ κάποιους άγνωστους ή μέ κάποια περίεργη ομάδα; Οί σέκτες προσεγγίζουν συνήθως νέους πού βρίσκονται σέ δύσκολη περίοδο ή κατακλύζονται από στρές πού προκαλείται από την πίεση των έξετάσεων, τή ρήξη μιάς σχέσης ή από συναισθήματα μοναξιάς κ.λπ. Οί γονεΐς, οί φίλοι, οί εκπαιδευτικοί είναι οί μόνοι πού θά βοηθήσουν στίς περιπτώσεις αυτές μέ αγάπη και γνήσιο ενδιαφέρον και όχι άγνωστα πρόσωπα και ομάδες.

Υπάρχουν κι άλλες περιπτώσεις πού πρέπει «ν' ανάψουν τά λαμπάκια» της άνησυχίας γονέων και έπαιδευτικών και πρέπει τότε να παρέμβουν ή να ζητήσουν βοήθεια από πρόσωπα έμπιστοσύνης και φορείς έντεταλμένους προς τό σκοπό αυτό. Άν τό παιδί π.χ. ζητάει συνεχώς χρήματα χωρίς να ξεκαθαρίζει πού ακριβώς θά τά χρησιμοποιήσει πρέπει να άνυσυχήσουμε. Μήπως παρακολουθει κάποια σεμινάρια ή συνέδρια επικίνδυνης ομάδας; Μήπως έχει «γραφεϊ» σέ κάποια «Φιλοσοφική» ή «Ψυχολογική» «Σχολή» πού ιδρύουν οί σέκτες στή χώρα μας σέ κάθε πόλη και κάθε συνοικία; Επίσης πρέπει να άνησυχήσουμε εάν μιά μέρα τό παιδί μας δηλώσει ότι δέν θέλει πιά να τρώει κρέας. Μήπως έχει μπλέξει μέ κάποια γκουρουιστική ομάδα πού πρεσβεύει τό κάρμα και την μετενσάρκωση;

Θά πρέπει να παρακολουθοΰμε τά βιβλία που διαβάξει, τό ντύσιμο πού προτιμάει, τίς «νέες» άπόψεις πού υποστηρίζει, τά πρόσωπα πού συναστρέφεται και γενικώς την όλη συμπεριφορά του πού φαίνεται ύποπτη και προβληματική. Άν αντιληφθοΰμε από παρακολούθηση ή μισόλογα ότι συμπληρώνει κάποιο «τέστ προσωπικότητας» πρέπει να άνησυχήσουμε. Γνωρίζουμε την προέλευση αυτής της μεθοδολογίας ένταξης σέ ομάδα πού έχει άπασχολήσει και τή δικαστική έξουσία. Άν

παραμελεί τα μαθήματά του και δηλώνει ότι θα εργαστεί σε «εταιρεία» άγνωστη σε μᾶς, με άκαθόριστο πρόγραμμα και αντικείμενο, πρέπει πάλι να επέμβουμε αποκάλυπτοντας τί ακριβώς κρύπτεται πίσω από «επικοινωνίες», «μάρκετινγκ» κ.ο.κ.

Ίδιαίτερα θά πρέπει να μᾶς άνησυχήσουν κάποια «σημεῖα», πού άποτελοῦν ισχυρές ένδειξεις πώς υπάρχει έμπλοκή στό σατανισμό, ὅπως ή συγκέντρωση σατανιστικῶν συμβόλων, ή ανάγνωση σχετικῶν διβλίων με τή μαύρη μαγεία, ή μετά μανίας παρακολούθηση ταινιῶν με θέματα δαιμονιστικά και άποκρυφισμοῦ, ή άκρόαση σκληρῆς μουσικῆς, κ.ο.κ.

Άλλα σημεῖα πού πρέπει ν' άνησυχοῦν τούς γονεῖς και τούς «μεγάλους» εἶναι τά ακόλουθα: έλλειψη ένδιαφέροντος για τή σχολική εργασία και άκανόνιστη ή χαμηλή βαθμολογία, κακή συμπεριφορά και σκληρότητα πρὸς ανθρώπους και ζῶα, ριζική αλλαγή στην προσωπικότητα, ὅπως επιθετικότητα, μυστικοπάθεια, άπότομες έναλλαγές διάθεσης, ή απέχθεια πρὸς τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις τῆς οἰκογένειας, οἱ άδικαιολόγητες άπουσίες από τό σπίτι τή νύχτα κυρίως κ.λ.π.

Δέν εἶναι εύκολο σε ένα σχόλιο ή και σε σειρά σχολίων, ν' άπαριθμήσουμε ὅλες τίς «ένδειξεις» μᾶς ὑποπτης συμπεριφορᾶς νεαρῶν ατόμων. Όμως οἱ γονεῖς μποροῦν με τό ένστικτο πού διαθέτουν να «έννοήσουν» τά συμπτώματα ἔγκαιρα και να δράσουν άποτελεσματικά. Εἶναι γεγονός ὅτι ή πρόληψη εἶναι καλύτερη από τή θεραπεία. Όμως ή πρόληψη δέν εἶναι πάντοτε δυνατή. Άν έπισημάνουμε ὅμως ἔγκαιρα τόν κίνδυνο και συμπαρασταθοῦμε με αγάπη και θερμό ένδιαφέρον, θά μπορέσουμε να βοηθήσουμε καλύτερα. Ό πανικός και οἱ άπειλές δέν ὠφελοῦν σε τίποτα και συνήθως ἔχουν αντίθετα άποτελέσματα. Προσέχετε γονεῖς, προστατευθεῖτε και προσεύχεστε κι εμεῖς προσευχόμαστε μαζί σας.

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ...»

Τούς τελευταίους μήνες τό αρμόδιο για τήν υγεία μας Υπουργεῖο άπευθύνει ένα μήνυμα πρὸς τούς πολίτες τῆς χώρας μας, για να τούς προστατεύσει από διαφημίσεις φαρμάκων, πού γίνονται μέσω τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν καναλιῶν. Οἱ διαφημιστές ὅποιοιδήποτε φαρμάκου εἶναι ὑποχρεωμένοι στην «άνοιχτή» τους διαφήμιση, να

αναγράφουν τήν προειδοποίηση τοῦ Υπουργεῖου Υγείας, ὅτι θά πρέπει πρῖν προμηθευτεῖ κάποιος ένα διαφημιζόμενο φάρμακο, να συμβουλευτεῖ τό γιατρό ή τό φαρμακοποιό του.

Ἡ ένέργεια αὐτή τοῦ Υπουργεῖου εἶναι πολύ χρήσιμη, διότι προφυλάσσει τούς πολίτες από άλόγιστη ή κακή ή επικίνδυνη χρήση κάποιου φαρμάκου.

Άλλά τό έν λόγω Υπουργεῖο θά ἔπρεπε να μᾶς προστατεύει και από έναν άλλον κίνδυνο, πού προέρχεται από τήν άσκηση «ιατρικῆς» και παροχή ὀδηγιῶν υγείας από ομάδες ή μεμονωμένα άτομα πού οὔδεμίαν σχέση ἔχουν με τήν ιατρική ἐπιστήμη και τίς ὑπηρεσίες υγείας τῆς Πολιτείας.

Πολλοί «επαγγέλλονται» «θεραπεία» άσθενειῶν με διάφορες δικῆς τους ἐπινοήσης τεχνικές και ὀργανώνουν σεμινάρια και ημερίδες ὅπου άναπτύσσονται ὀμιλίες με θέματα ἔχοντα σχέση, ὅπως λέγουν, με τήν «υγεία τοῦ σώματος και τῆς ψυχῆς», τήν «έναλλακτική θεραπεία», τήν «ὀλιστική αντιμετώπιση τῶν άσθενῶν» κ.ο.κ. Πολλές μάλιστα νεοφανεῖς αἱρέσεις ἐφαρμόζουν για θεραπευτικούς δῆθεν σκοπούς, τεχνικές ἐλέγχου τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ατόμου και αλλοίωσης τῆς συνείδησῆς του, τεχνικές ἐλέγχου τῆς βούλησης, με άπώτερο στόχο να καταστει ἄβουλο ὄν στην ὑπηρεσία τῆς αἵρεσης. Τό άτυχο άτομο πού ἴσως ἔχει κάποιο πρόβλημα υγείας ὑπαρκτό ή φανταστικό καταφεύγει μέσα στην άγωνία του, παρακινούμενο από διαφημίσεις τηλεοπτικές ή έντυπες, σε κάποιο «Κέντρο» και ἀφοῦ ξεδέψει τά χρήματά του και τό χρόνο του σε τεχνικές και παρακολουθήσεις σεμιναρίων, ἐμπλέκεται, χωρίς να τό καταλάβει, στά πλοκάμια τῆς αἵρεσης και γίνεται ὀπαδός της και θῦμα της για ὅλη του τή ζωή. Οἱ σέκτες δέν νοιάζονται να βοηθήσουν, αλλά να αὐτοεξυπηρετηθοῦν. Θέλουν τήν πλήρη και παντοτινή δέσμευση κάθε ατόμου, τήν προσφορά τῶν οικονομῶν του και τῆς εργασίας του για στρατολόγηση και άλλων ατόμων και συλλογή χρημάτων.

Θά ἔπρεπε λοιπόν, ὅλα τά αρμόδια Υπουργεῖα να προστατεύσουν τούς πολίτες από αὐτοῦ τοῦ εἶδους τούς κινδύνους και από τά καταστρεπτικά άποτελέσματα τῶν «θεραπευτικῶν» μεθόδων τῶν πάσης φύσεως «λατρειῶν» με θρησκευτικό ή χωρίς θρησκευτικό προσωπεῖο.

Θά αναφέρουμε ὀρισμένα παραδείγματα «δραστηριοτήτων» τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων σε τομεῖς υγείας πού ὅπως αναφέραμε άποτελοῦν προκάλυμ-

μα κάποιων άλλων επιδιώξεων. Στο «πρόγραμμα δραστηριοτήτων Μαρτίου-Απριλίου 2002 του Όμιλου «Σύνθεση-Όλιστική θέαση ζωής» παρέχοντας πληροφορίες για «άτομικές συνεδρίες» διαφόρων «θεραπευτικών» τεχνικών όπως: «Βιοενεργειακή θεραπεία», «κρυσταλλοθεραπεία», «ϊριδολογία», «ύδροθεραπεία παχέος έντέρου» κ.λ.π. κ.λ.π.

Κάποια άλλη ομάδα, πού παραθέτει μόνο τό τηλέφωνό της, μās «πληροφορεί» μέ μεγάλη άφίσα της, πού τοιχοκολήθηκε σέ πολλά σημεία τής Άθήνας καί τών Προαστείων της, ότι όργανώνει σεμινάριο «ψυχολογίας καί φιλοσοφίας» μέ τό έξής διαφημιστικό «μήνυμα» τέχνασμα: «ό,τι νομίζεις, αυτό είσαι. Καί ό,τι όνειρεύεσαι, αυτό μπορείς νά γίνεις...». Άλλη ομάδα διαφημίζει σέ μικρά φυλλάδια πού τοποθετούνται στά «παρμπρίζ» τών αυτοκινήτων, ότι πραγματοποιεί όμιλίες γιά τή «θεραπεία του άγχους καί τήν άπόκτηση ψυχικής ήρεμίας» καί γιά τίς αίτίες πού «ό νοός άρρωσταίνει τό σώμα». Η «Έμπνοή» μέ τίς «ήμέρες έξερεύνησης! !» μās «πληροφορεί» μέ διαφημιστικό της φυλλάδιο ότι πραγματοποιεί «δημιουργικά έργαστήρια» καί «σεμινάρια» (άκριβοπληρωμένα) «χοροθεραπείας», «εϊκαστικής θεραπείας», από άτομα πού έχουν «ειδικότητα» σ' αυτούς τούς τομείς. Άναφέρεται τό όνομα τής «χοροθεραπεύτριας» καί τής «εϊκαστικής θεραπεύτριας». «Συνεργασία πολιτών» προαστείου μās (πολιτική όργάνωση) άπήλθυνε στίς άρχές του 2002 πρόσκληση πρός τούς δημότες νά παρακολουθήσουν «εκδήλωση-συζήτηση» μέ θέμα: «έναλλακτικές θεραπείες στή σύγχρονη εποχή». Τό Feng Shui House ύπόσχεται «καλοτυχία...», «ύγεία...», «επίτευξη στόχων...», «συν-τροφικότητα...», «οικονομική εύάμεια...», «δύναμη...», «προστασία...»! ! γιά όσους «θέλουν νά τ' άποκτήσουν», (μέ τό άζημιώτο φυσικά γιά τήν κίνηση). Καί μās προτρέπουν οί ίθύνοντες τής κίνησης έμμεσα ή άμεσα νά μήν προβαίνουμε σέ άγορές άκινήτων χωρίς τή γνώμη «συμβούλων» της. Πωλητής οικόπέδων μās πληροφόρησε ότι έρχονται όρισμένοι ν' άγοράσουν οικόπεδο καί φέρνουν μαζί τους «σύμβουλο» του «Φένγκ Σουϊ». Τό «Κέντρο Πολιτισμού καί Άναζήτησης Δίοδος» του Στ. Λάζαρη σέ περιοδικό πού εκδίδει δημοσιεύει άρθρα «έναλλακτικών θεραπειών» καί πλήθος διαφημίσεων «άλλων» προϊόντων «θεραπευτικών» καί θεραπευτικών τεχνικών, όπως τήν «όλιστική μέθοδο γιά καλύτερη όραση χωρίς γυαλιά...», τήν «γεμμοθεραπεία», τήν «άπο-

δεσμευτική (;)», «όμοτοξικολογία (;)», «μεσοθεραπεία (;)», «όξυγονο-όξονοθεραπεία (;)», κ.ο.κ. Άλλο παρομοίου είδους περιοδικό δημοσιεύει προτάσεις του Φένγκ Σουϊ πού συνοδεύουν τά «είδη χώρου Φένγκ Σουϊ». Προτείνει CD καί μουσικές κασέτες μέ «πνευματική» μουσική «γιά θεραπεία, χαλάρωση, διαλογισμό, γιά ειρηνική καί χαρούμενη άτμόσφαιρα». Υπεύθυνη σχετικής τηλεοπτικής έκπομπής «εκπέμπει» ιατρικές όδηγίες καί ύγιεινιστικές συμπεριφορές άνεξέλεγκτα (άπαγορεύεται, έλεγε σέ μιά εκμπομπή, νά τρώμε πατάτες, ντομάτες, μελιτζάνες, πιπεριές! ! !).

Τά «Κέντρα» οί «Σχολές» καί τά Έντυπα πού άσχολούνται μέ τίς «έναλλακτικές θεραπείες» καί όχι μόνο, είναι τόσα πολλά, πού όλο τό περιοδικό δέν θά επαρκούσε καί νά τ' άναφέρουμε άκόμη. Καί τό περίεργο είναι ότι οί «διαμορφωτές τής κοινής γνώμης» δέν άσχολούνται μ' αυτό τό θέμα. Δυστυχώς οί δυνάμεις πού κρύβονται πίσω άπ' όλες τίς κινήσεις τής Νέας Έποχής είναι άνυπάκουες καί άνεξέλεγκτες. Ο Ιατρικός Σύλλογος τής Χώρας μās δέν έχει άσχοληθεί σοβαρά μέ τό πελώριο αυτό θέμα. Μέ μιά φράση άργκό θά λέγαμε ότι «έχουμε χάσει τή μάλα». Νομίζει κανείς ότι δέν ύπάρχει έλπίδα νά νικήσει ή λογική. Γι' αυτό καί ή άγωνία μās δέν έχει όρια. Οί δυνάμεις πού εκμεταλλεύονται τόν ανθρώπινο πόνο καί πόθο ξεφυτρώνουν συνεχώς σάν μανιτάρια. Όπως σάν μανιτάρια ξεφυτρώνουν καί οί «φιλανθρωπικές κινήσεις» πού ζητούν «συμπαραστάση καί συμμετοχή» τών έλεημόνων συνανθρώπων μās.

«Τό Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί...» γιά κάποια φάρμακα. Άς άσχοληθεί καί μέ τό θέμα τής παράνομης άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος πού άποτελεί μεγάλη άπειλή γιά τήν ύγεία καί τήν προσωπικότητα τών Έλλήνων. Σήμερα δίνει τήν έντύπωση, μέ όσα άσχολείται γιά τήν προστασία τών πολιτών, ότι έχει σταματήσει μπροστά σέ μιά κατάσταση πού τρέχει έρήμην του. Καί αυτή ή θέση του έπαυξάνει τήν άγωνία μās.

Η «ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ»

Έπρόκειτο τήν 6^η Δεκεμβρίου 2002, πριν από ένα μήνα περίπου, νά εκδικαστεί στο Συμβούλιο τής Έπικρατείας προσφυγή τής «Έλληνικής Έκκλησίας τής Σαηεντολογίας» (όπως αυτοαποκαλείται χωρίς νά έχει σχετική άδεια από τήν Πολιτεία νά είναι καί νά λέγεται «Έκκλησία»). Η προ-

σφυγή αυτή από την έν λόγω οργάνωση, κατετέθη στο Άνωτατο Άκυρωτικό δικαστήριο της χώρας μας, επειδή η Πολιτεία απέρριψε αίτησή της για την ίδρυση «εγκτήριου οίκου». Το άρμόδιο για την περίπτωση αυτή Υπουργείο Παιδείας, έχοντας προφανώς υπ' όψιν του τις καταδικαστικές αποφάσεις Έλληνικών δικαστηρίων κατά του πρώην Κ.Ε.Φ.Ε. δέν έπεσε στην παγίδα του Ίανου με τά δύο πρόσωπα και δέν έδωσε την έγκρισή του στην αίτηση της Σαηεντολογίας.

Όπως είναι γνωστό τό Κ.Ε.Φ.Ε. διαλύθηκε με απόφαση Πρωτοβαθμίου Έλληνικού Δικαστηρίου για παράνομη δραστηριότητα κ.λ.π. τό 1996. Τό Έφετείο στό όποίο προσέφυγε τό Κ.Ε.Φ.Ε. επικύρωσε την απόφαση του Πρωτοδικείου τό 1997 και έδωσε οριστικά τέλος στην δραστηριότητα του σωματείου αυτού, τό όποιο σύμφωνα με τίς αποφάσεις των δικαστηρίων είχε παρεκκλίνει του σκοπού του. Χαρακτηριστικό είναι τό απόσπασμα της απόφασεως του Έφετείου πού λέγει: «Άπεδείχθη με πληρότητα ότι τό Κ.Ε.Φ.Ε. είναι μιά οργάνωση με ολοκληρωτικές δομές και τάσεις πού στην ουσία περιφρονεί τον άνθρωπο, ένω ενεργεί κατ' έπιφαση και μόνον έλεύθερα, προκειμένου και αποκλειστικά νά προσελκύσει μέλη τά όποια στην συνέχεια υφίστανται πλήση έγκεφάλου με άπώτερο σκοπό τή δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης, ώστε νά θρυσκόμαστε ένώπιον άβουλων όντων, τά όποια έχουν χάσει τή δυνατότητα λήψεως αποφάσεων».

Τό Κ.Ε.Φ.Ε. (Σαηεντόλοτζυ) άσκησε άναίρεση ένώπιον του Άρειού Πάγου κατά της αποφάσεως αυτής. Άλλά ξαφνικά τό Κ.Ε.Φ.Ε. παραιτείται από την άναίρεσή του λίγες μέρες πριν την έκδικασή της, αναφέροντας τό έξης «αιτιολογικό»: «Έπειδή μετά την 24-4-98 όμόφωνη απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του σωματείου μας νά προβεί σε διάλυσή του, δεδομένου ότι ή λειτουργία του δέν καλύπτει πλέον τίς θρησκευτικές, πνευματικές και λατρευτικές ανάγκες των Έλλήνων Σαηεντολόγων (υπογράμμιση δική μας), κατέστη άνευ άντικειμένου ή συζήτηση της από 17-2-98 υπ' αριθμ. καταχωρήσεως 147/1998 αίτησεως άναιρέσεως του σωματείου μας κατά της υπ' αριθμ. 19493/1997 αποφάσεως του Έφετείου Άθηνών..... Γιά τούς άνωτέρω λόγους παραιτούμεθα του δικογράφου...».

Λογική δικολαβισμού. «Άυτόδιαλύεται» ένα σωματείο πού διέλυσαν τά Δικαστήρια! ! Αυτό όμως είναι πάγια τακτική της πολυεθνικής οργάνωσης

της Σαηεντολογίας. Νά «παραιτείται» δηλαδή την τελευταία στιγμή από εκδικάσεις τελικές για νά χρησιμοποιεί τό έπιχείρημα ότι ή απόφαση ή συγκεκριμένη δέν ήταν τελεσίδικη.

Τό ίδιο μήνυμα έπιχειρεί νά περάσει και με την τελευταία παραίτησή της από την αίτηση άκυρώσεως στό Συμβούλιο Έπικρατείας κατά της απόφασεως του Υπουργού Παιδείας. Λένε σε ανακοίνωσή τους οι Έλληνες Σαηεντολόγοι (Έλευθεροτυπία 9-12-2002), ότι απέσυραν την προσφυγή τους από τό Συμβούλιο της Έπικρατείας, διότι διέπιστωση ότι τό Υπουργείο Παιδείας στήριξε την απόφασή του νά μήν ικανοποιήσει τό αίτημά τους, σε πολυσέλιδη γνωμάτευση της Ίερās Συνόδου. «Η άνάρμοστη αυτή συμπεριφορά εκ μέρους του Υπουργείου μας έπεισε (λένε στην ανακοίνωσή τους) για τό γεγονός ότι δέν υπάρχει καμμιά περίπτωση νά τύχει ή Έκκλησία μας (;) (των Σαηεντολόγων δηλ.) έντιμης μεταχείρησης επί της χορήγησης εγκτήριου οίκου και έπομένως αποφασίσαμε νά άποσυρθούμε από τό πεδίο αυτό της άδικίας». Άνακοινώνουν άκόμη ότι θά προσφύγουν στον Υπατο Άρμοστή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. (γνωστός από παλαιότερες εκθέσεις του) και θά καταγγείλουν τή στενή και άπροκάλυπτη συνεργασία της Κυβέρησης με την Έκκλησία της Ελλάδος». Πόσο «στενή» είναι ή συνεργασία, τό διαπιστώσαμε στό θέμα των ταυτοτήτων. Έπομένως για την Σαηεντολογία τό θέμα δέν εκλείσει.

Ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος στό βιβλίο του «Ναζισμός με άλλο πρόσωπο» αναφέρει δήλωση του Dr. Ralf Abel ότι ή Σαηεντόλοτζυ με την εκάστοτε έπιχειρηματολογία της κακομεταχειρίζεται δικαστικές αποφάσεις. Η διαστρέβλωση δικαστικών αποφάσεων είναι στοιχείο της μεθοδολογίας της, γράφει στό ίδιο βιβλίο ό π. Άντώνιος: «Άνακοινώνει ή Σαηεντόλοτζυ ότι κέρδισε δίκες πού δέν έγιναν ποτέ ή πού τά δικαστήρια δέν ασχολήθηκαν με την ουσία των καταγγελιών, αλλά με τυπικά θέματα και νομικές παραλήψεις. Έτσι έχει «περάσει» σε άνημέρωτους κυρίως δημοσιογράφους σε παγκόσμια κλίμακα τό σλόγκαν «ή Σαηεντόλοτζυ δέν έχει καταδικαστεί ή δέν έχει χάσει προσφυγές σε καμμιά χώρα».

Η κ. Κλαίρ Σαμπολιόν στό Παγκόσμιο Συνέδριο Συλλόγων Πρωτοβουλιών Γονέων (Παρίσι 1980) είπε: «Συγκεντρώνουμε τό υλικό απ' όλες τίς δίκες και τούς δικαστικούς άγώνες πού έγιναν μαζί με όλα τά ντοκουμέντα... έχουμε την έμπειρία

ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ὀργάνωσης Σαηεντόλοτζυ καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μούν, διηγοῦνται παντοῦ ἐσφαλμένα πράγματα σχετικά μέ αὐτά τά θέματα. Λένε ὅτι κέρδισαν μιά δίκη πού δέν ἔγινε καθόλου. Τότε θά τοὺς ποῦμε: ἔχουμε τά πρακτικά αὐτῆς τῆς δίκης. Κι ἔτσι ἔχουμε τά ἀπαραίτητα στοιχεῖα σέ μιά π.χ. μήνυση συκοφαντία. Αὐτές οἱ δίκες εἶναι διεθνεῖς καί γι' αὐτό καλοῦμε μάρτυρες ἀπό ἄλλες χώρες καί καταθέτουν συγκεκριμένα γεγονότα».

Ἔτσι ὅσα μετέρχεται ἡ διεθνῆς Σαηεντολογία θυμίζουν «τερτίπια» τοῦ ἥρωα τοῦ πολυδιαβασμένου σέ παλαιότερες ἐποχές βιβλίου τοῦ Κρότσε τοῦ ὀνομαζόμενου Μπερτόλδου. Οἱ παλαιότεροι θά θυμοῦνται πόσο εἶχε εἰσχωρήσει στό λεξιλόγιό μας τό ὄνομα τοῦ Μπερτόλδου μέ τό ὅποιο χαρακτηρίζονταν ἄτομα πού μέ μεθόδους καί τεχνάσματα πονηρά διαστρέβλωναν γεγονότα καί καταστάσεις πρὸς «ἴδιον ὄφελος».

«Τό γάρ πολύ τῆς θλίψεως...». Γύρω ἀπό τήν «παραίτηση» τῆς Σαηεντολογίας ἀπό τήν ἐκδίκαση τῆς αἰτήσεώς της στό Συμβούλιο Ἐπικρατείας διατυπώθηκαν καί δημοσιεύτηκαν ἀποκαλυπτικά ἄρθρα καί γνωματεύσεις. Τίς ἀναδημοσιεύουμε γιά νά ἐνημερωθοῦν οἱ ἀναγνώστες μας γιά τό ἐν λόγω θέμα πληρέστερα.

**ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΟΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥΣ
ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΟΥΝ
ΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

«Τά μάζεψαν» γιά τόν Οἶκο

**Σήμερα ἐπρόκειτο νά συζητηθεῖ στό Σ.τ.Ἐ.
ἡ προσφυγή τοῦ πρώην ΚΕΦΕ -
Ἐνακούφιση γιά τοὺς γονεῖς
τῶν παιδιῶν-θυμάτων**

Ρεπορτάζ: Βικτωρία Νταγκουνάκη.

«ΑΝΕΚΡΟΥΣΑΝ πρῦμναν» οἱ Ἕλληνες σαϊεντολόγοι, ἀπό τήν προσπάθειά τους νά ἀναγνωριστοῦν ὡς ἐκκλησία στή χώρα μας!

Κι ἐνῶ σήμερα ἐπρόκειτο νά συζητηθεῖ τό αἴτημά τους στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, τελευταία στιγμή καί προφανῶς λόγω τῆς διαφαινόμενης ἥττας τους, παραιτήθηκαν.

Τό ὀξύμωρο εἶναι πῶς το ἑλληνικό παράρτημα τῆς Σαϊεντολογίας ἐμφανιζόταν ἐπί χρόνια ὡς φι-

λοσοφικό σωματεῖο, μέ τήν ἐπωνυμία «Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδας» (ΚΕΦΕ).

Κατηγοροῦσαν μάλιστα ὅποιον τοὺς χαρακτηρίζε θρησκεία, ἐνῶ σ' ἐπιστολή τους πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τό 1995, τόνιζαν: «Δέν εἴμαστε θρησκεία, δέν εἴμαστε πολλῶ μᾶλλον αἵρεση. Ἡ ἔνταξη σέ θρησκεία εἶναι μιά συνειδησιακή κατάσταση πού λείπει ἀπό τά μέλη μας, πού ἔχουν συνείδηση χριστιανική ὀρθόδοξη!»

Μετά τή διάλυση

Ἐστώσο τό ΚΕΦΕ, μετά τή διάλυσή του ἀπό τό Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν -τό ὅποιο ἔκρινε πῶς πρόκειται γιά μιά ὀργάνωση ὀλοκληρωτική κι ἐπικίνδυνη- ἔσπευσε νά μεταλλαχθεῖ σέ ἀστική ἐταιρεία, μέ τήν ὀνομασία «Ἑλληνικό Κέντρο Διανοητικῆς καί Σαϊεντολογίας». Καί στή συνέχεια νά αὐτοανακηρυχθεῖ σέ ..... «Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαϊεντολογίας», μέ προφανή στόχο νά παρουσιαστεῖ ὡς διωκόμενη θρησκευτική κοινότητα ἀπολαμβάνοντας τήν προστασία τοῦ Συντάγματος. Ἔτσι, κατέθεσε στό Ἰπουργεῖο Παιδείας αἴτηση γιά χορήγηση ἄδειας λειτουργίας εὐκτηρίου οἴκου. Τήν ὁποία, ὅμως, ὁ κ. Π. Εὐθυμίου ἀπέρριψε, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2000, βασιζόμενος στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ ὀργάνωση προσέφυγε στό Σ.τ.Ἐ., μέ αἴτημα τήν ἀκύρωση τῆς ὑπουργικῆς ἀπόφασης. Κατέθεσε μάλιστα καί πρόσθετους λόγους, ζητώντας νά κριθεῖ ἀντισυνταγματική ἡ νομοθεσία γιά τή χορήγηση ἀδειῶν λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων. Ἐστώσο, οἱ προτάσεις τοῦ εἰσηγητή Π. Παρραῶ -καί ὡς πρὸς τήν οὐσία καί ὡς πρὸς τοὺς πρόσθετους λόγους- ἦταν ἀρνητικές εἰς βάρος της. Μέ τό δεδομένο ὅτι αὐτές κατά κανόνα γίνονται δεκτές, προφανῶς οἱ σαϊεντολόγοι θέλησαν νά ἀποφύγουν τήν τελική δυσμενῆ κρίση τοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ δικαστηρίου. Κι ἔσπευσαν νά παραιτηθοῦν, μέ συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο πού ἔδωσαν στό δικηγόρο τους Γιώργο Μαῦρο.

Ἡ ἐξέλιξη αὐτή χαιρετίσθηκε μέ ἐνθουσιασμό ἀπό τοὺς γονεῖς πού τά παιδιά τους ἔχουν μπλεχτεῖ στά γρανάζια τῆς Σαϊεντολογίας. Ὅμως, τά βασικά τους ἐρωτήματα παραμένουν ἀναπάντητα: Πιᾶτί ἐπιτρέπεται στήν ὀργάνωση νά συνεχίσει τήν ἐπικίνδυνη δράση της;

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΦΕΤΕΙΟΥ «Διεφθαρμένη κι επικίνδυνη»

«Η ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΙΑ είναι σχιζοφρενική και παρανοϊκή οργάνωση» (Απόφαση του Έφετείου της Καλιφόρνια, 16-10-1994).

«Η Σαϊεντολογία είναι διεφθαρμένη, διότι βασίζεται στα ψέματα και στην απάτη κι έχει ως πραγματικό σκοπό τα χρήματα και την εξουσία για τον ιδρυτή της, Λ. Ρόν Χάμπαρντ, τή σύζυγό του κι εκείνους που βρίσκονται κοντά σ' αυτόν. Είναι καταχθόνια, διότι επιδίδεται σε αισχρές πρακτικές τόσο προς τους όπαδούς της που δέν συμμορφώνονται τυφλά, όσο και προς εκείνους έξω από αυτήν, που την επικρίνουν ή της αντιτίθενται. Είναι επικίνδυνη, διότι θγαίνει έξω για να αιχμαλωτίσει ανθρώπους, ειδικώς παιδιά και εύεπηρεαστους νέους και να τους διαποτίσει δογματικά, να τους κάνει πλύση εγκεφάλου, ώστε να γίνουν τυφλοί αιχμάλωτοι κι εργαλεία της ομάδας -που ισχυρίζεται ότι είναι θρησκευτική- απομακρύνοντας τους από την κανονική σκέψη, ζωή και σχέσεις με τους άλλους». (Απόφαση βρετανικού Πρωτοδικείου, 23-7-1984, η οποία επικυρώθηκε από το αρμόδιο έφετειο).

Η νομολογία

Τις συγκλονιστικές, πράγματι, αποφάσεις των διεθνών δικαστηρίων για την οργάνωση αναλύει ο έγκριτος επίκουρος καθηγητής Νομικής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Κυριάκος Κυριαζόπουλος, σε ειδική μελέτη του. Τίτλος της: «Σαϊεντολογία: Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία;»

Η Σαϊεντολογία δέν έχει αναγνωριστεί σε καμία χώρα της Ευρώπης, εκτός από τή Σουηδία και τή Πορτογαλία.

Στήν 'Αμερική

Έξιςου αρνητικές ήταν και οι αποφάσεις των αμερικανικών δικαστηρίων, που έκριναν ότι ή οργάνωση επιδιώκει τό θρησκευτικό κάλυμμα για λόγους φορολογικής απαλλαγής, ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί έμπορική επιχείρηση. Μόνον ή Όμοσπονδιακή Έφορία (IRS) αναγκάστηκε να τή θεωρήσει θρησκευτική, ύστερα από 26 χρόνια δικαστικής διαμάχης και κάτω από ειδικές περιστάσεις, παραβιάζοντας βέβαια μέ τήν απόφασή της τήν αρχή του κράτους δικαίου. Και να τί συνέβη: Όπως αποκάλυψαν οι «New York

Times», οι σαϊεντολόγοι πλήρωσαν ντετέκτιβ, προκειμένου να συλλέξουν στοιχεία για τήν προσωπική κι επαγγελματική ζωή άξιωματούχων τής IRS. Π.χ., αν αυτοί είχαν έξωσυσυγικές σχέσεις, αν έπιναν πολύ, αν είχαν ανάμειξη σε ύποθέσεις διαφθοράς, κ.λπ.

Κάτω από τό βάρος αυτών των έκδιασμών, οι άξιωματοῦχοι τής IRS τήν αναγνώρισαν.

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Μελέτη του καθηγητή του ΑΠΘ Κ. Κυριαζόπουλου

ΨΕΥΔΟΘΡΗΣΚΕΙΑ ΜΕ ΒΟΥΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

ΩΣ ΑΝΕΙΛΙΚΡΙΝΗ θρησκεία ή ψευδοθρησκεία έκριναν τή Σαϊεντολογία όλα σχεδόν τά άμερικανικά, γερμανικά, βρετανικά κι άλλα ξένα δικαστήρια. «Όμως» -όπως διευκρινίζει στή μελέτη του ο κ. Κυριαζόπουλος- «Η θρησκευτική απάτη ισодυναμει μέ ποινική απάτη, σύμφωνα μέ τήν άποψη ειδικού Άμερικανού επιστήμονα. Όπότε, έφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις, στην Έλλάδα διώκεται μέ τό άρθρο 386 του Ποινικού Κώδικα.

Ένδεικτικά κι όπως προκύπτει από τέτοιες ξένες αποφάσεις, ή «Ίδρυτική Έκκλησία» τής σαϊεντολογίας:

- Είναι άπληστη, άφου ό ίδιος ό ιδρυτής τής διακηρύσσει προς τίς ύπηρεσίες του... «να κάνουν χρήματα, να κάνουν περισσότερα χρήματα, να κάνουν άλλους να παράγουν ώστε να κάνουν χρήματα»!...
- Επιδιώκει κυρίως έμπορικό σκοπό, άφου, άλλωστε, προκαλεί τούς ένορίτες «πελάτες», τίς ιεραποστολές «franchises», τίς έκκλησίες «όργανισμούς». Πουλᾶ σχεδόν όλες τίς «θρησκευτικές» ύπηρεσίες και τά προϊόντα της σε ύψηλές τιμές. Διαθέτει σημαντικά έτήσια κέρδη και άποθεματικά μετρητά σε τράπεζες τής Έλβετίας, προς όφελος του ιδρυτή και τής οικογένειάς του.

Έκδιασμός

- Έφαρμόζει τό ότιτινγκ. Δηλαδή, βάζει τά μέλη να έξομολογούνται και χρησιμοποιει τά «μυστικά» τους για έκδιασμό, αν θελήσουν να φύγουν.

- Διεισδύει σέ κυβερνητικούς καί κοινωνικούς οργανισμούς γιά νά άποτρέπει έπιθέσεις εις βάρος της ή νά τούς ελέγξει.
- Μέ τήν έπικίνδυνη εκπαίδευσή της, μπορεί νά μετατρέψει τά άτομα σέ «πρόθυμους σκλάβους».
- Τά μέλη άποκόβονται από τό οικογενειακό, φιλικό, επαγγελματικό περιβάλλον.
- Οί διαφωνούντες, έντός κι εκτός όργάνωσης, κηρύσσονται στόχοι έπιθέσης. Παράδειγμα, ό δρ. Κλάρκ. Οί σαϊεντολόγοι διένειμαν φυλλάδια στό νοσοκομείο όπου δούλευε καί καλοῦσαν όποιον είχε εγκληματικές κατηγορίες εις βάρος του νά τίς πει, μέ άμοιβή 25.000 δολάρια (τό 1981). Κατόπιν, εκλεψαν τό φάκελο έργασίας του, έδωσαν συνέντευξη Τύπου έναντίον του, του άσκησαν άγωγές. «Ρίξε άρκετή λάσπη καί κάποια θά κολλήσει», προσθεύει ή όργάνωση.

Έμπορικός σκοπός

Θά χρειάζονταν τόμοι γιά νά παραθέσει κανείς τό τρομακτικό ύλικό πού βαρύνει τήν όργάνωση κι αναλύεται στή μελέτη. Συμπερασματικά, πάντως, καί σύμφωνα μέ τήν κατάληξη στό κείμενο του κ. Κυριάκου Κυριαζόπουλου:

«Η Σαϊεντολογία καί ειδικότερα ή ελληνική άστική εταιρεία της, είναι άνειλικρινής θρησκεία, διότι: Έχει κύριο έμπορικό σκοπό γιά ιδιωτικό συμφέρον των κορυφαίων στελεχών της. Πουλάει υπηρεσίες καί προϊόντα ψυχοθεραπείας, μέ σκοπό τό χρήμα καί τήν έξουσία καί χρησιμοποιεί μέσα αντίθετα πρός τά ανθρώπινα δικαιώματα».

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

**«Πληροφοριακό Δελτίο»
της Συνοδικής Έπιτροπής επί των αιρέσεων**

Η ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ούτε κατά τό Έλληνικό Σύνταγμα, ούτε κατά τήν Έλληνική Νομοθεσία, ούτε κατά τήν Εύρωπαϊκή Σύμβαση Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ούτε κατά τόν Έπουργό Έθνικης Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ούτε κατά τό Συμβούλιο της Έπικρατείας καί δεβαίως ούτε κατά τήν Όρθόδοξη Έκκλησία είναι θρησκεία ή Σαηεντολογία.

Ό Έπουργός Έθνικης Παιδείας καί Θρησκευμάτων μέ τήν Α3-88/17.10.2000 άπόφαση ειχεν άπορρίψει τήν αίτηση της λεγομένης "Έλληνικης Έκκλησίας της Σαηεντολογίας" γιά χορήγηση άδείας λειτουργίας εύκτηρίου οίκου, μέ τό αιτιολογικό ότι δέν άποτελοῦν θρησκεία. Η άπόφαση του κ. Έπουργού στηρίχθηκε σέ σωρεία άποφάσεων φορέων του έξωτερικού, αλλά καί των άποφάσεων υπ' αριθμ. 7380/1996 Πρωτοδικείου Άθηνών καί 10493/1997 Έφετείου Άθηνών, μέ τίς όποιες διάταξαν τήν διάλυση του Κ.Ε.Φ.Ε. (παλαιότερος τίτλος της Σαηεντολογίας στην Ελλάδα) λόγω σειρας παρανομιών του.

Οί Σαηεντολόγοι προσέφυγαν στό Συμβούλιο της Έπικρατείας γιά άκύρωση των άποφάσεων του κ. Έπουργού. Στή δίκη αυτή παρενέβη ή Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών κατά των Σαηεντολόγων. Καί ένώ ή υπόθεση θά εκδικαζόταν τήν 6ην Δεκεμβρίου έξ οι Σαηεντολόγοι παραιτήθησαν από τήν αίτηση αυτή. Έτσι ή άπόφαση της Έλληνικης Πολιτείας είναι πλέον όριστική καί άμετάκλητος. Πρέπει νά σημειωθή ότι ή εισήγηση του εισηγητού του Σ.τ.Έ. γιά τό αίτημα των Σαηεντολόγων ήταν άπορριπτική, πράγμα πού σέ συνδυασμό μέ τήν προφανή άδασιμότητα καί αναλήθεια των επιχειρημάτων τους, όδήγησε τούς Σαηεντολόγους στην άπόφασή τους αυτή.

Μέ τήν εισήγησή του ό κ. Εισηγητής άποδεικνύει μέ συγκεκριμένα στοιχεία ότι οι Σαηεντολόγοι δέν άποτελοῦν θρησκεία καί ότι δέν άναγνωρίζονται ως θρησκεία σέ πλείστες χώρες, μεταξύ των όποιων οι ΗΠΑ, Άγγλία, Γαλλία, Γερμανία κ.λπ. Επίσης ότι επιδεικνύουν πολλάκις σοβαρότατη παράνομη δραστηριότητα στις χώρες πού δραστηριοποιούνται καί ή όποία τούς κατατάσσει στις επικίνδυνες καί άντικοινωνικές όργανώσεις.

Άποδεικνύεται έτσι ότι ή προσφυγή της Έκκλησίας ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας υπέρ της άποφάσεως του κ. Έπουργού ήταν άπολύτως ώφέλιμη καί χρήσιμη καί συνέβαλε άποφασιστικά μέ τά πολύτιμα στοιχεία πού προσέφερε πρός τό άνώτατο δικαστήριο της Ελλάδος, γιά τήν ιστορική καί σημαντική αυτή άπόφαση.

11.12.2002

ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥ

«Η λειτουργία του Κ.Ε.Φ.Ε. δέν καλύπτει τίς θρησκευτικές, πνευματικές καί λατρευτικές άνάγκες

τῶν Ἑλλήνων Σαηεντολόγων!». Ὡστε, λοιπόν, ὑπάρχουν θρησκευτικές καί λατρευτικές ἀνάγκες τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐν λόγῳ ὀργάνωσης. Ὅμως δέν μᾶς τά ἔλεγαν ἔτσι στίς ἀρχές τῆς 10ετίας τοῦ '90, πρὶν διαλυθεῖ τό ἀλήστου μνήμης Κ.Ε.Φ.Ε. Σέ μακροσκελῆ ἐπιστολή τοῦ τότε Κ.Ε.Φ.Ε. πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διαβάσουμε καί τὴν ἐξῆς παράγραφο: «Ἅγιοι Πατέρες, ἐπιναλαμβάνουμε ὅτι... ἐπιθυμοῦμε διακαῶς νά μᾶς δοθεῖ ἡ δυνατότητα, μᾶς καί ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται γιά μᾶς, νά διευκρινήσουμε τί εἶναι ἡ Σαηεντολογία καί ἡ Διανοητική, νά τεθοῦμε ὑπό τὴν κρίσιν Σας (τό Σ κεφαλαῖο) καί νά ἀκούσουμε τίς συμβουλές Σας... **Δέν εἴμαστε θρησκεία, δέν εἴμαστε πολλῶ μᾶλλον αἵρεση** (ἡ ὑπογράμμιση δική μας). Ἡ ἐνταξη σέ θρησκεία εἶναι μιά συνειδησιακή κατάσταση, πού λείπει ἀπό τά μέλη μας πού ἔχουν συνείδηση χριστιανική ὀρθόδοξη (!). Ἡ θρησκεία προϋποθέτει δόγμα. Ὁ πατήρ Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος ἐρωτηθεῖς νά προσδιορίσει τό δόγμα τῶν Σαηεντολόγων, παρέκαμψε ἐντέχως τὴν ἐρώτηση, διότι ἀπλούστατα δέν ὑφίσταται τοιοῦτον τι!».

Καί δήλωνε ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Σωματείου ὅτι δέν εἶναι ἡ ὀργάνωση θρησκευτική κίνηση, ἀλλά ἐπιστήμη καί φιλοσοφία καί σωματεῖο «κοινῆς ὠφελείας». Σέ ἐπιστολές τους τά ἡγετικά ὄργανα τῆς ὀργάνωσης πρὸς τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί σέ πολλούς Ἱεράρχες, ἔγραφαν ὅτι ἡ κριτική τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου ἀποτελεῖ «συκοφαντία καί ναζισμό. Ἐκθέτει ἀνεπανόρθωτα τὴν Ἐκκλησία. Γι' αὐτό καί ἡ δραστηριότητα αὐτὴ πρέπει νά σταματηθεῖ καὶ ὁ Ἀλεβιζόπουλος ν' ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τὴ θέση του στήν Ἐκκλησία» (βλέπε: «Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο, σελ. 67 κ.έ.).

Στὴν ἐπιστολή της πρὸς τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ.λ.π. ἔγραψε τότε ἡ κ. Καραδήμα, μεταξύ ἄλλων, τά ἐξῆς: «Βρίσκομαι ἀντιμέτωπη μέ μιά ἐκκλησία πού ἔχει χάσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἠθική της παρουσία καί μαζί καί τό ποιμνίό της. Οἱ ἄδειες ἐκκλησιές τό μαρτυροῦν. Ἔτσι λοιπόν ἀρνοῦμαι ν' ἀκολουθήσω αὐτὴ τὴν ἐκκλησία. Νά πάρετε ἐσεῖς τώρα τό μαστίγιο πού δικαιοματικά σᾶς ἄφησε ὁ ΚΥΡΙΟΣ καί νά καθαρίσετε τούς χώρους. Εἶναι καιρός οἱ Ναζί νά φύγουν μιά γιά πάντα ἀπό τὴ χώρα μας... Καί μόνο ἔτσι θά γεμίσουν οἱ Ἐκκλησιές ξανά...». Αὐτά ἔλεγαν τότε στίς ἀρχές, ὅπως εἶπαμε, τῆς 10ετίας τοῦ '90. Μετά ὅμως τὴ διάλυση τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε. σέ

«Δελτίο Τύπου» (30 Ἰουνίου 1998) τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου Διανοητικῆς καί Σαηεντολογίας» (πρώην Κ.Ε.Φ.Ε.) ἡ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου αὐτοῦ τότε καί τώρα κ. Κατερίνα Διαμαντάρη, λέγει μεταξὺ ἄλλων: «Πρόθεσή μας εἶναι νά ἰδρυθεῖ ἡ πρώτη Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας σέ πολὺ σύντομο χρονικὸ διάστημα, ἔτσι ὥστε τά μέλη της νά μποροῦν νά πραγματοποιοῦν, τίς παραδοσιακές τελετές τοῦ γάμου, τῆς ὀνοματοδοσίας (διάβαζε βάπτισι) καί τῆς κηδείας, στόν δικό τους χωρο καί στήν Ἑλλάδα. (ὑπογράμμιση δική μας).

Ἡ Σαηεντολογία, λοιπόν, παρουσιάζεται ἀνάλογα μέ τὴν ἐπικρατοῦσα γι' αὐτὴ συμφέρουσα κατάσταση ἐδῶ, ἀλλά καί σέ ἄλλες χώρες, ἄλλοτε ὡς Φιλοσοφικὸ Κέντρο, ἄλλοτε ὡς ἐπιστήμη καί ἄλλοτε ὡς θρησκεία.

Ἄς τά ἔχουν αὐτά ὑπ' ὄψη τους ὅσοι ἀρμόδιοι καλοῦνται ν' ἀποφασίσουν ἐπὶ τέτοιων θεμάτων.

«ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ...!»

Ὁ Πρόεδρος Τζόρτζ Μπούς ἔκανε τὴ δήλωση αὐτὴ σέ μιά «σπάνια ἐπίδειξη πυγμῆς κατὰ τῶν Εὐαγγελικῶν καί Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν», πού καταφέρονται ἐναντίον τοῦ Ἰσλάμ καί τό θεωροῦν ὡς τὴν πηγὴ κάθε τρομοκρατικῆς ἐνέργειας στόν πλανήτη μας. Σέ συνάντησή του μέ τόν γενικό Γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ἀνάν, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος τόνισε «ὅτι οἱ δηλώσεις κατὰ τοῦ Ἰσλάμ πού ἐκτοξεύουν κατὰ κόρον οἱ Προτεστάντες κληρικοί στά κηρύγματά τους, συμβάλλοντας κατὰ κόρον στό κλίμα ἰσλαμοφοβίας, δέν ἀπηχοῦν αὐτές τῆς Κυβέρνησης του καί δέν συνάδουν μέ τίς ἀμερικανικές ἀρχές»... «Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν (συμπλήρωσε) σέβεται τούς Μουσουλμάνους καί τὴν ἰσλαμικὴ πίστη. Ἡ χώρα μας βασίζεται στήν ἀνεκτικότητα... καί δέν θά ἀφήσουμε τόν πόλεμο κατὰ τῆς τρομοκρατίας ἢ τούς τρομοκράτες νά προκαλέσουν τὴν ἀλλαγὴ τῶν ἀξιῶν μας».

Σεβαστὴ αὐτὴ ἡ δήλωση τοῦ Μπούς ὡς πολιτικὴ σκοπιμότητα καί πράξη κατευνασμοῦ παθῶν καί ἐχθρότητας. Ἄλλά δέν μποροῦμε στό βωμό τῶν πολιτικῶν συμφερόντων νά θυσιάσουμε τὴν ἀλήθεια καί νά ἀποκαλοῦμε εἰρηνικὴ θρησκεία τό Ἰσλάμ, ὅταν ἡ ἱστορία ἀναφέρει καί διδάσκει τό ἀντίθετο.

Εἶναι ἡ μοναδικὴ στόν κόσμο θρησκεία πού ἔχει ἐπιβληθεῖ διὰ τῆς βίας. Ὁ βίαιος ἐξισλαμισμὸς ὑπῆρξε ὁ κύριος στόχος τῶν κατακτήσεων καί ὁ κυριότερος λόγος ἐρημνείας τῆς ραγδαίας ἐξαπλώ-

σεως τῶν Ἀράβων καί Τούρκων Μουσουλμάνων. Θεωρήθηκε μάλιστα καί θεωρεῖται ἡ βία πρὸς τοὺς «ἀπίστους» στό Ἰσλάμ ὡς πράξη λίαν εὐάρεστη στό Θεό. Ἡ ἰαχὴ «σκοτῶστε τοὺς ἀπίστους» κυριαρχοῦσε στά πεδία τῶν μαχῶν πρὶν καί κατά τὴν διάρκειά τῶν συγκρούσεων.

Ἄλλά καί στή σύγχρονη ἐποχὴ οἱ τρομοκράτες ἀρχηγοί, στρατολογοῦν τὰ μέλη τους ἀπὸ τίς χώρες τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι ὅλοι τους φανατικοὶ μουσουλμάνοι. Καί ὅταν σκοτώνουν συνήθως ἀθώους ἀνθρώπους δηλώνουν ἀπερίφραστα ὅτι «κάνουν αὐτὸ πού τοὺς λέει ὁ Θεός» ἢ ὅτι «βρίσκονται στό δρόμο τοῦ Θεοῦ ἐξολοθρεύοντας ἀπίστους».

Οἱ πράξεις βίας πού συμβαίνουν καί σήμερα σέ χώρες τοῦ Ἰσλάμ ἔχουν ἀφήσει ἄφωνη ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Καί δέν ἀναφερόμαστε μόνο στίς «ἀνοικτές» τρομοκρατικές ἐνέργειες ἐναντίον πλοίων, κτιρίων, μέσων συγκοινωνίας. Ἀναφερόμαστε καί στίς ἀπάνθρωπες συμπεριφορές χωρῶν τοῦ Ἰσλάμ πρὸς τίς γυναῖκες. Ὁ ἰσλαμικὸς νόμος ἔχει θεσπίσει τὸ λιθοβολισμό τῶν γυναικῶν μέχρι θανάτου, ὡς ποινὴ γιὰ ὅσες διαπράττουν μοιχεία. Ἡ ποινὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ σκληρὴ καί κτηνώδη τιμωρία ἀφαίρεσης ζωῆς καί ἐφαρμόζεται στό Ἰσλάμ κυρίως στίς γυναῖκες, ἀλλά καί σέ ἄνδρες. Οἱ ὀδηγίες στό Νόμο εἶναι σαφεῖς. Οἱ πέτρες δέν πρέπει νά εἶναι οὔτε μεγάλες, οὔτε μικρές γιὰ νά μὴν ἐπιταχύνεται, ἀλλά οὔτε καί νά ἐπιβραδύνεται ὁ θάνατος. Ζητοῦμε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀγνωστὸς μας γιατί θά ἀναφέρουμε ἀπάνθρωπες συμπεριφορές, ἀλλά πρέπει νά τὸ κάνουμε, γιατί ἡ σιωπὴ παρατείνει τὴν ἀποκρουστικὴ αὐτὴ κατάσταση, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μέ θρησκευτικὸ μανδύα καί ὡς πράξη «εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ». Ἡ διὰ λιθοβολισμοῦ ποινὴ ἀφαίρεσης ζωῆς στό Ἰσλάμ εἶναι διαφορετικὴ γιὰ τοὺς ἄνδρες καί διαφορετικὴ γιὰ τίς γυναῖκες. Γιὰ τίς γυναῖκες σκάδουν οἱ δήμοι λάκκο βαθύτερο καί τίς θάβουν ζωντανές μέχρι τὸ λαϊμὸ μέ τὰ χέρια σκεπασμένα μέσα στό χῶμα. Τὸ κοράνι ὅμως γιὰ τοὺς ἄνδρες «θεσπίζει» διαφορετικὴ διαδικασία. Τὰ χέρια μένου ἐλεύθερα καί ἂν τὰ καταφέρει νά βγεῖ ἀπὸ τὸ χωμάτινο τάφο, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι βαθύς, ὅπως τῶν γυναικῶν, μπορεῖ νά κερδίσει καί πάλι τὴ ζωὴ. Ἀναφέρονται περιπτώσεις πού ἔχουν σωθεῖ ἄνδρες, δραπετεύοντας ἀπὸ τὸν «τάφο» τους. Ἐνῶ στίς γυναῖκες δέν ἔχει συμβεῖ ποτέ αὐτό. Αὐτές μένου καί πεθαίνουν ἀργά μέ τὴ μεγαλύτερη ἀγωνία καί ὀδύνη πού μπορεῖ νά γνωρίσει ἄνθρωπος στή γῆ.

Ποῦ εἶστε φεμινίστριες νά διαμαρτυρηθεῖτε...!

Εἶναι γνωστὲς μερικές περιπτώσεις, ὄχι ὅλες, γυναικῶν πού ἔχουν ὑποστῆ τὸν ἀπάνθρωπο λιθοβολισμό. Θά ἀναφέρουμε μόνο κάποιες τελευταῖες, ὅπως τῆς 18χρονης Ἀμπόκ Ἄλφα Ἀκόκ ἀπὸ τὸ Σουδάν, τῆς Σαφίγια Χουσεϊνὶ καί ἄλλων ἀνωνύμων πού εἶδαμε κατάπληκτοι ἀπὸ τηλεοράσεως νά ἐκτελοῦνται κρυμμένες μέσα στή φοβερὴ «μπούργκα», κυρίως στό Ἀφγανιστάν.

Μιά τελευταία περίπτωση ἔχει ἀπασχολήσει πιὸ πολὺ τὴν ἀνθρωπότητα καί ἔχει κάνει τὸ γύρο τοῦ κόσμου, προκαλώντας ὀδυνηρὴ ἐντύπωση. Πρόκειται γιὰ τὴν Ἀμίνα Παουάλ πού εἶδαμε τὴ συγκινητικὴ φωτογραφία της μέ ἓνα ὑπέροχο μωρὸ στὴν ἀγκαλιὰ της, σέ ἐφημερίδες καί περιοδικὰ καί στίς ὀθόνες τῆς τηλεοράσεως. Ἡ Ἀμίνα ἔχει καταδικαστεῖ σέ θάνατο διὰ λιθοβολισμοῦ, μέ τὴν κατηγορία τῆς μοιχείας. Ἡ ποινὴ αὐτὴ θά ἐκτελεστεῖ ὅταν τὸ μωρὸ τῆς Ἀμίνας θά ἔχει ἀπογαλακτιστεῖ. Βλέπετε εἶναι καί «φιλεύσπλαγχνος» ὁ ἰσλαμικὸς νόμος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς συγχώρησε τὴν πόρνη καί ἀπέτρεψε τὸν λιθοβολισμό της μέ τὴν θεϊκὴ ἐκείνη φράση «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω». Καί ἐδέχθη τὸ μῦρο ἄλλης ἀμαρτωλῆς, ἡ ὁποία ἐνῶ ἄλειφε τὰ ἄχραντα πόδια Του μέ τὸ πολύτιμο ἄρωμα καί τὰ σπόγγιζε μέ τίς πλεξίδες τῶν μαλλιῶν της, τὰ κατέβρεχε συνάμα μέ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας της.

Τελευταῖα εἶδαμε νά διαπράττονται φρικαλεότητες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διοργανώσεως τῶν διεθνῶν «καλλιστείων» σέ ἰσλαμικὴ χώρα. Καί παρακολουθήσαμε ἔκπληκτοι τίς ἐντρομες «καλλονές» νά φεύγουν ἄρον ἄρον γιὰ νά συνεχίσουν τὴν ἐπίδειξή τους σέ ἄλλη χώρα.

Κύριε Μπούς, δέν εἶναι τὸ Ἰσλάμ εἰρηνικὴ θρησκεία. Τὸ εὐχόμαστε ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα. Λένε ὅτι στό Ἰράν τείνει νά ἀτονίσει ὁ ἀπάνθρωπος αὐτὸς νόμος τοῦ λιθοβολισμοῦ μέχρι θανάτου. Ἡ τελευταία ἐκτέλεση γυναικας, λένε, ἔγινε στό Ἰράν τὸ 2001 καί ὑπάρχει πρόθεση νά καταργηθεῖ ἐντελῶς ἡ θανατικὴ ποινὴ. Ἄλλά ὁ Ἰσλαμικὸς νόμος πού θεωρεῖ «μακάριο» ὅποιον μουσουλμάνο πεθάνει σκοτώνοντας «ἀπίστους» πότε θά καταργηθεῖ; Αὐτὸς ὁ νόμος παρῶθεῖ τοὺς καμικάζι σέ πράξεις αὐτοκτονίας, παρασύροντας στό θάνατο ἀθώους ἀνθρώπους.

Εὐλογημένη Ὁρθοδοξία πού ἔχεις κάνει πράξη ζωῆς τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας ν' ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθρούς μας. Ὁ γέροντας Παῖσιος ἔλεγε στοὺς ἐπισκέπτες του: «Πρέπει ν' ἀγαπᾶμε μέ ὅλη μας τὴν

καρδιά τούς έχθρους μας». «Καί τούς Τούρκους, γέροντα;» τοῦ εἶπε κάποιος. «Ναί, καί τούς Τούρκους» ἀπάντησε ὁ ἅγιος ἄνθρωπος. «Ἄν δέν ἀγαπᾶμε τούς Τούρκους, δέν θά δοῦμε Παράδεισο».

Ἄς ἀφήσουμε λοιπόν τήν πολιτική ὑποκρισία καί ἄς ἐπιχειρήσουμε ὅλοι μία σταυροφορία πραγματικῆς εἰρήνης καί ἀνθρωπιᾶς γιά τό καλό ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Εὐχόμαστε ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ νά θρονιαστεῖ στίς καρδιές ὄλων τῶν ἀνθρώπων γιά νά σταματήσουν οἱ πράξεις βίας σέ ὅλους τούς κατοίκους τῆς γῆς μας, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καί ἐθνικότητας.

ΔΙΑΦΟΡΑ «ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ»

1. Ἄπό... ἀπόσταση

Τό ἔχουμε ὑπογραμμίσει κι ἄλλες φορές, ὅτι τό περιοδικό μας δέν ἀσχολεῖται, δέν σχολιάζει καί δέν προβάλλει θέματα πού ἀφοροῦν πολιτικές πρακτικές ἢ ἐνέργειες πού ἔχουν σχέση μέ κομματικές γραμμές καί ἀντιπαραθέσεις πολιτικῶν τῆς χώρας μας. Δέν μποροῦμε ὅμως νά μείνουμε ἀπαθεῖς καί νά μὴν κρίνουμε τήν τακτική ὀρισμένων ἀρχηγῶν κομμάτων κατά τήν δοξολογία τῆς πρώτης Ἰανουαρίου κάθε ἔτους στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἀθηνῶν ἢ κατά τούς ἀγιασμούς στίς ἐνάρξεις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Βλέπουμε λοιπόν τότε κάποιους νά πλησιάζουν τόν Ἀρχιεπίσκοπο, νά κινοῦν τά χεῖλη τους ἐν εἶδει εὐχῆς, ἀλλά νά μὴν θέλουν ὄχι μόνον νά φιλήσουν τό Σταυρό πού κρατάει ὁ Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό δεξί του χέρι, γιά εὐλογία τους, ἀλλά οὔτε νά τόν κοιτάξουν. Κρατοῦν κάποια ἀπόσταση ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τά μάτια τους ἀτενίζουν στό κενό ἐπιδεικτικά καί ἀποχωροῦν «ὑπερήφανοι» γιά τήν πράξη τους αὐτή.

Δικαίωμά τους νά τηροῦν ὅποια στάση θέλουν ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πίστεως. Τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου νά πιστεύει ἢ νά μὴν πιστεύει, δέν τήν παραβιάζει οὔτε ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Βέβαια ἐμεῖς λυπούμεθα διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού γυρίζουν τήν πλάτη τους πρός τόν Σωτήρα μας καί τό σύμβολο τῆς σωτηρίας μας, τό Σταυρό Του. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔκλαιε ὅταν ἀναφερόταν στούς «ἐχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ» (Φιλιπ. γ' 18), διότι ἐγνώριζε ὅτι «οἱ τά ἐπίγεια φρονοῦντες» τό τέλος τους θά εἶναι ἡ ἀπώλεια (Φιλιπ. γ' 19).

Ὁ ἴδιος ἔκαυχᾶτο διά τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου μας (Γαλατ. σ' 14) καί κήρυττε ἀδιαλείπτως «Χριστόν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίους μέν σκάνδαλον, Ἑλλησι δέ μωρίαν».

Δικαίωμά τους λοιπόν νά πρεσβεύουν ὅ,τι θέλουν καί νά τηροῦν ὅποιαδήποτε στάση ἐπιθυμοῦν ἐναντι τῶν ἱερῶν μας συμβόλων, οἱ ἐπώνυμοι ἄρχοντες ἢ οἱ ἀνώνυμοι πολῖτες. Μᾶς γεννᾶται ὅμως μία ἀπορία: γιατί εἰσέρχονται στούς ναούς τῆς Ἐκκλησίας μας ἐφ' ὅσον δέν πιστεύουν εἰς ὅ,τι ὑπάρχει ἢ τελετουργεῖται μέσα σ' αὐτούς καί περιφρονοῦν ὄχι μόνον τά τελούμενα, ἀλλά καί τά σύμβολα πού ὑπάρχουν στούς ναούς; Εἶδαμε μάλιστα καί τό ἐξῆς περιεργό τελευταῖα: Νά γίνεται «ἐπικήδειος» σέ προαύλιο κοιμητηρίου, συζύγου ἀρχηγοῦ κόμματος, νά ἐκφωνοῦνται λόγοι, ἀλλά νά ἀπουσιάζουν κατόπιν ἐπιθυμίας τους οἱ τελοῦντες τά μυστήρια ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι θά ἀνέπεμπαν δεήσεις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος. Εὐχῆς ἀναπέμπει ἡ Ἐκκλησία μας κατά τήν ἀκολουθία τῆς κηδείας. Παρακαλεῖ τόν Κύριον νά συγχωρήσει τόν συγκεκριμένο ἀποβιώσαντα καί νά «τάξει τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται». Ψάλλει πολλές ἱκετηρίες εὐχῆς θαυμάσιες ὅλες, ποιητικά ἀριστουργήματα. «Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονεν πρόξενος», λέγει ἕνας ὕμνος. Καί συνεχίζει: «εἰ μὴ γάρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκτο· διό τόν μεταστάντα ἀνάπαυσσον Κύριε, ὡς φιλόανθρωπος».

Ὁ λαός μας γνωρίζει ὅλη αὐτή τήν ὑμνολογία καί προσδοκᾷ ὠφέλειαν ἀπό τήν τελετή «εἰς κεκοιμημένους», γιά τό δικό τους ὁ καθένας ἄνθρωπο. Γι' αὐτό ἐπιζητοῦν τήν τέλεση νεκρώσιμης ἀκολουθίας ἔστω καί ἂν ὁ ἀποβιώσας ὑπῆρξε φανερός πολέμιος τῆς Ἐκκλησίας, ἄθεος ἢ αἰρετικός. Καί ἂν οἱ ποιμένες φέρουν ἀντιρρήσεις λόγῳ τῆς ἱστορίας τοῦ κεκοιμημένου, οἱ οἰκεῖοι του διαμαρτύρονται «συμφωνούντων» καί πολλῶν δημοσιογράφων, πού ὁμιλοῦν γιά «ἀστοργία», «σκληρότητα» καί «φανατισμό» τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ξέρομε ὅτι οἱ ἀνήκοντες σέ κάποιους πολιτικούς χώρους δέν πιστεύουν στήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Θεωροῦν τόν ἄνθρωπο σάν ἱστορία μόνον ἐπί τῆς γῆς. Μαζί μέ τόν Πίνδαρο παραδέχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι «ὄνειρου σκιά». Πῶς νά μιλήσεις σ' αὐτούς καί νά σέ καταλάβουν γιά κατὰ χάριν θέωση τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Λέγουν στούς «ἐπικήδειους» λό-

γους τους ότι οι άνθρωποι τελειώνουν εδώ, αλλά παραμένουν τά έργα τους, πού τους καθιστούν άθανατους. Ουδέν άνοητότερον τούτου κατά τήν έκφραση τών καθαρευουσιάνων. Άφήνει βέβαια κάποια ιστορία καλή ή κακή, αλλά οι πράξεις του τόν συνοδεύουν ένώπιον του δίκαιου Κριτού κατά τήν κρίσιν του, διά νά λάβει ανάλογον ανταπόδοσιν. Αύτά... «κατά παρέκκλισιν».

«Φίδι στόν κόρφο τους»

«Κάπου στήν Εύρώπη ή στήν Άμερική ή στήν Ίαπωνία «γεννήθηκαν» κατά τούς ισχυρισμούς τής «έπισκόπου» τών Ραελιανών Μπριζίτ Μπουασελιέ τά πρώτα κλωνοποιημένα μωρά. Τά Μ.Μ.Ε. «δούϊξαν» από αυτή τήν πληροφορία τήν όποία συνόδευσαν μέ τήν «ήσσανος σημασίας» παρατήρηση ότι ό κλώνος ανήκε σέ ζευγος λεσβίων. Συνεντεύξεις επί συνεντεύξεων τής «έπισκόπου» Μπουασελιέ και του ήγέτου τής αίρεσης τών Ραελιανών Κλόντ Βοριλόν, είδαν τό φώς τής δημοσιότητας τούς τελευταίους μήνες, όπου δηλώνουν οι δύο αυτοί εκπρόσωποι τής σέκτας, ότι ή εταιρεία Clonaid έτοιμάζει τήν κλωνοποίηση 2000 ατόμων σέ «πρώτη φάση». Η αίρεση αυτή μέ τήν όποία έχουμε ασχοληθεί στό παρελθόν, πιστεύει «ότι ή ανθρωπότητα προέρχεται από τούς έξωγήνους πού μās κλωνοποίησαν» και ότι «τελικός στόχος τής αίρεσης είναι νά δώσει στους ανθρώπους ως δώρο μέσω τής κλωνοποίησης τήν άθανασία!».

Πολλοί έπιστήμονες διατυπώνουν άμφιβολίες και άντιρρήσεις σέ όσα ή Μπριζίτ πού είναι σύζυγος του Ρίκι Λί Ριέρ (μορφή άρχηγική τών Ραελιανών) ύποστηρίζει και δηλώνει. Έκείνο όμως πού έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι όλες οι αίρέσεις όπως τών Ραελιανών, δημιουργούνται, αναπτύσσονται και εύδοκμοούν στίς Η.Π.Α. Πολλοί έρευνητές λέγουν ότι ή μεγάλη και δυνατή αυτή χώρα προστατεύει και χρησιμοποιεί τίς σέκτες σαν «δούρειο ίππο» στήν Εύρώπη και σέ άλλες Ήπειρους. Άς προσέξει όμως ή ύπερδύναμη, μήπως άνεχομένη και προωθώντας οργανώσεις ολοκληρωτικής μορφής «φυλάει φίδι στόν κόρφο της». Οι αίρέσεις αποτελούν τούς ίους στό ύγιές κοινωνικό σώμα τής ανθρωπότητας. Οι ιοί κάποτε μπορεί νά καταστούν άνεξέλεγκτοι, όπως ό ίός του Ήιτζ, και τότε ή ανθρωπότητα θά πληρώσει ακριβά τήν τακτική της νά άνέχεται κάθε κοσμοθεωρία και «πίστη» και κυρίως «πρακτική», έν όνόματι τής «άρχης» τής άνοικτης κοινωνίας. Άς συνέλθουμε πριν νά είναι αργά.

3. Περί εικόνων

Παγία τακτική του περιδοικού μας είναι νά μήν άναμειγνυόμαστε σέ ένδοεκκλησιαστικά θέματα πού τίθενται από ιεράρχες διαφωνούντες σέ ενέργειες ή άποφάσεις κ.λ.π. τών όργάνων Διοίκησης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Τό διακόνήμά μας είναι ή προστασία τής οικογενείας και του ατόμου από τήν έπιδημία τών αίρέσεων και τής παραθρησκείας, παρέχοντας πλήρη έννημέρωση στους Όρθοδόξους πιστούς μας περί τών κινδύνων πού τούς άπειλούν από τήν δραστηριότητα τών ποικιλωνύμων ομάδων και όργανώσεων πού δρούν στή χώρα μας.

Όταν όμως δηλώσεις Έκκλησιαστικών παραγόντων και ποιμένων και μάλιστα ιεραρχών, δημιουργούν προϋποθέσεις έκμετάλλευσης από τίς αίρέσεις τών δηλώσεων αυτών, για νά πολεμήσουν τήν Έκκλησία μας, μέ τό έπιχείρημα ότι «αυτά πού λέμε έμείς τά λενε και οι Δεσποτάδες σας», δέν έχουμε τό δικαίωμα νά σιωπήσουμε και νά μήν τονίσουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι ή δημοσιοποίηση μέ συνεντεύξεις σέ Μ.Μ.Ε. ατομικών άπόψεων περί εκκλησιαστικών ζητημάτων, παρέχει στή φαρέτρα τών σεκτών επί πλέον όπλα στίς προσηλυτιστικές τους δραστηριότητες.

Η συνέντευξη ιεράρχου σέ Άθηναική έφημερίδα περί εικόνων και άλλων θεμάτων προξένησε τεράστια ζημία, διότι οι έχθροί μας στήν πίστη μας (Μάρτυρες του Ίεχωβά, Πεντηκοστιανοί κ.λ.π.) στό «άπό σπίτι σέ σπίτι» έργο τους κρατούν, όπως μās έχουν πληροφορήσει, φωτοτυπημένα αντίγραφα τής έν λόγω συνεντεύξεως και τά έπιδεικνύουν σέ όσους προσπαθούν, νά προσηλυτίσουν μέ «έπιχειρήματα» εκ τών «έσω». Η γνωστή ρήση «τά κάστρα πέφτουν από μέσα» έχει εφαρμογή πλήρη στήν περίπτωση αυτή.

Υπάρχουν άρμοδιότεροι από έμάς πού μίλησαν ή θά μιλήσουν θεολογικά περί τών θαυματουργικών εικόνων και άλλων συναφών θεμάτων. Άλλωστε ή Έκκλησία κατεδίκασε ως αίρετικούς τούς εικονομάχους και διετύπωσε διά τής έδδόμης Οικουμενικής Συνόδου τήν όρθόδοξη θέση, μέ τήν ύπεροχη φράση: «ή γάρ τής εικόνας τιμή επί τό πρωτότυπον διαβαίνει». Η «θύελλα» βέβαια θά παρέλθει όπως παρήλθαν όλες οι δύσκολες στιγμές στήν ιστορία τής Έκκλησίας μας. Η ζημία όμως πού έγινε στίς αστήρικτες ψυχές δέν παρέχεται. Πολλές ψυχές κινδυνεύουν νά χαθούν. Γι' αυτό ή εύθύνη όλων μας είναι μεγάλη.

Μετά τή συνέντευξη ἐμφανίστηκε «ἀκαδημαϊκός διδάσκαλος», «ἀναλυτής ἐπικαίρων θεμάτων», ὁ ὁποῖος ἔγραψε σέ ἄρθρο του ἐπί τοῦ δευτέρου θέματος τοῦ ἀρχιερέως καί μίλησε γιά προσπάθεια «λαδώματος» τοῦ Θεοῦ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν μέ τά χρήματα πού «ρίχνουν στό παγκάρι». Ὅμως οἱ πιστοί πού δίνουν τόν ὄβολό τους «ἐθελουσίως καί αὐτοβούλως» (βλέπετε εισητήριο δέν ὑπάρχει, ὅπως στά Μουσεῖα) γνωρίζουν πού πηγαίνουν τά χρήματα πάρα πολύ καλά, διότι τά διαχειρίζονται στίς περισσότερες περιπτώσεις οἱ ἴδιοι πού εἶναι ὑπεύθυνοι τῶν πολλῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖ πού δέν γνωρίζει ὁ Ἕλληνας πολίτης πού πηγαίνουν τά χρήματα, εἶναι ὅταν καλεῖται νά πληρώσει λίγα ἢ πολλά σέ κάποιους ὀργανισμούς ἢ στήν Ἐφορία. Γι' αὐτό δηλώνει ἀναληθῆ εἰσοδήματα καί προσπαθεῖ νά «κλέψει» τό Δημόσιο στίς δηλώσεις του πρὸς τήν Ἐφορία. Αὐτά ἐν συντομίᾳ.

4. Ἀπό ἐκπληξη σέ ἐκπληξη

Καί πάλι τό Ὑπουργεῖο Παιδείας συνιστᾷ διά τῶν ὀργάνων του τήν παρακολούθηση ταινίας μέ θέμα τίς μαγικές ἐπιδόσεις τοῦ Χάρι Πότερ. Ἡ Περιφερειακή Δ/ση Πρωτ. καί Δευτερ. ἐκπαίδευσης Κεντρικῆς Μακεδονίας ἀπέστειλε ἔγγραφο σέ ὅλα τά σχολεῖα (Δημοτικά καί Γυμνάσια) τῶν Νομῶν Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικῆς, Πιερίας, καί Πέλλας, στό ὁποῖο ἀναφέρει ὅτι: «**Ἡ τοπική ὁμάδα ἐπιλογῆς θεαμάτων γιά μαθητές...** ἀφοῦ παρακολούθησε τήν ταινία **Ἡ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ἡ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ**» ἐνέκρινε τήν παρακολούθηση τῆς παραπάνω ταινίας ἀπό τούς μαθητές τῶν σχολείων τῆς Α/βάθμιας καί Β/βάθμιας Ἐκπαίδευσης (Δημοτικά καί Γυμνάσια)». Ἐπίσης ἐνέκρινε τήν παρακολούθηση καί τῆς ταινίας **Ἡ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ** ἀπό τούς μαθητές τῶν σχολείων Β/βάθμιας Ἐκπαίδευσης (Γυμνάσια, Ἐνιαῖα Λύκεια καί ΤΕΕ). Καί παρακαλεῖ (διάβαζε διατάσσει) τούς Δ/ντές Ἐκπαίδευσης «νά μεριμνήσουν γιά τήν ἐνημέρωση ὅλων τῶν σχολικῶν μονάδων ἀρμοδιότητάς τους». Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Χρήστος Πάσχος καί οἱ «σύν αὐτῶ» δέν «πῆραν» εἶδηση γιά τό θόρυβο πού ἔχουν δημιουργήσει διεθνῶς τά βιβλία τῆς Ρόουλινγκ καί δέν ἔχουν (περιέργως) ἐνημερωθεῖ γιά τίς τοποθετήσεις ἐπί τῶν βιβλίων αὐτῶν καί τῶν σχετικῶν ταινιῶν, προσωπικοτήτων διεθνούς κύρους, ὅπως καί Ἐνώσεων ἐκπαιδευτικῶν κ.λ.π.

«Δέν ξέρεις», λέει ὁ λαός μας, «δέν ρωτᾷς ὄμως».

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Μέ ἐξαιρετική ἐπιτυχία συνεχίζεται ἡ λειτουργία τοῦ «**Σεμιναρίου Ὁρθόδοξου Πίστεως**» στό **Ἐνοριακό Κέντρο Ἁγίας Παρασκευῆς**, ὁδός **Ἀποστόλου Παύλου 10** μέ ὀργανωτικό καί ὀικονομικό φορέα τήν Π.Ε.Γ. Τό Σεμινάριο αὐτό, πού ὀνομάζεται καί «**Σεμινάριο οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία**», γίνεται σέ πλαίσια πραγματικῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας καί ἀνετις συζήτησης. Λειτουργεῖ μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου καί κατά τή διάρκειά του βοήθησε πολλούς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερα νέους νά βγοῦν ἀπό καταστάσεις τρομοκρατίας καί ὑπαρξιακά ἀδιέξοδα, μετά ἀπό βιωματική διαπίστωση πῶς ὑπάρχει νόημα στή ζωῆ, νόημα πού ἀνταποκρίνεται στήν ὑπαρξιακή ταυτότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ὀμιλίες τοῦ Σεμιναρίου γίνονται ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές **κάθε Κυριακή ὥρα 11.30 ἕως 13.00**. Συνιστοῦμε ἐγκαρδίως στούς φίλους καί συνεργάτες μας νά συνεχίσουν τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου καί νά φέρουν καί κάποιον ἄλλον μαζί τους φίλο ἢ γνωστό τους. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους πράξεις μας ἀποτελοῦν τό σημαντικότερο διακόνημα φιλανθρωπίας, πολύ ἀνώτερο ἀπό τό εὐλογημένο ὄντως διακόνημα τῆς παροχῆς ὑλικῆς βοηθείας στούς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

- **Ἐκπαιδευτικό Σεμινάριο τῆς Π.Ε.Γ.** Ἦδη πραγματοποιήθηκαν κατά τήν περίοδο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2002, δύο ἡμερίδες. Ἡ πρώτη ἔγινε στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Παγκρατίου, τήν **1^η Νοεμβρίου** καί ἡ δεύτερη στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Παρασκευῆς, τοῦ ὀμωνύμου προαστείου, τήν **2^η Δεκεμβρίου**. Μετεῖχαν σέ κάθε ἡμερίδα περί τούς 100 περίπου συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ἀκούσουν εισηγήσεις ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές σέ θέματα διακονίας ὑπέρ τῶν πλανημένων ἀδελφῶν μας. Προηγεῖται κάθε ἡμερίδας κατασκευαστική Θεία Λειτουργία καί μετά τίς ὀμιλίες-εισηγήσεις ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές, ἀκολουθεῖ γεῦμα, ὅπου οἱ σύνοδοι ἀπολαμβάνουν πνεῦμα ἀδελφικῆς κοινωνίας καί ἀγάπης. Οἱ ἐπόμενες ἡμέ-

ρίδες θά πραγματοποιηθοῦν στίς **18 Ἰανουαρίου**, καί στίς **22 Φεβρουαρίου 2003**.

Στίς ἡμερίδες αὐτές καταρτίζονται οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. γιά νά προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους σέ θέματα ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀπευθύνονται στήν Ἑνωσι γιά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν ἀπό τήν αἰρετική ἐπιβουλή. Μποροῦν νά παρακολουθήσουν τίς ἡμερίδες ἐκπαιδευτικοί, ἀστυνομικοί καί ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων Ἑσωτερικῶν καί Δικαιοσύνης (ἔχουν ἐκδοθεῖ συστάσεις τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν), προκειμένου νά γνωρίσουν τό σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθηρησιακῆς καί ν' ἀντιμετωπίσουν ἀνάλογα φαινόμενα πού συναντοῦν στίς ὑπηρεσίες τους, ἀπό ἐξωευρωπαϊκά ρεύματα, αἱρέσεις, τάσεις

πού ἀπειλοῦν τό Ὁρθόδοξο φρόνημα καί τίς πνευματικές καί πολιτιστικές μας ἀξίες.

- **Ὁμάδες Ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης.** Στά πλαίσια καταρτισμοῦ εἰδικῶν συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ., γιά νά μποροῦν νά ἐπιληφθοῦν συγκεκριμένων περιπτώσεων καί ζητημάτων συνεχίζεται ἡ **λειτουργία «ὀμάδων ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης»**, σέ συγκεκριμένες ἡμέρες καί ὥρες τῆς ἐβδομάδας. Στό «ἐργαστήρι» αὐτό γίνεται σέ βάθος ἔρευνα τῶν αἰρετικῶν, ἐξωχριστιανικῶν καί ἐξωευρωπαϊκῶν τάσεων, ἡ ὀριοθέτηση τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ ὀρθόδοξου πολιτισμοῦ ἔναντι αὐτῶν τῶν τάσεων καί ἀναζητοῦνται τρόποι ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα.

Ραδιοφωνικές ἐκπομπές

Ἀπό τό Ραδιοφωνικό **Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

- 1) **Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή. Κάθε Τρίτη 5.30 - 6 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ **π. Κυριακός Τσουρός** (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).
- 2) **Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως. Κάθε Δευτέρα 8-9 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἑνωσι Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 3) **Ἐκκλησία καί Ἐκκλησίες, Αἱρέσεις καί παραθηρησιακία. Κάθε Τετάρτη 3 - 3.30 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 4) **Ὁρθοδοξία καί κακοδοξία. Κάθε Παρασκευή 5.30 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ **Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Γούβαλης**.

Ἱστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr

Ἱστοσελίδα τῆς Π.Ε.Γ.: www.ppu.gr.

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, *Νεοπεντηκοστιανοὶ στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρως Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὅσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ἰδίως στήν προαναφερόμενη ὀμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπὶ πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἡ ὀποία δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ή ολοκληρωμένη σειρά 5 τόμων του κ. **ΚΩΝ/ΝΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ, Δ.Θ. ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ** με ὀρθόδοξο Πατερικό σχολιασμό τῶν εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν περικοπῶν ὀλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ γιὰ τὴν σειρά: **ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ**, πού διαλαμβάνει:

Α΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν - Ἐκδοση Β΄ βελτιωμένη- Ἀθήναι 2001, σελ. 295.

Β΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στοὺς Ἀποστόλους τῶν Κυριακῶν - Ἀθήναι 2001, σελ. 407.

Γ΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια καὶ τοὺς Ἀποστόλους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν - Ἀθήναι 2001, σελ. 269.

Δ΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003 (ὑπὸ ἐκτύπωση), σελ. 407.

Ε΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στοὺς Ἀποστόλους ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003 (ὑπὸ ἐκτύπωση), σελ. 384.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: **ΙΕΡΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ "Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"- ΜΗΛΕΣΙ ΑΤΤΙΚΗΣ -190 15 ΠΑΛΑΤΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.**

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἡ σειρά στὰ κεντρικά βιβλιοπωλεῖα θρησκευτικῶν βιβλίων.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ: Γίνονται στὰ τηλέφωνα τῆς Π.Ε.Γ. 210-6082271 καὶ 210-6396665 καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου: 2295-98261.

Ἡ χρησιμότητα τῆς σειράς:

1. Πρόκειται γιὰ ἕναν ζῶντα, ὑπαρξιακό καὶ οἰκοδομητικό Πατερικό σχολιασμό τῆς ἐν Χριστῷ ἐνυποστάτου Ἀληθείας, πού ἀποκαλύπτει τὸν ὑπέρτατο δυναμισμό τοῦ "κατ' εἰκόνα Θεοῦ" πλασθέντος ἀνθρώπου καὶ τὸν δημιουργικό ἐξοπλισμό του γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῶν ἐναντιώσεων καὶ ἀδιεξόδων τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.

2. Τό σύγχρονο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ζωοποίηση τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῆς "κατὰ φύσιν" λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεώς της.

3. Ἡ προσφερόμενη σωτηριώδης κοινωνία ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ζωοποιεῖ τὸν ἀνθρώπο καὶ ἀποτελεῖ τό μοναδικό του στήριγμα καὶ τὴν "μὴ κατασχύνουσα" ἐλπίδα.

4. Μέ τὴν ἀποδοχή μᾶς τέτοιας πνευματικῆς τρο-

φοδοσίας ὁ ἄνθρωπος ὑπερβαίνει τὴν ἀνισορροπία καὶ τὴν ἀφροσύνη τῆς ἁμαρτίας.

5. Τό πραγματοποιήσιμο αὐτῆς τῆς ἀποδοχῆς πιστοποιεῖται στὰ Πρόσωπα τῆς Παναγίας καὶ ὄλων τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού προβάλλουν στὴν ὑπαρξή τους τὴν βιωμένη Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Παναγία καὶ οἱ Ἅγιοι ἀγκαλιάζουν ὄλους τοὺς ἀνθρώπους μέ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου, πού ἡ ἀποδοχή τῆς διασώζει τὴν ὑπαρξή ἀπὸ τὴν φθορά καὶ τὸν θάνατο καὶ τὴν κάνει μέτοχο τῆς αἰωνίου ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Ἀπὸ τίς Ἐκδόσεις **Ἀθ. Σταμούλη** κυκλοφόρησε τό νέο βιβλίο τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέβα μέ τίτλο: **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ»** καὶ ὑπότιτλο: **«Δοκίμια γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, τὴν Ἱστορία καὶ τὴν Παράδοση»**. Σχετικά μέ τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφέας ἐπισημαίνει τά ἑξῆς:

«Ὅταν ὁ Διονύσιος Σολωμός γράφει στὸν "Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν" ὅτι τό 1821 ἀγωνισθήκαμε "γιὰ πατρίδα, γιὰ θρησκεία" καὶ ὅταν ὁ Φώτης Κόντογλου στὸ βιβλίο του "Πονεμένη Ρωμηοσύνη" μιλά γιὰ τὴν ἀκατάλυτη Ἑλληνική φύτρα πού ἐκφράζεται σήμερα ἀπὸ τὴν "Χριστιανική Ἑλλάδα", ἔχουν μπροστά τους τίς ἱερέες σκιές ἀναριθμῆτων Ἀγίων, Μαρτύρων, Πατέρων, συγγραφέων, διδασκάλων, ἡρώων καὶ ἀγωνιστῶν. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν χορεία τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς Διάρκειας. Ὅλοι αὐτοὶ βεβαιώνουν ὅτι χωρὶς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία αὐτὴ ἡ Διάρκεια, ἡ συνέχεια, θά εἶχε διακοπεῖ ἴσως ἀνεπανόρθωτα.

Μιά ταπεινὴ προσπάθεια νά προσεγγίσουμε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀγωνία αὐτῶν τῶν μορφῶν εἶναι καὶ τό πόνημα πού κρατᾶτε στὰ χέρια σας».

Ὁ κ. Κωνσταντίνος Χολέβας γεννήθηκε στὴν Θεσσαλονίκη τό 1957. Εἶναι Πολιτικός Ἐπιστήμων, ἀρθρογράφος ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ ἱστορικῶν θεμάτων καὶ συνεργάτης τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας. ἔχει συγγράψει τά ἑξῆς βιβλία: «Πιά μιά δυναμική ἐξωτερικὴ πολιτική» (1994 - Βραβεῖο Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Χριστιανικῶν Γραμμάτων). «Ἑλληνισμοῦ Ἐνόρασις» (1997). «Ὁρθοδοξία καὶ ἐθνικὴ ταυτότητα» (2000). «Ἡ ἐθνικὴ μας ταυτότητα στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης» (2001).

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

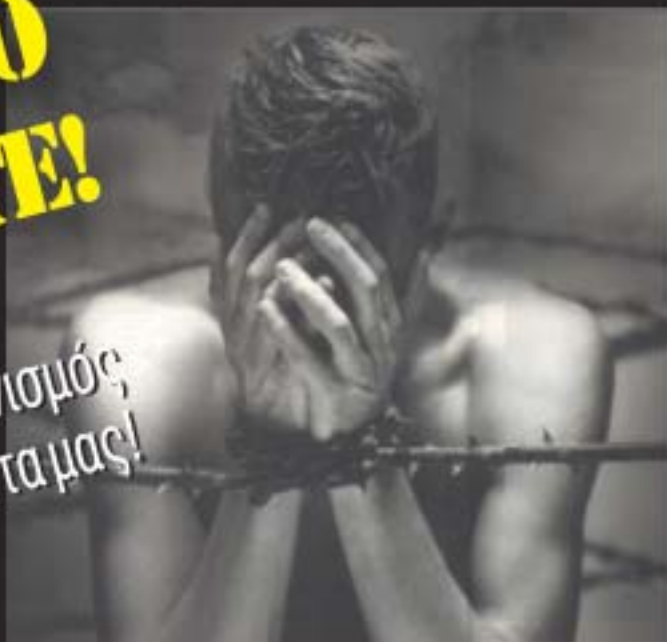
Περιπλανήσεις σε δρόμους του
Εωσφόρου

Ένα βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου

**ΕΠΙΚΑΙΡΟ
ΟΣΟ ΠΟΤΕ!**

Τώρα που ο Σατανισμός
κτυπά επίσημα την πόρτα μας!

π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΔΡ. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Η ΧΑΜΕΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

**ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ
ΣΕ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΘΙΑΛΙΟΣ"

Προμηθευθείτε το βιβλίο από τα βιβλιοπωλεία ή από την Π.Ε.Γ.
στα τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665